

Het kleyn prieeltjen vande heylighen

<https://hdl.handle.net/1874/205452>

Pratz, 1964, p. 460

Niet bij Landweke, 1970

1962/338^{II}

ODA R 1007

M

11

M

2/2

KUNSTHISTORISCH INSTITUUT
DER RIJKSUNIVERSITEIT UTRECHT
AFDELING KONTOLOGIE

Praz, 1964, p. 460
Niet bij Landwehr, 1970

1962/338 II

1962/338 II

ODA 2003

M

11

H

2/2

KUNSTHISTORISCH INSTITUUT
DER RIJKSUNIVERSITEIT UTRECHT
AFDELING KONTOLOGIE

HET KLEYN
PRIEELTJEN
VANDE
HEYLIGHEN

HET KLEYN
PRIEELTJEN
VANDE
HEYLIGHEN.

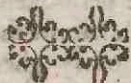
DERDE DEEL,

VERVATTENDE

DE MAENDEN

{ JULIUS, }
{ AUGUSTUS, }
{ SEPTEMBER. }

Door eenen Priester der Societeyt
JESU.

T'ANTWERPEN,

By MICHEL CNOBBAERT, 1660.

Met Gratie ende Privilegie.

TOT DE
GODTVRUCHTIGHE
ZIELE.

Hier schenck ick u, ô Ziel, het derde Deel van het *Kleyn Prieltjen der Heylighen*. Godt gave dat ick hunne vrome daeden, die ick met inckt hier in kort aen-treckene, dat ick die met de straelen vande Sonne koste beschrijven! dan soud' ick met den H. Apostel *Iacobus* moghen segghen: * *Ecce, beatificamus eos qui sustinuerunt. Siet, wy houden die voor gheluckigh ende voor saligh, die hebben gheleden, ende ghestreden.*

Ende is't by aldien dat in sommighe Landen van Indien ghehouden worden voor de edelste personen, die in het aensicht draghen de meeste sneden ende wonden, waer door sy ghewoon zijn hun doorluchtigh bloedt te bevestighen; waerom en sal ick niet roemen op de weerdigheydt ende edelen staet der Heyligher Martelaeren, die niet alleen in het aensicht,

* *Iacob. 5.*

maer

Tot de Godtvruchtighe Ziele.

maer het gheheel lichaem door draghen wonden op wonden?

Den *H. Paphnutius* is gheweest eenen vande ghene die in Egypten onder den Keyser * *Maximianus* de rechter ooghe wierde uyt-ghesteken, ende de sinckere knie-schijve af-ghesneden. Desen quam naderhandt in het *Concilium* van *Nicenen*, daer hy de *Arriaenen* dapper heeft bestreden, ende krachtigh heeft weder-sproken. Hier was doen den Keyser *Constantinus*, den welcken siende desen weerdighen man, heeft hem omhelst, ende met eene groote eerbiedinghe ghekust de plaetse daer sijn oogh was uyt-gegraven.

Siet soo kostelijck is het lijden, ende de doodt der Martelaeren, niet alleen inde teghenwoordigheydt Godts, maer oock by de grootste menschen, ende ghekroonde hoofden van dese wereldt.

Maer och oft ick soo gheluckigh waer, ô Ziele, dat ick eens van u hoorde, dat ghy door het naer-volghen der Heylighen oock heyligh waert gheworden? ende om de waerheydt te segghen, om sulcks te

* *Baron. in Martyr.*

zijn,

Tot de Godvruchtighe Ziele.

zijn, en moet ghy de toekomende jaeren, die onseker zijn, niet in-wachten. Seght dan eens met kloecken moedt, ghelijck den Salighen *Ioannes Berghmans* van onse Societeyt, tot Diest gheboren, seyde in sijn eerste jaeren vande Religie: *Ben ick nu niet heyligh, soo en sal ick noyt niet heyligh worden.*

Op dat ghy dit meught segghen met woorden, ende worden met wercken, soo kome ick u op-offeren de maenden *Iulius, Augustus, September*. Voorwaer maenden vol vruchten ende overvloedigheydt, die u als inde oore luysteren, ende segghen dat ghy uwen oeght van deughden ende goede wercken oock moet op-doen, ende de schuere van u hert vervullen; want daer sal eenen tijdt komen dat wy sullen willen vergaderen, ende wy en sullen niet kunnen vergaderen.

*Siet hoe het Mierken wordt verkloecht,
Als't voor-raet voor den Winter soeckt!
Hoe vlijtigh haelt het over al
Dat tot sijn kostjen dienen sal*

JULIUS.

Den H. SIMEON SALUS Eremitē

Verachtinghe sijns selfs.

Wij zijn een schouw-spel gheworden voor de
wereldt, ende de Engheleu / ende de menschen.
Wij zijn satten in Christo, maer ghy-lieden zijt
wijse in Christo: ghy-lieden zijt sterck / ende wij
zijn krank. 1. ad Cor. 4.

Wat voor die de wereldt ende haere ydelheyt
te seer aen-hanghen,

I. Iulij.

TIs groote wijsheid den sot wel weten te spelen / ende dan al de werlt soe uyt-gelaecken te worden / datmer selver den spot mede kan houden.

Daer dede Simoon Salus eenen wijsen Sot; want desen heeft aen de werelt selver den sotskapzoek met desen aen-geslanghen/ende gethoont datter gheen meerdere wijsheit en is/ als te verstaen d'eghene d'albertwiste vande werelt groot aelken.

Hy was ghebozen tot Eusse inde Provincie van Syrien/ende gaende het H. Landt besoecken/ heeft hy met eenen medeghesel aenbeert het kloosterlicke leben.

Radrehandt zynse Eremiten ghe worden/ om in meerdere eenigheyt Godt te dienen. Ten lesten heeft hem Simoon verroeken naer de stadt Emese/daer hy woudere perren/ ende veelderhande sots-kueren (willen hy hem naer wereltse ende onse doghen doruiffen) gonck aen-rechten.

Hy speelde met de knickers onder de kinderen/ hy hincelde met hem / hy gonck met een blase/ hy danste hande aen hande; ende ondertuffen bereede hem Godt met treffelike mirakelen / soegh de duyden uyt/ soo dat desen H. Sot in t spelen de D. l heel speels lekerde.

Wat meer is/ ende verzghelijcker/ hy gonck by de lichte vrouwe n/ gaf haer ghelot op datse hem sonnen heminnen / ende troockse dan door sijn liefde allenghskens tot Godts liefde.

Hy streef rustende op eenen mutsaert / weerdigh dat hy met perlen soude bereghent worden. De Engheleu songhen in sijn uytbaert; soo wiert hy gheache inden Hemel/die sy-selven op d'aerde soe veracht hadde. *Ex Pastor.*

Onse I: VROUWE Visitatie.

Lof-sangh van Maria.

Dat in een-ighelijck zy de Ziele van Maria,
op dat hy den Magnificat singhe; ende Godts lof
berhynde: Dat in een-ighelijck zy den Gheest
van Maria, op dat die magh van blijdschap op-
springhen inden Veece. *S. Amb. l. 3. Comm. in Luc.*

Wilt hoer die de Geschieden van Onse I. Vrouwe
we daghetjehs lesen.

II. Iulij.

Als den H. Enghel Gabriel sine blinde boodtschap behrocht hadde is de H. Maghet met blyfscap ende groote blytighenyt ghegaen iaer het Joodsche ghebergh: om haere lieve sichte Elisabeth te groeten.

Den wegh toerdt haer ghehoont van diese droegh ober-wegh / wat seggh' ick droegh: sy toerdt door dit ghewicht van pack verlicht.

Nu laet ick u pensen met u verstandt / wat mine peine en kan't niet beduyden / met wat eene vriendelijckheyt dese twee toe-komende Moeders maekenderen omhelst hebben!

Maria wenschte veel ghelucks an Elisabeth, om datse onvruchtbaer zijnde / Moeder soude worden: ende Elisabeth an Maria, om datse vruchtbaer wordende / Maghet soude bliuen.

In dese blinde ende soete ontmoetinghe is het kindken Joannes in sijns Moeders lichaem opghesprongen / ende heeft van doen af de konstse van Messias beghinnen te verkondighen.

Wier op beghint de H. Elisabeth den lof van Maria wt te spreken / seggende: Dat sy ghebenedijdt was, ende dat ghebenedijdt was de vruchte haers lichaems Iesus Christus.

Doerhief de H. Maghet niet een u soeten thoon op haeren Hof-saugh: *Magnificat anima mea Dominum.* Mijne ziele maect groot mijnen Heer. Het gheheel hays wirde verbut met blyfscap / gheluck-wenschinghen / ende lof-saughen.

Danzwaer al zijn de Choozen der Enghelen seer delicaet / als die de beste melodie ghewent zijn / nochtans hebben sy naer dit musieck seer gheluyffert / ende soudeuder noch naer lusteren / waeren t' Maegden die het songhen. *Ex Fastis.*

Den H. HYACINTHUS Martelaer.

Stantvastigheydt in't liden

Wie sal ons scheyden van de lieve Christ? trijs
 sulacien? hennouwachendte? oft hongher? oft naeck-
 hendte? oft perijckel? oft verbolghinghe? oft het
 sweert . . . maer dit altemael konnen wy bere-
 winnen ter liefde vanden ghenen die ons bemint
 heeft. *Ad Rom. c. 8.*

Bide voer sie by de Turcken zijn in perijckel
 van het Ghelouf te verloschenen.

III. Iulij.

Wer wasser soo kostelijck ghesteente ofte
Hyacinthe / als den H. Hyacinthus selber /
naer dat hy de afgoderhe verlaeten hadde / ende
nu in het Catholijck Gheloof was onderwesen /
het welck hy alsoo stantvastigh beleede / als hy 't
teberigh gheleert hadde.

Hy woonde tot Cesareen in Cappadocien /
ende hy was Kamerlinck vanden Keyser Trai-
anus; maer hy gaf gheerne sine ermen ende voe-
ten ober aen de ylere hoepen / om in het hemels
Hof den gouden sleutel te draghen.

Sy hebben hem dan beschuldicht dat hy
Christene was / ende dat hy in Christum ghelooft-
de; van welck boornemen soo hy niet en was te
brenghen / soo is hy aen eenen staeck ghelonden /
ende breefelijk gheslaghen / ende ghetoymenteert;
maer Hyacinthus bleef eben stantvastigh / ende
hoe sijn bloet / dat daer de wonden af / hy meer
verminderde / hoe dat sijn moet meer vermeer-
derde.

Daen wierdt hy inden kercker ghesmeten /
daerse hem met meuwe beulen hebben aenghe-
baen meuwe yntien; maer den H. Man bleef
hy sijn eerst boornemen / sonder de minste kleyr-
moedighedte te thooren.

Om hem dan niet eene langhe dootd dickwils
te doen sterben / soo hebben sy hem niet het
scherp sweert vanden hongher gheslaghen / ende
ten lesten t'eenemael machteloos / niet moede-
loos zinde / is hy ten hemel ghebaeren / om daer
te ghenieten het verborghen Manna, dat aen de
berwinters wordt ghegeuen.

Saligh zinde die hier hongherigh zyn naer de
rechtveerdighedte / want sy sullen verstaede kro-
nen. *Ex Fastis*

Den H. HYACINTHUS Martelaer.

Stantvastigheid in't liden

Wie sal ons scheyden vande lieve Christ? erfschuldicheit? benouwicheit? oft hongher? oft naecktheit? oft perijckel? oft verbolginghe? oft het sweert . . . maer dit altemael kunnen wy verwinnen ter liefde vanden ghenen die ons bemint heeft. *Ad Rom. c. 8.*

Wilt voer die by de Turcken zijn in perijckel van het Geloof te verloochenen,

III. Iulij.

Wer wasser soo kostelijck ghesceente ofte
Hyacinthe / als den H. Hyacinthus selber /
naer dat hy de afgoderij verlaeten hadde / ende
nu in het Catholijck Ghelooft was ondertwesen /
het welck hy alsoo stantvastigh beleede / als hy 't
teuerigh gheleert hadde.

Hy woonde tot Cesareen in Cappadocien /
ende hy was Kamerlinck vanden Keyser Traja-
nus; maer hy gaf gheerne sijne ermen ende voe-
ten ober aen de psere hoepen / om in het hemels
Hof den gouden sleutel te draghen.

Sy hebben hem van beschuldicht dat hy
Christene was / ende dat hy in Christum ghelooft-
de; van welck boornemen soo hy niet en was te
brenghen / soo is hy aen eenen staeck ghebonden /
ende breefelijk gheslaghen / ende ghetornenteert;
maer Hyacinthus bleef eben stantvastigh / ende
hoe sijn bloed / dat door de wonden af- / hy / meer
verminderde / hoe dat sijnen moet meer vermeer-
derde.

Daen wierdt hy inden kercker ghesmeten /
daerse hem met meukwe beulen hebben aenghe-
daen meukwe pijnen; maer den H. Man bleef
hy sijn eerst boornemen / sonder de minste klein-
moedighheyt te thoonen.

Om hem van niet eene langhe dootd dickwils
te doen sterben / soo hebben sy hem met het
scherp sweert vanden hongher gheslaghen / ende
ten lesten t'eenemael macheloos / niet moede-
loos zinde / is hy ten hemel ghebaeren / om daer
te ghonieten het verborghen Manna. dat aen de
verwinners wordt ghegeuen.

Saligh zinde die hier hongherigh zijn naer de
rechtveerighheyt / want sy sullen versaedt woz-
den. *Ex Fastis*

**De H. ELIZABETH Koninghinne
van Pottugael.**

Verachtinghe der wereldsche saecken.

Op al wat aerts is en moghen wy ons hert
niet stellen / op dat wy betere goederen verkrij-
ghen / ende Christum volgen / ende hoor het eens-
wigh gheerne het tijdelijk versmaeden. *S. Hilar.*
in Euang.

Wat hoor die den armen ende behoeftighen
wasten.

IV. Iulij.

Godt gaebe dat die in hooghe staeten leben /
 Gaude H. Elisabeth leerden hoemen de we-
 reldtliche grootheyt moet voeghen met de Chri-
 stelijke gormoersigheyt!

Sy was de dochter van Petrus den III. van
 dien naem/ ende den IX. Koningh van Arragon;
 sy trouwde met Dionysius, ende wierdt alsoo
 Koninghijne van Portugal.

't is ongheloeffelijck wat kruskens dat se
 van haeren man niet en moest leden/ die om dat
 hy outuchtigh van leben was / meynde dat de
 H. Elisabeth, die de supberheyt selver was/ haer
 voghen ende liefde op eenen Hovelingh hadde
 laeten vallen; maer den aen-stoker van dese la-
 steringhe is self in eenen steen-oven verbrandt
 ghe worden.

Op eenen tijdt hadse in haeren schoot een goe-
 de somme ghelots / om aen de arme wt te bey-
 len; ende soo den Koningh haeren man haer ont-
 moetede / ende wilde sien watse droegh / is 't in
 roosen verandert.

In haeren weduwelijcken staet was de H. Eli-
 sabeth eenen spieghel van alle barmhertighe
 wercken/ jae niet die handen/ waerse den gouden
 Schepter mede-droegh / wiesch sy de lippe vae-
 ten der bedelaeren.

Haere ghebeden waren langh/ haere tafel was
 kort; sy dede pelgrimagien naer S. Iacob te Com-
 postellen. sy leyde af haere Koninghijliche klee-
 ren/ ende gonck als eenen Religieuse van S. Clara,
 soo veel schoonder hoese schoen slechter.

Sy dede wondere gheestesughe ende mirake-
 len / ende is in 't jaer 1336. ghestorben / meer-
 achtende armen te hebben tot vrienden/ als Kon-
 ingtonghen te hebben tot ouders. *Ex Roso.*

De H. ZO A. Martelaereste.

Verachtinghe der wereldsche saecken.

En wilt den tydelicken voorspoedt aen een
ander niet bejden. Jae om dieswil dat de ghene
die dien besitten niet droef en zijn / soo wilt vooz
han weenen / om darsse ghelick domme bresten
naer de bleesch-banck niet ghelepdt en worden.
S. Petr. Dam. l. 3. ep. 6.

Wilt vooz de standvastighepdt in't Gheloof.

v. Iulij.

Set wat dat nock teere vrouw-persoonen
 niet en kolmen herdzaghen / als sy versterckt
 worden door Godts gracie !

Dit blijkt inde martelie bande H. Zoa, die
 met Nicostratus ghetrouwt was / zene Heydne
 met eenen Heydenen.

Dese is bekeert door den H. Sebastianus, die
 met het teeken des H. Cruys op haeren mondt
 te maecten haer de spzaecke heeft wederom ghe-
 gheben dese vi jaeren hadde verlozen.

Als de H. Zoa haer ghebedt dede voor den
 Wutaer / daer den H. Petrus onder lagh begraven /
 soo is sy onder den Keyser Dioclemianus bande
 verbolghers ghehanghen / ende wierdt in eenen
 denckeren kercker ghestelt / midts sy wuegherde
 offerande te doen aen de Afgoden : maer Zoa
 troostede haer inde duffternisse met het licht
 van't Beloof / daerse bereet was voor te sterben.

Hoe verre en gaet de wuegherheit niet ? ende
 dat noch teghen teere vrouwen ? De sententie
 van wordt teghen de H. Zoa ghestreken / datse
 aen het hant van haer hooft sal op-ghehanghen
 worden. Komt ende spieghelt u hier aen / o
 Langheyt / die schier aen elck hantken van u
 hooft een ydelheyt hebt hanghen.

Boven dien wierdt onder haer een groot byer
 gemaect / waer van de blaumen haer verbran-
 deden, ende den roock versmaecte / ende soo is de
 H. Zoa met een vierigher hert / als de kolen waer-
 en / Godt lobende ende danckende ghestorben.

Hier halt my in hoe dat het gaen sal met die
 knalysche Jonghmannen ende Dochteren / die soo
 dierwils besigh zyn met die lichtbeerdighe dan-
 sen / hoe lustigh salmen die hier naermaets de
 boertens eens wermen ? *Ex Bonnesf.*

Den Propheet ESAIAS.

Keuwighe goederen.

Laet u hert bewoghen worden door het goedt van het Hemels Vaderlandt / ende door de eeuwige vergheldinghe; ende laet het altijt haeken naer de belosten handen Rechter; ende dat het met het ewelick het eeuwigh goedt kan koopn. *S. Gregor Registr. l. 7. c. 17.*

Bidt voor die op het menschelyck opsicht al te veel acht nemen.

DEn grooten Propheet Elaias verlicht desen dagh met den schijn van sijne uytuementlicke beughden / dooz de welcke hy in het Joodsche Landt / maer besonderlijck binnen de Stadt van Jerusalem heeft ghebloncken.

Den **H.** Propheet hadde vooz Dader eenen Jootschen Doelman / met name Amos: ende men seght dat Elaias soo heyligh was / dat hy maer een kleedt en droegh / ende dat was noch een haren kleedt / sae naderhandt heeft hy in eenen sack ghegaen / om dooz dese boet-beerdighede de straffe van Jerusalem te verludden: want dit zijn de eyghen wapenen om den grammoe'dighen Hemel te verwinnen / oft om synen thoozen te versoenen.

Als den Koningh Ezechias gedaeght was om te sterben / ende dooz syn traenen ende ghebedt verlenghen bande doot hadde verkregen / doen heeft Elaias de Son achterwaerts doen keeren / tot versekeringhe aen den Koningh dat hy noch eenen rugmen tijdt soude leben.

Den Koningh Manasses, soon ende erfghenaem van Ezechias kroon / maer niet van Ezechias goederriepentheyt / heeft Elaiam met eenre saghe doen ober-midden saghen / ende is begraben onder den eycken boom Rogel. Soo bitter is de wreetheyt alse op iemandt eens de tanden gaet wecten.

De Rabbinen segghen / dat Manasses hem dit ten deel aenghedaen heeft / om dat hy van Gobes weghen vzedickten / datse noch souden haeren ghelyck Sodoma ende Gommorra. Maer Elaias hadde de Waerheyt liever vooz vriendinne / als den Koningh ende de Habelingen vooz vrienden.

Waer bliuen wy die de Waerheyt dickwils verstoppen / ende selden verweiren? *Ex Surio.*

De H. EDELBURGA Maghet.

Vluchte des wereldts.

Wat heyt ghy met vleesch ende bloedt te doent/
die in u draecht het Goddelijck Beeldt? Wat
treckt ghy u de wereldt aen/ aengheften ghy ghes-
chaven zint om den Hemel te erben / ende met
de Enghelen Godts aensicht te aenschouwen?
S. Laur. lust. de cont. mundi c. 21.

Wist dat; die de werelot verlaeten.

VII. Iulij.

Hoe wel seght den H. Cyprianus, dat oock in
 onsen peys / alffer gheen verholghinghen en
 zyn / datter dan nochtans oock Martelaerffen
 worden ghebonden? Hy wil segghen / dat de we-
 relt verlaeren / de glorie ende de eere bande we-
 relt met de boeten te treden / sijn lusten te ver-
 sterben / dat dat is een langhdurigh Martelaer-
 ressen leben.

Ende sulck' eene zijt ghy geweest / o Doozluch-
 tige Princesse Edelburga! ah met wat eene
 kloekmoedighede sie ick u schenden upt het
 Koninghlick Hof van uwen Heer Vader / ende
 upt Engelandt naer Franckrijck trecken / om
 daer in oodmoedighede / in eenighede / ende in
 repnighede Gode te dienen!

De kroon / den sceppter die ligghe onder uwe
 boeren / de Instrumenten bande Passie zyn allen
 uwe kleynodien / die bemint ghy boben iuwee-
 len / ghesceenten ende perle-suoren; ghy siet dat
 ter gheen schoonder purper en is / als 't ghene
 waer mede uwen Bruydegom gheberwt heeft
 dat Cruys ende die gheeffelen.

Seght ons eens / hoe gesat dat ghy geweest zyn
 uwe deughden? hoe langhdurigh was u waken?
 hoe maerigh uwe tafel? hoe straf uwe peniten-
 tien? hoe rouwe uwe kleederen? hoe oodmoedigh
 uwe ghedachten? hoe sachtmoedigh uwe woor-
 den? hoe volmaecte uwe wercken?

Ghy droeght den staf van eene Abbisse / ende
 het herte van eene Moeder / ghelobende dat de
 tweerdighede u verbondt tot lief-ghetale soetig-
 hende.

W Michaele wierdt heel saeren naer uwe doot
 onbeschadicht gebonden. wat wonder ghy hadt
 het met deughden gheballent. *Ex Suris.*

Den H. PROCOPIUS Martelaer.

Godts aenschijn.

Kont ghy ict vanden dat aenghenamer is te
aenschouwen als het aensicht Christi: soekt dat:
maer hoe soude daer ict schoonder konnen wesen
om te aenschouwen als hy is/ aenghesien dat al
watter schoon is, van hem is gheschapen? *S. Au-
gust. in Ps. 43.*

Wilt vooz die inden oorlogh sterben.

Oft ghy Neanias te peerde niet sitten/ oft Snulium, dat sal op't selfste tyt komen/ 'tzy dat ghy hem voortmenen oft hem bekeringhe wilt overlegghen / sy gaen de selfste ganghen. Want ghelyck Paulus gesonden wiert naer Damascus om de Christenen te vanghen ende te spannen / soo is Neanias af gheveerdicht van Diocletianus naer Alexandrien / om daer de Christenen ende het Christen Gheloof te verdrucken.

Wanne bekeeringhe en verschilt noch niet; want ghelyck Saulus door de stemme Christi wttrdt gheraecht / ende verandert; soo is Neanias van Christus vast aen het Cruys aenghesproken / ende op staende voort bekeert ghevozen.

Soo ras dan als Neanias sagh / dat hy vanden rechten weegh ende Gheloof gheboolt hadde / is hy een andere bagh in ghereden / ende verlaeten den Heydendom / heeft hy door't eerst een silberenen Crucifix doen maerken / t'eenmael ghelyck aen't ghene hy inde locht ghestien hadde.

Dat meer is / hy is van Christus selver ghevoort / ende Procopius gheheeten. Tot Cesareen is hy vanden Tyran vreselyck ghegheest / als wanneer hem de Enghelel quamen troosten.

Hy bekeerde sin Moeder / hy bekeerde veel soldaten / tweelf edele Medbrodren versterchte hy inden kercker / die altemael met eenen mannelijcke couragie den hals onder den sabel vanden Tyran hebben ghehoghen / wel wetende dat daer den Scherp-rechter het sweert door soegh / dat den Hemel daer het schoonste perle-suer soude hanghen.

Ten lesten is Procopius naer veel tormenten onthalt / brenggende sin Moeder ten Hemel / die hem ghevocht hadde ter wereldt. *Ex Passis.*

Met rechte maghmen wel segghen/dat de Sui-
tans datse al dickwils is onderwoopen de scher-
pe doopens bande roosen.

Siet het leven van de H. Anatolia, ende ghy sult
het soo bebinden. Des was alsoo schoon alse
was syner: hier dooz is sy van sekeren Diodo-
rus bemint gheworden/ van wie sy niet bemint
en won wesen. Desen/ siende haere stantwastig-
heydt/ heeftse by den Tyran beschuldight.

Sy wierdt verordeelt tot een ballinghschap
inde wildernisse: sy gaucker blymoedigh heuen/
wetende dat Marghden byer zyn by wilde bees-
ten/ als by onbelesde menschen.

Hier verlostede sy Diodorus, die vanden duy-
bel was beseten/ waer naer sy enen toeblycht
is gheworden van menighe van siecke ende
aranche menschen.

Dit en kost den Tyran Decius niet verdras-
ghen/ oversulcks dede sy haer vanchen/ legghen
op de pijn-banck/ vanden met sackels/ die an-
ders niet en deden als den naem van Anatolia
verhelten.

Sal den Tyran hier mede op-houden? neen
hy/ de wrechtheydt is altydt onbersavelijck, hy
sepidt tot haer enen klaecken Cooberaer met
naem Andax, die enen sellen Draeck teghen
Anatolia soude op-hitsen.

Maer siet/ den Draeck valt Andax aen/ ende
klaewt hem inden neck/ ende sonder het ghebedt
van Anatolia, het soude Andax synen besten hals
ghekost hebben.

Andax bekeerde hem/ ende wierdt met Anato-
lia onthalt / triumpherende ober den Draeck/
Tyrant/ ende byle liefde. *Ex Fafiu.*

De II. ANATOLIA Maghet ende Mart.

Vuyl ghepeysen.

Is't by aldien dat ons mis-haghen vuyt sijn
men die ons op de kleederen ghespouwt worden/
peyst eens goe dat aen Godt mis-haghen de vuyt
ghepeisen die de duybelen in onse zielen verwee-
ken. *B. Casar. hom 3.*

Wilt vooz die zyn beseten,

x. Iulij.

Hier siet ghy als in een kostelijcke tapisserije
de kloeckmoedighejdt ende heylighejdt van
de Susters Ruffina ende Secunda.

Sp waeren vanden besten Roomschen Adel/
maer Adel sonder deught en is gheenen Adel /
oversulcks hebben sp alle beyde het waerachtigh
Geloof/en met 't Geloofde deughde aengenome.

Sp waeren ten houwelijck beloofst aen twee
Edele Jonghmans Armentarius ende Verinus :
maer midts dese twee hun Gheloof verloochende
de / soo hebben Ruffina ende Secunda haer Jae-
woordt oock her-roppen.

Op de reyse van Flozentien zynse door 't ver-
raeden van haere Vyers achterhaelt vanden
Graef Archesilaus, diese ghebanghen nam/ ende
inden kercker heeft ghelwoopen.

Staende voor den Rechter / sprack Ruffina
kloeck als eene Helvane; quam sy haer aen met
bleuen/ dan thoonde sy een stuer ghesicht; gonck
sy haer dreyghen/ dan hadde sy een blijde wesen.

Hy dede Ruffina breefelijck gheeffelen / waer
door Secunda niet alleen niet en verschrickte /
maer sende teghen den Tyran: Waerom doet
ghy mijn Suster cer aen, ende my schande, om
dat ghy my met haer niet en laet lijden?

Hy dedese in siedende olie stellen / daerse twee
aren in waeren/ oftse in eenen koelen douw had-
den gheseren.

Doen wierden sy met steenen aen den hals ge-
worpen inden Tiber; sy dreyben met haere steenen
oft pluymkens gheweest hadden.

Ten lesten herst Archesilaus d'een doen ont-
halfen/ ende d'ander het hooft doen klieben.

Och oft alle Susters sulcke Susters waeren
dan en waer liden gheen liden. *Ex Rosov.*

De HH. RUFINA ende SECUNDA
Maeghden ende Martelareffen.

Verachtinghe der wereldtsche saecken.

Hoe langh sullen wy als wozmen kruipen
langhs der aerde? Godt heeft ons een lichaem
ghegheben van aerde/ om dat te brenghen inden
Hemel/ niet om de ziel daer door te trecken naer
de aerde. *S. Chrysoft. hom. 55 ad pop. Antioch.*

Bidt vooz de liefde tusschen Broeders ende
Susters.

De deught *Fortitudo*, dat is / de Sterckheyt, die staet met eene kolonne / tot teecken dat eenen Christen mensch / die met haer begaest is / noch met beloften / noch met dreyghementen en is te beweghen / noch van't Geloof en is af te trecken.

Hier van sal ons 't gheberghthe van ontrent Corduba in Spaenjen eene bevestinghe komen gheben inden kloecken ende godbruchtigen Prie-ster den H. Abundius, die dooz het waerachtigh Gheloof ghestaen heeft als eenen muet / ende die de Turckische sabels niet aen en sagh dooz soo veel alse kouden wonden / maer dooz soo veel alse kouten eenen Martelaer kroonen.

Sijn vyanden hebben hem eens met bedroghe ende dooz listen doen aensoecken om den H. dienst der Kisse te doen; maer soo hy op den wegh was / ende sagh dat het besteken werck was om inde handen der Mahometanen te vallen / soo heeft den H. Abundius sy-selven aen Godt dooz Offerande gaen op-offeren.

Sy brochten hem dooz den Rechter / hem dreyghende met de doot / soo hy wepgherde Mahomet ende sijne leeringhe te aenbeeren; maer Abundius besaecte ende Mahomet, ende berdoemde sijne leeringen / bereydt zijnde met moedt ende bloedt daer teghen te strijden.

Hier ober is hy van de Saracenen ghesabelt / ende hebben sin lichaem dooz de honden gheswoepen / ghenoegh betrouwende datse hontscher waeren als de honden selber.

Hier wenscht' ick / o Ziel / dat sommighe flauwe Catholicken wat meer vpers hadden / die hun by de anders-ghesinde soo keel houden / oft se anders-ghesinde waeren / en luttel met woorden / minder met wercke hun Geloof beschermē. *Snr.*

Den H. ABUNDIUS Priester ende Mart.

Liefde tot onsen even-naesten.

Heest Christus sin bloed vergoten door onsen
even-naesten / waerom en sult ghy ten minsten
door uwe vermaeninghen uwen even-naesten niet
soecken by te staen: Iae al waer't dat het niet onse
enghen verbeckel soude moeten gheschieden noch
souden wy hem behooren te helpen. *S. Chrysost.*

Bidt door de Gheesteljkheydt.

XII. Iulij.

Komt hier/o wraeck-sichtighe menschen/ende leert ter eeren handen ghekruyften Iesus, gheslück den H. Ioannes Gualbertus heeft ghedaen / inwe gramshap betoomen/ ende inwe byanden verghoben.

Hy quam te peerde met eenen knecht naer Florentien/ als wannecr hy in eene engher straet ontmoet den ghenen die synen Gorn doodt gheslecken hadde : Ioannes, die langhen tijdt dese ghelegentheydt ghesocht hadde / woort het bloedt ende moedt t' eenemael outsteken/ als hy sagh die syn naeste bloedt hadde vergoten.

Seracks den deggen uyt/ om hem te herten : den welcken siende de doodt booz ooghen / valt op sin knien/ ende bidt om verghiffenisse door de liefde Christi, die booz ons allen ende booz sine byanden de doodt was ghestorven.

Het waere korte / maer krachtighe woorden : want Ioannes laet sin rappier ende wraeck-gierigheydt sincken / seheydt van hem als vriendt/ die hy als byandt ontmoet hadde/ ende heeft be- looft alles watter ghepasseert was te verghoben ende te vergheten.

Maer siet/ als desen byomen Edelman inde Kercke sin ghebedt stont door een Crucifix , soo maecht Christus sin handen los om Ioannem te onthelsen / tot looninghe van dat hy onder-weghen t' synder liefde sinen byandt onthelst hadde/ ende alles verghoben.

Dit was door Ioannes niet alleen eene bebesinghe van allen onghelijck ende insutien inde werelbt / maer selber oock vande werelbt niet allen haere vdelheydt te laeten vaeren ; ghelijck hy oock Religieus ende Abt der Religieusen is ghetworden. *Ex Fasto.*

Den H. JOANNES GUALBERTUS Abt.

Verghiffenisse van vyandt schap.

Als wy malhanderen haeren ende vervolghen/
dan sluyten wy de poozten van't Hemels Jerus
salem soo toe/dat wy daer niet in en konden ghes
maecken: ende die de liefde niet en heeft/ hoe sal
die komen tot Christus, die selver is de liefde?

R. Casar. bom 4.

Widt vooz die brede maecken / ende hun vers
soenen met hunne byanden.

O Heylighe ende waerachtighe Kercke! hoe schoon ende wonderlyck zyt ghy door de verscheydenheyt der Heylighen die u bereert/ die u gheregeert hebben! waer onder den H. Anacletus met velen wordt ghestelt/ die als eenen wakenden Herder reghen den Keyser Trajanus uwe schaepen beschernde.

Desen H. Paus is ghebozen in Griekenlandt/ ende heeft de wetenschappen gheleert tot Athenen/ ende is naer de doot vanden Paus Clemens, met alghemeyne stemmen/ tot synen naer-saet ende Christi Stadt-houder verkosen.

Trajanus hadde voer sich ghenomen de ghe-loobighe Christenen te byer ende te sweerde te herbolghen/ om alsoo sijn Af-goderige beter te bescerken/ ende in standt te houden; maer die een-izghelijck met de doot dreyghden/ die is sel-ker vande doot verrast gheworden.

Als dan den H. Anacletus sagh dat de Christenen soo verbolghet wierden/ ende by manier van spreken alle daegh het mes op de kele hadden/ soo heeft desen H. Paus eene ordinantie ghesmaect/ dat de Christenen alledaghen in't eynde vande Masse souden communiceren/ ende dat op dat se noyt vande doot onbersiens en souden konnen verrast worden.

Widdelertijt ontstack het byer vande verbolghinghe meer ende meer/ waer van de blamen oock tot binnen de stad van Roomen aengroepden/ ende midts den H. Anacletus niet en was te beweghen/ sae sijn Ghemeynte tot de selfste standt vastigheyt vermaende/ is by voer het Ghelooft ghedoot/ ons leerende dat het beter is het leven / als het Ghelooft te berliesen.

Den H. ANACLETUS Martelaer.

Eeuwige goederen

Hoe kan het Inden iemandt waer durcken/die
 alndot peyst/ dat al waarmen hier liddt niet weers-
 digh en is/ ten opsichte vande eeuwige glorie?
 Hoe soude onse ooghe het tijdelick konnen bes-
 zheeren/ die altijdt siet de eeuwige goederen.
S. Bern. serm. 4. de Ascens.

Bidit voort die pelgrinagie doen naer de gra-
 ven vande Prinsen der Apostelen.

Vel moeders en zijn heden daeghs niet ghe-
lyck de moeder banden H. Bonaventura; want
veel in plaetse datse haere kinders tot Gods-
dienst souden op-offeren / soo wordense van hun
eygen moeders van Gods-dienst wederhouden.

Als desen H. Cardinael de menne noch soogh-
ende heel sieck was / heeft de moeder belofte ghe-
daen van haeren soon Religieus te laeten wor-
den inde Orden banden H. Franciscus. Het ghe-
bedt was qualick ghehoort inden Hemel / oft de
ghesontheydt was al op de aerde.

In desen staet is Bonaventura vermaerdt ghe-
weest door gheleertheydt / ende door heyligheydt /
in d'zen sich oeffenende tot profijt van syn ey-
ghen selven / ende in d'ander tot profijt van sy-
nen eben-naesten.

Alexander de Ales placht te segghen / dat den
H. Bonaventura in Adam niet en hadde ghesont-
dicht : wat daer af is oft niet / soo veel offer af /
dat hy begaest was met alderhande groote ende
onghemeyne deughden.

In thoonde eens het Crucifix, segghende aen
den H. Thomas: Siet dat is mijn Bibliotheca;
ende met reden socht hy syne gheleertheydt in
den boeck des Levens.

Als hy Cardinael wierdt / was hy in syn aen-
sicht rooder van schaemte / als op syn hooft door
den Cardinaels hoet die hem was ghegheben.

De Engelen brochten hem dickwils de H. Cō-
munie, jae soo hy in syn leste sieckte die niet en
kost nutten / heeft hyse op syn hert gheleert; sijn
inde is gheopent / ende de H. Hostie offer (o won-
der werck!) in-gherisen. Oel hoe gheerne moet
den Heer Iesus in dat tabernakeljen gherust
hebben! *Ex Fastis.*

Den H. BONAVENTURA Cardinael.

Kracht vanden Naem van Maria.

Gheen vanden e. v. eesen soo seer enen heyl-
tegher / ghehick de heilsche gheesten vreesen den
Naem van Maria : ghehick wasch by't wyer / soo
bergaen ende verdwynen sy alle desen D. Naem
dickwils hooren noemen. S. Bonaventura in spec.

S. Virg

Wilt voog de werckwijnghe houden D. Naem
Maria.

Als ghy den H. Henricum hier siet / dan siet ghy de kostelijckste perle vande Roomsche Croone: Dese is ghebozen in Beperen / ende hadde tot Leeraer ende Seden-meester den H. Wolfgangum, soo dat men magh twijfelen oft hier weerdiger was den discipel oft den meester.

Eer hy begoft het Ruck te regeeren / soo regeerde hy sijn eyghen gheneghentheden / ende bocht onder de voeten Cupido eenen grooten vanden / al-hoe-wel met een kleyn booghsken.

Maerhandt was hy victozicus in alle slagen / gibe dat dooz de hulpe ende vooz-spzaecke vande HH Laurentius, Georgius, ende Adrianus, met wiens swerdt dat hy bochte.

Maer siet! Dese onberkwinnelicken Helot is vande kleene kinderkens verbaonnen. want soo hy onberfoenlick de stadt Troia belegherde / ende de Dogherre een Proceffie van kinderkens tot hem sonden / die den Kyrie Eleyson seughen / is sijn gramtschap ghebroken / ende heeft syuen leyher op-ghebroken.

Maer den selcken strydt / die den H. Henricus heefruot-ghestaen / die seherden hem de welcke vanden / ende dat niet sulcken vermetentheydt / al ofse al meester van sijn zie' gheweest hadden / ende om de waerheydt te segghen / sijn saligheydt soude inde wegh-schael te liden ghehad hebben / ten waere den H. Laurentius sijn goede werck in verswaert hadde met eenen gouden kelck die hy hem op-gheeffert hadde.

Dese waeghe / o Zi! / moet ghy onderstaen: vande teghen-schael sullen stiben / en sullen niet ontbreken: doet nu goede werken / om te hebben een goede doot / ende een saligh bouus.

Rx Hesio.

Den H HENRICUS Belijder.

Gheschicktheydt der zeden.

Maect dat ghy uwe mannen verciert met
de houwelickelike suuwerhent / met de soberhent /
met de maectigheyt; want 'tis leelick dat die
bande wulpsheyt wordt obernomen / die van
gheen menschen en was overwornen. S. Aug.
Epist. 205.

Wilt voer die vanden boosen gheest vervolght
worden.

Dit is immers wat meucas / siet hier come
 de Wreetheyt selver den volc tasten an Me-
 dicina, om te sien oftse quaet bloedt/oft wel oft-
 se goet bloedt heeft in haere aderen.

Ende dit is gheschiedt an den H. Antiochus,
 die eenen vermaerden Doetoor was inde Medi-
 cine tot Schiasten in Armenien/ alwaer doen ter
 tijde President was Hadrianus, die de Christenen
 seer verholghde/ om die inge te roepen/ met we-
 tens dat het bloedt der Martelaeren is het saet
 daer de Christenen af gesepen.

Onder andere die by hem aen- gheklaght wa-
 ren/ was den H. Antiochus, den welcken diep
 in-ghevuucht hadd' de vermaeringhe Christi:
Medice cura teipsum Medicin helpt u eyghen
 seken. Ende daerom en was hy noch door be-
 lasten noch door drengementen af te trecken van
 de belidenisse van sijn Ghelooft.

Als Hadrianus sagh dat hy de standvastig-
 heyt niet en konde ontnemen/ heeft hy hem het le-
 ven ontnomen/ ende doen onthalsen.

Maer siet/ in plaetse van bloede / isser melck
 int sijn en hals ghesloopen; het melck soo 't van
 Cyriacus den Scherp-vechter ghesien is/ heeft hy
 sijn-ethen bekeert/ ende is oock onthalt/ ou dat
 den Cyriac bloedt soude hebben. Ick ghelooft
 dat het sijn minste ghepepen waeren/ als hy het
 sweert sloegh door Antiochus hals, dat het den
 sijnen son hant soude gheben.

Heert hier/ o Ziel / merkelsche door-hallen
 ende gheschiednisse tot u profit, trecken; want
 dagheleijck ghebeurender veel saecken die ons
 komen onderkoffen ende betweghen / soo wylse
 maer een leersaem herte en bieden. *Ex Marty-
 rolog.*

Den H. ANTIOCHUS Martelaer.

Gheneſinghe van 't menſchelijk Gheſlachte.

Daer licht eenen grooten ſiecken kanden Boſten tot den Weſten; maer om te gheueſen deſen grooten ſiecken / & ghedaelt den almachtighen Medtichin / ende heeft ſich veen dert tot de menſchelijke naturen dat is / tot ons ſieck-beddeſten. *Aug ſerm. 39. de Verbis Dom.*

Wilt waer die zyn onder de handen kande Medtichin.

De H REMILDIS Maghet ende Mart.

16 Julij.

Salighe doot door de martelie.

Hoe kostelijck/ iae hoopwaer hoe kostelijck is
de doot door die hoop 't Ghelooft liden! sulck
een doot is de deure van het saligh leven/ ende
den in-ganck van d'eenwighe glorie. *S. Bernard.*

Bid door die Godt door 't hooberdigh hoof-
cieret vergrammen.

Goede boomen draghen goede vruchten / ende
 Godvreesende ouders hebben godvreesende
 kinderen / ghelijck het inde H. Reinildis is ghe-
 bleken / wiens vader ende moeder soose gheeste-
 lijk zijn gheworden / ende het kloosterlick leuen
 aenbeerdt hadden / soo heeft dese Dochter oock in
 alle deughden vooz Godt ende de werelt uyt-
 gheschonen.

Haere mildheyd tot den armen was soo
 groot / datse schier alle haere middelen / die aen-
 sienlyck waeren / onder hant uyt-deelde.

Sy gongh berreboets / haer bedtsel was
 eens daeghs wat gersten broodt / met wat wa-
 ter : sy sloop op aschen ende een hantzen-kleedt /
 maer haere ziele / om den gheestelicken troost /
 die sy ghenoot / sloop op roosen.

Sy is niet haere Suster de H. Gudula geryst
 naer het Clooster Lobes / allwaer vooz haer de
 deuren vande Kercke van selfs open-gonghen.

Haerhandt is sy gheryst tot Jerusalem /
 van waer sy naer seken jaeren verbliffens met
 veel schoone Reliquien wederom ghekeert is /
 om desen schat aen Nederlandt vooz een giste
 te schencken.

Als de ongheloobighe dese landen quaemen
 vertwoesten / hebben sy de H. Reinildis in de
 Kercke ghebanghen ghenomen / met voeten ghe-
 stooten / met vuyften gheslaghen / ende met het
 hant ghelleypt langhs de steenen.

Den lesten hebben sy haer ghedwonghen den
 hals uyt te steken / ende is vooz sweerde ghesto-
 ven / ende saligh gheworden. Godt gabe dat de
 vredenbaeghsche Jonckheyt inde H. Reinildis als
 in eenen spiegel / saghen / ende meerdere sebaer-
 beydt haer hant valleerden. *Ex Rosu.*

De H. REINILDIS Maghet en Martel.

Salighe doode door de Martelie.

Hoekostelijck / sae boozwaer hoe kostelijck is
de doode van die booz' t'gheloof lyden! sulck een
doode is de deure / het saeligh leven / en den in-
ganck van d'eeuwighe glorie. *S. Bernardus.*

Bidt booz' die Godt booz' thooberdigh hooft-
steraet vergrammen.

xvi. Iulij.

Ick wilde wel/ o Ziel / dat ghy in dit printsen
 Inmeer saeght/ alffer in is te sien (al-hoe-wel dat-
 er veel in te sien is) ende dat is den Salighen
 Simon Stock, aen wien het welvaet banden
 H. Scapulier is ghegheben gheworden.

Dese ionste verkreegh hy vande weerdighe
 Moeder Gods Maria Koninghinne van Hemel
 ende van aerde/ en dat tot troost vande lebende/
 en tot labenisse en verlossinghe der overleedenen.

Siet eens/ ey! siet ens / hoe dat die van het
 Broederschap, die overleeden zijn / ende noch be-
 swaert waeren met eenighe schulden / diese in't
 ander leben haeten/ ende daerse vooz ijden; hoe
 datse/ seggh' ick/ haecken ende smaecten om vooz
 de verdiensten banden H. Scapulier wyl die toz-
 menten verlost te worden!

Hy worden sy ghehoer wat dat is Dienae-
 ren ende Dienaeressen gheweest te zijn van die
 H. Moeder van Barmhertighejdt; nu komen
 hun te pas de gheboden / het onthouden van
 vleesch/ de Processien banden H. Scapulier; nu
 sien sy dat de wercken van dese werelddt komen te
 pas in d'ander werelddt.

W/ hoe troostigh is het vooz eene benoude
 ziel in desen yptersten noode de Koninghinne der
 Hemelen te hebben vooz eene Dienidume inden
 noodt!

Daer wierdt eertijts een hert ghebonden met
 een silbere schildcken aen den hals/ daer op stont:
Ego sum Caesaris. Ick behoort den Keyser toe.
 Draeght/ o Ziel/ den H. Scapulier, ende seght: *Ego
 sum Virginis.* Ick behoort de H. Maghet toe. Die
 wil ick onder den H. Scapulier dienen mijn heel
 leben/ ende die sal my bydom ende verlossinghe
 gheben. *Ex Carthag.*

Den H. ALEXIUS Belijder.

Oodmoedigh leven.

Wilt ghy den Hemel verkrijghen / die den Enghel
 dooz sijnne hooverdijde / ende verwaentheydt /
 om de overbloedigheydt sijnder rickdommen
 heeft verlozen? omhelst byboilligh een arm ende
 versmaecht leven / ende den Hemel staet dooz u
 open. *S. Bern. serm. 1. de Omn. 88.*

Wilt dooz die de armen inde Gast-huyzen die-
 nen.

De Wereldt is ghelijck aen een schouw-thoon-
nerl / waer op vele seer ongheluckigh spelen
de personagie van eenen rijken: maer den H. A-
lexius heeft tot grooten lof wel op ghespeeld
de rol van eenen armen.

Hy was ghebozen binnen Troonen; sijnen va-
der Euphemianus eenen Raedts-heer wilde hem
trouwen met eene van Koninghs bloede: maer
op den eersten nacht vande bruylost is Alexius
gaen bluchten / soo datter de vlydtschayt eene-
mael in droefheydt veranderde.

Hy nam van de blucht naer Evessa / daer hy
leefde als eenen bedelact onder de bedelaeren / ter-
tydt toe / dat het Beelot van Onse V. Broutwe-
vaben de Kerck-deure (daer hy ghemeenlyck de
aelmoeffe vraeghde) hem aen-spach / ende stre-
deughden verklarde; waer over soo hem een
reghelyck eerde / is hy weder ghekeert naer Ita-
lien / niemantd vreesende als de pbele glorie die
hem soude achterhaelen.

Ende dat wonder is / hier komende is hy aen
sijnen Vader / ende sijn moeder / ende Bruydt onbe-
kent gheweest / ende heeft onder den tray een
woon-plaetse verkreghen om te leven.

Hier hielen hem de pagien ende lackeyen boez-
enen stampelen / hem aen-boende veel oberlast.
Het welck Alexius al verdroegh upt liefde.

Jaer 'tis wonder dat sijn hert niet en seker-
de / als hy daghelijcks hoorde de suchten van sijn
moeder / ende sagh de traenen van sijn Bruydt
daer d'een haeren Soon / ende d'ander haeren
Bruydegom mede bekeenden.

Sijn herligh leven ende sijn brief hebben sijn
doodt verwaert ghemaect; int is hy soo veel te
bermaerder / als hy te voore was onbekender. *Fest.*

Den H. FREDERICUS Biffch. ende Mart.

Victorie over fijn quade gheneghtheden.

Eenen kepfcr en is soo seer niet weerdigh
ghe-eere te worden / om dat hy op eenen gouden
thron fit / als om dat hy fijn eyghen gheneg-
ghentheden ende quade begheerten kan temmen ⁊
want wat haet een heerlijcke kroon / is't datter
is een flabelijck leven? *S. Chryf.*

Wilt booz die booz humre branden bidden.

O Edel Utrecht! wat al **H. H.** Dooz-badereu
placht ghy te hebben! wat al sozghbuldighe
Herders eer ghy u vade **H. uerlingē** liet berlepedē!

Wat een man en heeft die stadt niet ghehadt
inden **H. Fredericus**, die in **Briesslandt** was ghe-
bozen/ ende tot het **Bisdom** is verkozen?

Hy onderwees neerstelijck de **Jonckheyt**/ om
soo den dupbel der **duyternissen** met het licht
vande **Catholijcke** waerheyt te verdrjiben.

Binnen desen tijdt quam **Ludovicus**, **Carolus**
Magnus sone / met **Judith** sine by-sitte in een
stadt op den **Rhijn** ghelegghen / ende heeft den
H. Fredericum ontboden / ende met allen eer/
ghelijck het betaemde/ oock outfanghen.

Hier heeft den **Keyser** op hem versocht/dat hy
naer **Zeelandt** soude reysen / om daer de mis-
bruycken vanden **houwelijcken** staet te verbeter-
ren: want, seyde den **Keyser**/daer trouwt den va-
der met sijne kindts kinderen, den broeder met
sijn suster, oomen met hunne nichten, &c.

Maer vele redenen die ober ende weder vielen/
praemde den **H. Fredericus Ludovicum** den **Key-
ser**/ oft hy't voor goetd ende met ernst meende :
waer op soo den **Keyser** 'tselbe bevestigde/ soo
nam den **H. Fredericus** de **bygheyt** dat hy seyde:
Seer wel, **Heer Keyser**, maer ick wenschte dat u-
we **Majesteit** in sijn eyghen persoon verbeterde
tghene ghy my ghebiedt in een ander te straffen,
aengheken uwe **Majesteit** met sijn naeste bloede
blijft sondighen.

Den **Keyser** aenbeerde de penitentie/ maer de
Keyserinne dede den **H. Fredericum** vermoorden.

Hy sende tegen sijn moorders: **Kinders** maecte
u in tijdis wegh. **O** waerachtighe liesde, die sulc-
ae byanden raedt als vrienden. *Ex Rosov.*

Den H. ARSENIUS Belijder.

Verduldigheyde.

Den dagh sal eens berouwen allen het ghene
dat ghy met groote verduldigheyt hebt verdra-
ghen. En wilt u gheen gheijck gheven / maer
staet booz uwen Meester teghen u eyghen sel-
den; ontschuldight hem / ende beschuldight u.

S. Bern. serm. de Circume.

Bidte voor de Meesters bande scholen.

xix. Iulij.

Die ghy hier inde duysternisse van een spe-
loncke siet sitten/ die is vooz desen gheweest
den luster van het Keysers Hof/ ende 't is den
H. Arsenius, wiens naem langher dueren sal als
de rotse daer ghy hem siet schuylen.

Hy was ghebozen binnen Troomen/daer hy de
deught gheboeght heeft by de gheleertheit/ ende
dese twee hebben syn brieven van recommenda-
tien gheweest / waer dooz hy niet alleen plaetse/
maer oock groote jonste by den Keyser Theo-
dosius heeft vercreghen.

Desen stelde hem Leeraer ende Seden-meester
van Arcadius ende Honorius syn twee souen/mer
upt-druckelijck bebel datse hem souden eeren/
ende niet sonder reden/ want eenen Meester is
ghelijck den tweeden Vader.

Alles gonck naer wensch ter tijdt toe dat Ar-
cadius, om eenighe berispinghe ofte straffe ont-
stelt ende verbittert / toe-leppe om Arsenium
van kant te helpen. Soo dat het van heden noch
van gisteren niet en is, dat haet ende nydt zyn her
school-gheldt daer de discipelen huime Meeste-
ren arbejdt mede loonen.

Ondertusschen hoorde Arsenius een stemme
upt den Hemel roepende: Vlucht, Swijght, Rust.
Hier op vlucht hy upt het Hof/ ende Swijght
inde wildernisse/ daer hy / soo langhen tijdt
eenen Eughel gheladt heeft vooz Leeraer ende
Meester.

Ende vooz het derde soo Rust hy dooz eene sa-
lighe doot/ oudt zijnde cxxi. jaeren.

De ghedachtenisse van sterben dede hem ghe-
stabigh woenen ende hadden wy syn ghepeysen/
wy souden oock dickwils synen natten neef-
doeck hebben. *Ex Fastis.*

De H. MARGARETA Maghet ende Mart.

Bekoringhe des duyvels.

W wordt vooz ooghen ghesteit de bebechtin-
ghe vande duyvelsche bekozinghen / op dat ghy
alrijdt teghen sijn listen ende laeghen soude waecs-
ken: ende als u eens anders victorie verheughe/
siet dat ghy dan niet en verslapt inde deught.

S. Petr. Dam. ep. 27. l. 6.

Wide vooz die in swaere bebechtighe des
duyvels leven.

xx. Iulij.

In Margarita een perle te segghen/soo heeft ons
 Voorwaer Antiochien eene kostelijcke perle
 gheschoncken!

Dese H. Margareta is van haere boesterffe in't
 Ghelooft onderwesen / ende ghelijckse niemant
 haers ghelijck en hadde in schoonheyt/soo wilde
 sy daer het cieraet der deughden noch by-boegen.

Den vader/een Afgodisch Priester / stende het
 boornemen ende stantvastigheyt van sijn Doch-
 ter / berghetende dat hy vader was / wordt bes-
 chuldiger van sijn Dochter: Soo verre wycken
 sy bande rechte baen die in doolighen leben.

Den Rechter Olybrius meer leetende op haere
 schoone gratien / als op haers vaders beschul-
 dinghen / beghintse te vleyen / ende soeckt meer
 aen haer gemaet/als aen haer bloedt te komen.

Margareta die niet gheen Amourettekens te
 houden en was / sloegh allen sijn streelen bande
 handt/waer ober sy onghenadelijck ghegheeffelt/
 ende niet yfere krauwels verscheurt wierde.

Ae den dubbel viel haer inden kercker aen /
 inde ghedaente van eenen draeck; maer sy sloegh
 hem niet het selfste swaerd/daer hy op den bergh
 van Calvarien is door verwonnen.

Doen dede den Tyrân haer niet sackels man-
 den / ende in't water werpen / dat haer door he-
 r. Doopsel dienste. Ae soo sy in't siedende vat
 van't water stont/wier een dubbe niet een kroon
 op haer komen daelen / tot teecken bande ghe-
 wonnen victorie.

Olybrius dede dit ghekroont hoofs af-slaen /
 niet peysende dat hy daer eene nietwe kroon
 by-boeghde. Wat dunckt u / o Jonckheyt / van
 dese mannelijcke daeden in teere Maeghden?

Ex Fastis.

De H. PRAXEDIS Maghet.

Armoede.

’T is een groot gheluck der Christenen/datse
 door de armoede den Hemel konnen koopē &
 oberfulcks en laet u uo’ ghebzeck niet verzoes-
 ten/waant het is rijcker als ghy meynit; wilt ghy
 weten hoe veel den Hemel kander aen berkocht
 ende door betaelt worden. *S. August. serm. 28. de
 verb. Apostl.*

Bidt door die inde Gasthuysen de siecken dienē.

xxi. Iulij.

O Suerbere Maeghden/ die u op-ghebraghen hebt aen Godt/ ende Godts-dienst/ het eens op de H. Praxedis, ende ghy sult in haer sien trefselneke wercken om naer te volghen.

Sp was een Dochter van Roomen / haeren Vader was den Raedts-heer Pudentius, engher Suster vanden H. Timotheus ende de H. Pudentiana; sp kosten hoogh zyn in hante wapenen/ maer waeren lieber hoogh in hante deughden.

Praxedis dan was boven maeren vermaertigh; haer hups stont open vooz alle arme menschen / behalvenden dienst des H. Wisse diese daec quamen hooren/ soe datse in haer hups naerziel ende lichaem wierden ghesolven.

Maer met wat eene neerfrighedt ende blitghedt sat sp vooz de traelsen vande kerkeren/ om daer de ghevanghenen te troosten; al haer ebreught was die tot breught te verwecken.

Dan hadde de H. Praxedis noch eene besondere dectie om de dooden te begraven/ ende om der Martelaren bloedt niet sponghen op te nemen/ ende dat vooz enen schat/ ghelijck'e oock eenen schat is/ te behaeren.

Ende als den Cysar Marcus Aurelius snght ende outd/ enck ende arm dede stercken/ ende dat het ober al van bloedt vloedt/ soe is Praxedis, die soe goote wyetghedt niet langhet in kostaenschouwen/ Godt te voert gheballen/ hem bindende datse soude moghen sterben / om niet te sien die wreede tormenten van die sterben.

Zyt ghy edek / zyt ghy enck / acht u nocht te goet om Godts dienaren / oock die slecht zyn te dienen. want wien dienst en gheschiedt aen te dienaren niet / maer aen diese inder daede dienen. *Ex Bonnes*

DE H. MARIA MAGDALENA.

Bekeeringhe.

Gebinden wy ons in sonden / ende sonden wy
 gheerne verlost zyn vande sonden / soo laet ons
 traenen stozten over de voeten Christi: laet ons
 Magdalenam naec-bolghen / die nu niet alleen
 dooz gheen sonden en is strickende; maer dooz
 heylighepdt is blinckende. *S. Petr. Chrysol. serm. 2.
 de Magd.*

Wilt wyz die huy wyz goedt bekeeren.

Godt gaebe dat de H. Maria Magdalena een-
Gieghelijck soo berweckte tot penitentie ende
betrouwen / ghelijckse ons verweckt tot hope
ende betrouwen!

O wondere vriendinne des Hemels / hoe wist
ghy een badt te maecten van uwre traenen / ende
een serbette van uwre hant-blechten!

Ghy eertijds eene herberghe des dubbels /
wozt eene Weerdinne Christi, aen wiens voe-
ten als ghy sit / ende hoort de woorden des le-
uers / dan sterft in u de werelt met allen haere
valsche poelheden des wereltds.

Och waer konst ghy u hiet stellen / als daer
ghy zyt? want 'tzy dat u Martha beschuldicht
van luyghedot / oft Simon van lichtveerdighheit /
oft Judas van overdaet ende onghereghelicheit /
hy / aen wiens voeten dat ghy sit / die sal u be-
schermen / ende de handt boven 'chooft houden.

Sedert dien tijdt was Jesus alle uwre brenghet
die zyt ghy ghebolght in Galileen / binnen Jeru-
salem / naer den bergh van Calvarien / tot het
graf toe / ende waer dat sijn leven eynde nam /
daer en nam uwre liefde noch gheen eynde.

Wat sal ick segghen vande spionneke daer
ick u in sie sitten? **O** salighe aerde die ghy da-
ghelijcks met uwre traenen bereghent! **O** ghe-
luckighe rotse die uwre suchten ende ghebieden
daghelijcks is hoorzende! **W**aer boven al ghe-
luckigh / ghy salighe Enghelen / die seveennael
daeghs Magdalenam voert naer den Hemel / om
haer eens inden Hemel te boeren!

Ghy die dit leest / pepst offer in u niet en is
van haere sonden; soo sae / och datter dan in u
noek ict van haere penitentie wierdt ghevon-
den. *Ex Fastie.*

De H. BRIGITTA Weduwe:

Soetigheydt van Godts liefde.

Eene Ziele die werigh Godts teghenwoozdigheydt socht te ghenieten / ende haecte naer sijn aenschyn / die soude liever door koften tijdt de h. lische pijn liden / als van die soetigheydt keeren tot de wellusten ende buyghigheydt. *S. Bern. serm. 25. in Cant.*

Bidt hoer de bedruckte Weduwen.

Set hier eene brandende ziele in Godts liefde/
Siet uyt het konckrijck van Sweden is ghe-
komen/ 'tis de H. Brigitta weduwe/ eene wonder-
vriendinne van Christus, ende vande H. Maghet
Maria, diese met veel openbarighen leerden.

Sp en was maer vii. jaeren oudt/ als haer de
Konninginne der Hemelen met eene kroon ver-
eert heeft: ende als sy eerstmael met eene rijpe
aendachtigheyt Christum aen het Cruys sagh
hanghen/ haer verclarende dat hy 't seer gheboel-
de / dat de menschen seer luttel sijn pinen / ende
hoch nader sijne liefde waeren achtende.

Van dien tijdt bracht sy de Wyndaghen ober
in groote penitencien/ sy at de bitterste krupden
diese wist te plucken / sy druypte op haer teer
lichaem het wasch van eene brandende keerffe/
om pinen booz pinen te lyden.

Sp was eene heylige Dochter/ ende getrouwt
zijnde was 't eene heylige Moeder. Haere kin-
derkens offerde sy Godt op / jae de verdoeme-
nisse van haeren Soen heeft sy by Christum ber-
beden / die dit kindt een kindt van tranen noemt-
de / om vatter het helsch byer booz hem booz
uyt-gh-bluff wterde.

Zuden weduwelijcken staet stelde sy in een
Orden booz Mans-persoonen/ ende booz Wou-
wen / die dagh ende nacht sonder op-houden
Godt souden loben.

Den duyvel verbolghde haer eens; maer sy
viel neder booz een Crucifix, ende daer was 't
booz hem te heet om aen te komen.

Haere doott wierdt minder gheboelt/ om dat-
se achterliet eene H. Dochter daerse in bleef le-
uen. O Weduwen zijt ghelick Brigitta, waer-
achtighe Weduwen! *Ex Fastis.*

Hoe veel saligher/ o H. Christina, staet ghy
hier booz de staele pijlen banden Tyran/ als
booz den snooden boogh van Cupido!

Uwen Vader Urbanus President te Turin
Italien hadde achterdencken dat ghy Christens
waert/maer ghy wist het wel te ontdeynsen/ op
dat ghy ghelegentheydt ende tydt soude wou-
nen om het H. Doopsel te ontfanghen.

Doen wierdt ghy op-ghesloten in eenen toren/
maer den wegh naer den Hemel die bleef open/
want daer kint ghy niet uwe begheerten/ ende
han daer waerde tot u den H. Enghel die u leer-
de: o salighen Meester!

Wat val ick segghen vande rasernisse van uwen
Vader/als hy verstaen hadde dat ghy syn sijnere
beelden hadt gheboeken/ ende syne Afgoden om
Godts-wil hadt ghegheben?

Doen heeft hy u onghenadelijck doen gheef-
selen/doen is u het teer lichaem op-ghehaelt met
een hekel/ doen wierdt ghy in eenen brandender
oben ghesmeten/ daer ghy d'yn daghen ende d'yn
nachten in bleef singhen; doen stelde men u ont-
der slanghen ende serpencken; doen hebben sy u de
borsten af-ghesneden/ beschaemt zijnde datse in
eine vrouwe saghen soo mannelijcke couragie.

Ten lesten hebben sy u aen een boom ghe-
bonden/ ende met pijlen dooz-schoten; maer sy
quamen te laet/ om dat ghy te boozen eenen
hert-scheyt hadt van Godts Liefde, die (ghe-
lijck het in het harquebuseren gaet) de ander
schichten berdoofde.

Hier siet ghy immers klaer-blickelijck/ o
Aonckhenyt/ als jemandt Godt wil dienen/ dan
en sullen hem noch ouders/ noch vrienden/ noch
pupbel/ noch doot komen beletten. *Ex Fastis.*

De H. CHRISTINA Maghet ende Mart.

Vriendtschap Gods.

Dyt allen uwe vrienden kiest die hoor vrienden
 die u ghetrouwt sal blijven naer uwe doot / als
 u sullen verlaeten alle vrienden: want als die op
 den dagh van uwe begravenisse hi u sullen schepen
 den van sal hy u beschermen teghen de ghene die
 vieschen om u te verscheuren. *S. Aug Man. c. 24.*

Bidt hoor die nyt hreese hunder Ouders ver-
 sumpen Godt te dienen;

Hier staet den H. Iacobus den Meerdere, be-
ruessens den H. Christophorus, alsoo verheben
van deughden als van groote leden.

Desen H. Apostel was ghebozen in Galiseen/
sone van Zebedeus ende Maria Salome, oudstien
broeder van S. Ian Euangelist, ende nebe vanden
Heer Iesus naer den vleesch.

Hy heeft gheweest eenen vande dyp op den
bergh van Thabor/ inde verwekinghe van het
dochterken vanden Dins vande Synagoge/
ende in het Hofken Gersemann.

Het machtigh Rijck van Spaensen roemt
dapper op de bescherminghe vanden H. Iacobus
synen Patroon/ ende die meer als eens teghen
de Moosen op een wot peerdt met den seggen
ende seggen inde handt ghesien is/ ende heeft den
vrandt de vlucht ende de nedelaghe/ aen Spaen-
sen de victorie ende triumphen ghegheben.

Hy is onder Herodes onthooft/ ende is den
eersten gheweest onder de Apostelen die sijn
bloedt heeft vergoten; ende al is hy doot/ hy
toont noch te Compostellen dat hy is in't leven.

Den H. Christophorus was een Casaneulus
man/ schoon ende langhe van stature/ die onder
den Keyser Decius schroomelijcke tormenten
ontghestaen heeft/ ende naderhandt is hy met
pylen door-schoten/ ten lesten is hy onthooft
gheworden. Hy heeft bekeert xl. iv. duysent men-
schen door sijn sermoenen.

Men schulbert hem gemeynlyck met het Kindt
Iesus op sijn schouderen/ ick gheloof dat het is
om dat hy de leerighe Christi door de zee van
tormenten tot de ongheloobighe heeft ghedra-
ghen/ soo dat het in onse macht is oock Christo-
phori te worden. *Ex Rosow.*

Den H. JACOBUS Apostel, ende den
H. CHRISTOPHORUS Martelaer.

Bereydinghe der Ziele.

Salighe Ziele/die haer rust-plaets so weers
steijck ende het aemelijck verciert dat se Christuma
ter eeren ende met weerdigheyt magh ontfans
ghen! O Ziel! pypst wat eene Majestejt dat
by u komt / ende dies-volghens hoe alles moet
wesen op het netste. *Guerrie. serm. 3. de Purif.*
Bidt voor die het Ghyloof voortg-plaent

Vande H. Anna, ende vande ghene die sy ghebaert heeft / maechmen met reden segghen:

O Matre pulchrá filia pulchrior!

O gracieuse Moeder, maer noch gracieuser Dochter! De perle-moeder is schoon / noch schsonder is haere perle.

De H. Anna was ghebozen in Bethlehém / ende haeren man Joachim binnen Nazareth / alle beyde van het gheslacht van Iuda, ende van Koninghlycke af-komste.

Hunne becommeninghen waeren vasten / bibben / ende een derde deel van hun goet aen den Tempel / een ander aen den armen gheben / ende een deel vooz hun bewaeren om daer af te leven. Hoe wel doet sy die den armen ghedachtigh is / want inden quaden dagh en sal sy gheen quaet hebben te breeken.

Sy waren xx. jaeren getrouwt sonder vruchten te wunen / als wanneer sy dooz hunne ghebeden eenen Enghel saghen die hun voodschapten dat de H. Anna bljde Moeder van Maria soude worden.

Dit H. Kindt / datse vanden Hemel hadde ontfanghen / heeftse naer dry jaeren den Hemel wederom ghegheben / ende naer den Tempel ghebracht om aldaer Godt te dienen.

Tot Nazareth is de H. Moeder Anna nabehandt met groore blijdschap ghestozwen / als die aen de werelt hadde ghebaert de sunkerste vande Maeghden / de edelste vande Koninghinnen / de schoonste vande dochteren / de heyligste vande menschen / de volmaeckste vande creaturen.

Leert hier / o ghetrouwde / die naer vruchten verlaught / de vruchten Godt ov-draghen / ende sy sal u vruchten verleen. *Ex Bonnef.*

De H. ANNA.

Weerdigheydt vande H. Anna,

Weest ghegroet / o alder-heylighste Moeder
gheluckigh door eenen heylighen man / gheluckig
gher door eene heyligher Dochter / alder-ghes
luckighste door eenen alder-heylighsten Hebe
Laurent. Richar.

Bidt voor de moeders die haere dochteren trael
onderwijzen.

XXVII. Iulij.

DEse VII. **W**W. Broeders hebben al slaepende
 Deene fraepe salte ghedaen booz de **W**. Kercke.

Hunnen vader/ seker gheenen vader / heeftse
 by den **C**yzau Decius beschuldicht/ datse **C**hri-
 stenen waeren/ den welcken dese seben **G**hebzo-
 ders in een speloncke heeft doen sluyten/ ende den
 in-gangh doen stoppen / om hun daer in alte-
 mael te doen versmachten.

Het was nu cc. jaeren ende meer gheleden /
 datter is op-ghestaen een ketterije die de Verrij-
 senisse des vleeschs loochende; maer dat dierghe-
 sticke ketterers droomden / dat hebben dese VII.
Droomers bewesen.

Sy wacker wordende (want sy en meenden
 maer eenen nacht gheslaepen te hebben) hebben
 hunnen Broeder Malchum inde naeste stad **E**-
 phestus ghesonden / om wat spys ende booz-
 raedt booz hun allen te kooppen.

Ende siet! komende aen de stad bindt hy bo-
 ven de poort het Cruys gheplant / al anders als
 hy't daeghs te vooren / soo hy meende / hadde
 ghelaeten; jaer het ghelbt dat hy wt-gaf/ en ken-
 den sy niet: hier ober wordt hy by den Bisschop
 ghebzocht/ende soo zijn dooz boozder ondersoek
 dese VII. Broeders ende de waerhepdt klaer in het
 licht ghekonien. Den Keyser Theodosius heeftse
 selver ghesien / ende alles is / oock dooz koperen
 beschreven plaeten/ diese inde speloncke vonden/
 in hdt ende breedt bevestight. Sy sterven kort
 daer naer/ghelijck oock de ketterije is gesloven.

Men noemtse Slaepers, om datse laghen ghe-
 lijk als slaepende / ende om dat het sterven van
 Godes-dienaeren ghenomt wordt/ Ontslaepen.
 Och dat top oock soo inden **H**eer quaemen te
 rusten! *Ex Fafis.*

De VII. HH. SLAEPERS Ghebroeders.

Vlijtigheydt.

Als ghy gheboelt in u oft traeghepdt oft
 luyghendyt / en wilt daerout niet achterlaeten
 twee ghewoonelicke oeffeninghen: maer bidt
 dat ghy gheholpen / ghetrocken ende door Gods
 gratte wederom berweckt meught worden / om
 vlijtigher te loopen. *S. Bern. serm. 22. in Cant*
 Bidt hoor die in Gods-dienst slaepachtigh
 zijn.

Het sweerdte vanden Tyrā Nero heeft dese af-ghemaept / de welcke niet hun bloedt besproeyt noch niet en verslenssen. Waeren wy maer soo gheluckigh / dat wy den reuck van hunne deughden wijken te vatten!

Nazarius was ghebozen tot Roomen van edele Ouders / ende volghende de voetschappen van sijn Moeder / die Catholijck was / is hy ghedoopt vanden H. Linus, ende eenen Discipel Petri gheworden.

Hy is ghereyst naer Milaenen / daer hy niet sijn ghelddt by-stont de behoeftighen / ende niet sijn vermaenighen de Martelaeren; het welck soo't vanden Tyrā ghemerckt wierde / kreeg hy booz sijnen loon vele harde slaghen.

Hier wierdt hy van sijn moeder / die overleden was / vermaent van naer Marckrecht te trecken / daer hy het edel kindt Celsus van een edele Mevrouw heeft ontfanghen / daer hy ingheplant heeft sijn Gheloof ende sijn couragie.

Sy wierden alle-beyde booz't bebel van Nero booz de Wierschaer ghebrocht / eerst weedelijck gheslaghen / ende doen inde zee gheworpen: maer sy blieden boden op de baeren wandelen / het scheen dat het water hunne heyligheyt ende deughden gheboelde.

Doen vertrocken sy wederom naer Milaenen / daerse ghestadigh den ghekruysten Jesum predikten / waer ober den Rector Anolinus hun alle-beyde dede onthoefden.

Lof zy aen Nazarius den Meester / lof zy aen Celsus den Discipel / ende lof zy aen alle de ghene die goede voetschappen stellen / oft goede voetschappen volghen. *Ex Fastis.*

De HH. NAZARIUS ende CELSUS MM.

Kortheydt des levens.

Werkliken dat wy zoeken ende schryffen/gaes
 ter een deeltjen van ons leven deure: die een ons
 mondigh kindt was/ wordt een jonghsken/ van
 een jonghsken wordmen houbaer / ende ter
 stontt oudt; sae men is inden ouderdom / een
 men de jonckheyt qualijck heeft gheioten. *S. Hieron. in c. 40. Isai.*

Wilt hoor die kinderen goede manieren leeren.

Op desen dagh/als wanneer de H. Martha ge-
 opert wordt/soo houdt de H. Kercke oock de
 ghedachtenisse vande H. Maghet Beatrix, die
 men haer bloedt heeft doen vergieten om soo aen
 haer goet te gheraeken.

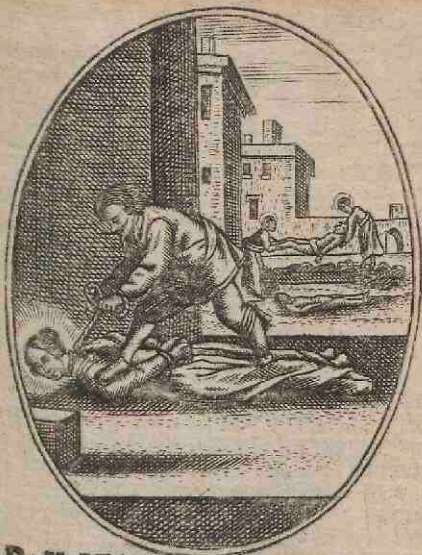
Sp hadde twee Broeders den H. Simplicius
 ende den H. Faulinus, de welcke binnen Adomen
 onder de Keysers Diocletianus ende Maximinia-
 nus om het Ghelooft eerst zijn gheprijnght/ daer
 naer onthooft/ ende inden Tiber ghevozen.

De H. Beatrix trock de lichaemen van haere
 Broeders upt de riviere / ende met de hulpe van
 Lucina zene heylighe Weduwe / heeftse die be-
 graben / haer troostende dat sy hadde de lichaem-
 en/ ende den Hemel de zinten.

Een machtigh man genaemt Lucretius dooz
 begheerlijckhejdt sloegh vii. maenden daer naer
 de ooghen op de erde vande H. Beatrix, ende om
 daer sonder kosten aen te raeken/ gaet sy de
 H. Beatrix beschuldighen datse Christene was /
 wel wetende dat het lichter is iemant te be-
 schuldighen als te betaelen.

Dit niet teghenstaende de H. Beatrix was ende
 bleef standvastigh/ t'eenemael wepgherende de
 Afgoden te aenbidden / waer ober sy 'nachts
 ghewozght is inden Kercker.

Maer al is de kele vande H. Beatrix toe-ghe-
 stopt/ daer isser noch al die open zijn/ ghelyck
 het gheschieden op den dagh als Lucretius haer
 erbe gonck besitten; want ober de maeltgdt/ die
 sy gaf/ seyde een onnooygh kindt: Lucreti, ghy
 hebt ghedoodt, ghy hebt ghe-erft, maer het sal
 u suer op-komen. Sy wiert beseeren vanden
 dupbel/ ende is ghestorven. Dat komter van on-
 noosel bloedt en onrechtveerdigh goet. *Ex Ros.*

De H. BEATRIX Maghet ende Mart.

Vriendtschap vande wereldt schadelijck.

Die boose wereldt / die u vrienden soeckt te
maecken Godts vanden? want alle de ghene die
willen hebben utwe souste / die vallen by Godt in
onghenade. *E gact niet dan te vast dat sy woꝝ
den ghesloten upt den raedt van Godts vriende
die't houden met sulcke vrienden. *S. Bern. in Epist.*
Bide hoꝝ die onrechtbeerdigh goedt besittens

Hoe fraep wordt den laurier van sterckheydt /
gheblochten met de lilien van supberheydt /
ghelick dat de H. Maxima, Donatilla, ende Se-
cunda hebben weten upt te wercken?

Dese woonden in Afrika ten tijde vande ver-
volghinghe van Valerianus, onder den Kechter
Amilinus; ende hoe teer datse waeren / soo heb-
bense ebentwel alle tormenten overwonnen / tot
beruyt van ons die soo teer zijn / dat wy niet
alleen gheen wreede slaeghen / maer quaelijck
woorden konnen verdraghen.

Door eerst heeft den Cyzar aenghetast de
H. Maeghen Marcellam ende Donatillam,
ende heeftse gedwonghen azijn ende gal te drin-
cken; het scheen haer hypocras te wesen / sulcken
doest hadden sy om te liden.

Dat meer is / hy heeftse niet roeden ende yfere
krantwels het licharm doen verscheuren / daer
naer op de pijn-banck doen upt-vepcken / iae als
sy nu op den rooster langhen tijdt hadden ligghe
vraeden / heeft hy de opene wonden met levende
kalck doen byten / ende noch was haers teerheyt
stercker als sijn wreetheyt.

Ten lesten heeft hy haer niet de H. Secunda,
een Dochter van xii. jaeren / de wilde beesten
doen bos?-werpen; ende siet / de wilde dieren
wierden lammeren / terwyl de menschen wier-
den bloedt-dorstighe wolven.

Alle dese tormenten vuerden gekroont met het
sweerde / daerse door zijn ghestorven. Waer blijft
de Tanccheydt van onsen tijdt / die nergheus af
erhoudt als van schoon ende moop te gaen;
datse eens sien hoe dese H. Maeghen droe-
ghen het blancketsel van kalck / ende het rooset-
sel van haere bloedighe wonden. *Ex Martyrol.*

De HH. MAXIMA, DOMITILLA, ende
SECUNDA Maeghen ende MM.

Lijden.

Heeft den Heer Iesus het Iyden groot gheacht/
hoe en sal den knecht niet vooz goet houden het
Iyden? Wy doolen/ wy doolen: want die niet
en doet dat den Heer ons heeft bevolen / die en
sal niet hebben dat den Heer ons beloofde.

S. Petr. Chrysol. serm. 28.

Bid: vooz die Godt niet swaeren teghenspoet
konst besoecken,

Het moest hoogwaer eene goddelijcke handt
Hu/s Ignati, die af-schoot het gheschut daer
 ghy tot Pampelona in de gequetst wierdt/ want
 van die woude is allen u welbaeren ghekomen.

Den H. Petrus ghenas u been eerder het vper
 in quam; het lesen vande Legende der Heyligen
 vzoche het vper in u herte; de **H. Maget Maria,**
 die met het kindken Jesus aen u verscheen/ ver-
 eerder u met de gaede van Suuwerheydt. Siet
 als men somtijds meent dat alles is verlopen/
 dan is alles ghewomen.

Gudt zinde xxxij i. taeren/ hebt ghy onder de
 kinderen eerst gaen studeren / af-legghende het
 rappier om eenen geestelijken oorlogh te voeren.

Ghy maecte eerst een Compaigne van x. me-
 de-ghesellen; het ghesal was klein/ maer die
 nochtans teghen het Legher vande ketters dap-
 per hebben victorie ghebochten.

Wat sal ick segghen van dat profytigh ende
 wonder Boeckken van uwe Exercitien, dat ghy
 hebt gheschreuen / ende dat met eenen grooten
 boeck niet ghenoech en kan worden ghepresen?

Och met wat eene couraige hebt ghy beghin-
 nen te arbeiden/ naer dat u Jesus met syn
 Cruys / ende belofte van by-standt verthaont
 hadde? **O**nder u is het cicraet der Kercken op-
 ghekomen / onder u is het ghebruyck der **H. H.**
 Sacramenten verresen / onder u is de Jonck-
 heydt door gheleertheydt ende godtbruechtigheyt
 ghevolstert / door u wordt Indien verlicht /
 China ende Japonien ghedoopt / America van
 Afgodernegesuybert. **H**oe dickwils en sepde ghy
 met: Hoe vuyl dunckt my de aerde, als ick den
 hemel aensie? **D**oen saeght ghy den hemel vande
 aerde/ nu siet ghy de aerde vanden hemel. *Ex Fast.*

Den H. IGNATIUS Fundateur
vande Societeyt Jesu.

Tot meerdere glorie Gods.

Ⓞndanckbaer mensch / ende versteent van
herte! die niet en wil verstaen dat hy verbonden
is door grooten arbejdt ende moeyte de glorie
vanden Heer Iesus Christus te soecken / ende te
vermeerderen! *Ex Epist. S. Ignat. de perf. Relig.*
Biddt door die ieverigh zijn om zielen te win-
nen.

Tafel der Heylighen in dese maendt

J U L I I.

- S. Simeon Salus Eremijt, 1. Iul.
Onse L. Vrouwe Visitatie, 2. Iul.
S. Hyacinthus Martelaer, 3. Iul.
S. Elizabeth Koninghinne van Portugael, 4. Iul.
S. Zoa Martelaeresse, 5. Iul.
Den Propheet Esaias, 6. Iul.
S. Edelburga Maghet, 7. Iul.
S. Procopius Martelaer, 8. Iul.
S. Anatolia Maghet ende Martelaeresse, 9. Iul.
SS. Rufina ende Secunda Maeghden ende Martelaeressen, 10. Iul.
S. Abundius Priester ende Martelaer, 11. Iul.
S. Joannes Gualbertus Abt, 12. Iul.
S. Anacletus Paus ende Martelaer, 13. Iul.
S. Bonaventura Cardinael, 14. Iul.
S. Henricus Belijder, Ibid.
S. Antiochus Martelaer, 15. Iul.
S. Reinildis Maghet ende Martelaeresse, 16. Iul.
Den H. Scapulier, oft Onse L. V. van Carm, Ibid.
S. Alexius Belijder, 17. Iul.
S. Fredericus Bisschop ende Mart. 18. Iul.
S. Arsenius Belijder, 19. Iul.
S. Margareta Maghet ende Mart. 20. Iul.
S. Praxedis Maghet, 21. Iul.
S. Maria Magdalena, 22. Iul.
S. Brigitta Weduwe, 23. Iul.
S. Christina Maghet ende Mart. 24. Iul.
S. Jacobus Apostel, en S. Christophorus M. 25. Iul.
S. Anna, 26. Iul.
De 7. Slaepers Ghebroeders, 27. Iul.
SS. Nazarius ende Celsus Martelaren, 28. Iul.
S. Beatrix Maghet ende Martelaeresse, 29. Iul.
SS. Maxima, Domitilla, en Secunda M.M. 30. Iul.
S. Ignatius Fundateur der Soc. Jesu, 31. Iul.

AUGUSTUS.

De Banden vanden H. PETRUS. i. Aug.

Lijdtfaemheydt.

O salighe Banden die hunnen ghevanghenen
gheluydt hebben tot het Cruys / ende van het
Cruys ghebrocht hebben tot inden Hemel!

S. August.

Wilt voor die inde ghevanghenisse sitten.

I. Augustus.

Siet den H. Petrus, die de sleutels van allen
snoeyen/ sae vanden Hemel self ontfanghen
hadde/ die sit hier inden kercker ende inde ketenen
ghebauchen/ soo oeffent Godt allicht sine
beste vrienden/ die daer booz voock niet gheen
perle-snoeren oft goude ketenen souden willen
manghelen.

Dit leet dede den Koningh Herodes Petrus aen/
om aende Joden te belieuen/ ghelyck hy oock
tot dien eynde Jacobum hadde doen ontfalsen.
Siet hoe twepingh tuerck de wreetheyd maect
van onnoesel bloedt te verghieten!

Als Petrus van soo sterck ghebanghen sat/ soo
is hier ober de heele Kercke seer bedroeft ghe-
weest/ende hebben eenpaerlijck hun ghebedt ghe-
daen tot den Koningh der Hemelen/ om Petrum
uyt de handen ende de banden vanden Koningh
Herodes te verlossen.

Hun ghebedt is verhoort gheweest/ soo dat
Godt synen H. Enghel heeft af-ghesonden/ die
Petri ketenen heeft af-ghedaen/ ende verloft uyt
de handen der solbaeten die de wacht hielden/ sae
de pferre deure bande ghebanghenisse is van selfs
open-ghegaen/ ende ontsloten.

Doen is den H. Petrus vol van blijdschap
ende byghoydt hy de Discipelen ghekomen/ die
huy ober de verlossinghe Petri, ende de ghenade
Godes niet ghenoght en kosten herwonderen.

Den H. Gregorius soude een goude sleutel-
tjen/ daer wat vijfel van dese ketenen in was/
aen Childebertus Koningh van Franckryck/
booz eene groote gifte.

Siet/ al dat ons hier aen doet lijden/ dat sal
beranderen in sleutelen van't Rijk van verblij-
den. *Ex Rofo.*

Onse L. VROUWE ter Enghelen. 2. Aug.

Verheventheydt van Maria.

Moet en waere de H. Moeder Gods Maria
 verheben gheweest boven allen de Choozen der
 Enghelen / ten waere sy haer verootmoedigh-
 hadde onder allen de menschen. S. Ambros.

Wilt booz die den dienst van Maria vol-ghen
 daen zyn.

II. Augustus.

Ick wensch' u veel ghelucks / o mijnen H. Enghel Bewaerder, soo om dat Godt u tot soo een edel Creature heeft gheschapen / als oock om dat ghy niet en zijt ghevoest van het ghetal die met Lucifer om huijre hooverdie zijn gheballen / ende ten lesten om dat de Morder Gods Maria is de Koninghinne der Enghelen.

Hoe groot moet ghy-lieden wesen / die sulcke eenne hebt door Koninghinne! ende hoe groot moet sy wesen / die sulcken heeft door ondersaen!

Ick wensch' u veel ghelucks / o Doorzuchtigste Koninghinne / met desen Scheptre ende met dese Croon / met dese groot-daedigheyt / die ghy verkerghen hebt door uwe oodmoedigheyt / gheluck ghy eertijds sacht by u nichte Elisabeth: *Deposuit potentes de sede, & exaltavit humiles.* De hooveerdighe stelde hy uyt hunnen thron, ende de oodmoedighe heeft hy verheven tot de kroon.

Dat allen ghekroonde hoofden door u neerburghen / datse huijre Schepters legghen neder door uwe voeten / dat allen Ghelacken u gheluckigh ende saligh noemen: nu en ken ick niet herwonder dat ghy de Maen hebt onder uwe voeten / dat ghy omringht zijt van de Sonne / dat ghy op u hoeft hebt een kroon van Sterren.

Maer om dat alle Princesen' als sy Koninghinne ghekroont worden / belast haer: *Esse pauperibus misericors atque affabilis.* Zijt de arme barmhertigh ende liefghetal. Sed is't dat ick arme sondaer my verre stellen door uwen thron / o Koninghinne der Enghelen, bidderde dat ghy door uwe macht my wilt beschermen / ende door uwe goedtheydt met uwen seggen mi't begaeben.

Vindinghe van het Lichaem vanden
H. STEPHANUS, 3. Aug.

Verduldigheyt.

Laet ons ons draghen als trouwe dienaeren
Godts in alle verduldigheyt / over al sprekende
eenen soeten geur door onse lydsaemheyt.
S. Laur. Instin.

Wilt door die de *H. H. Keli* quien vercierat.

III. Augustus.

Hoe kostelijck dat ghelweest is de doot van den H. Stephanus, dat konnen wy af-meten aen de weerdigheyt van sijn lichaem dat van daegh vooz eenen grooten schat is gebonden.

Den weerdighen Lucianus Pziester sloop den xiij. December inde Donte/om soo te beter sijn Kercke te bewaeren / ende sijn Onderstaeten te gherieken: als wanneer hem 'snachts veropenbaert heeft eenen ouden treffelijcken Man/ ghekleedt met eenen langhen tabbaert / ghebozduert met kostelijcke gesteenten gesloten in gout/ ende daer in ghestelt het tercken des H. Crucis.

Desen hadd' in sijn handt eene goude roede / ende hem daer mede raeckende/ riep hy dymaek: Luciane, Luciane, hoort my Luciane; ende behal hem te gaen by Joannem den Bisschop van Jerusalem / om tot Casargamata te soecken de Michaemen vande H. Stephanus, Gamaliel, Nicodemus, ende Abidon.

Maer dat Lucianus dierghelijcke visioen tot by keeren toe ghehad hadde/ is hy by Joannem Bisschop van Jerusalem ghegaen / ende heeft hem alles te kennen ghegheben/ den welken met de Bisschoppen van Sebaste / ende van Jericho ghegaen is om de H. Michaemen te soecken/ ende oven-doende de tombe vanden H. Stephanus, isser sulck' eenen soeten geur upt-gherisen / dat hun docht dat het in het Paradijs met aenghenamer en kan wesen.

Daer ghenasen xxiiii. siecken / behalven de ghene die vande duyvelen verlost wierden.

Dat is dat Michaem dat met steenen was ghemozfelt/ nu staet het verciert met kostelijck gesteente: O H. Stephane bidt vooz alle versteende herten! *Ex Sario.*

Den H. DOMINICUS, 4. Aug.

Bekeeringhe der sondaeren.

'T is een grooter mirakel door het predicken
ende het bidden eenen sondaer te bekeeren / als
eenen doodten te verwecken. S. Gregor.

Wilt hoor de bekeeringhe der ketteren.

iv. Augustus.

Hier siet gy eenen bande twee Colommen die de werelt ondersteun hebben / ghelyck dat aen den Paus Innocentius in een bisioch eerthots verhoont wierde.

Behalven dat den H. Dominicus, ende den H. Franciscus anderweert het byer bande goddelijcke Recheveeraigheydt, daer de gheheele werelt mede ghedreyghit wierde / hebben verbeden. Gene ghewisse bevestinghe dat de gebeden bande goede de quaede konnen beschermen.

Desen H. Dominicus is ghebozen in Spanjen / upt het do. pluchtigh geslachte bande Galsmans : maer om dat meer te achten is een edel gemoet / als edel bloedt / soo heeft hy sp-selven verciert met alle denghden.

Het was een wonder bisioen dat sijne moeder hadde / als sy van hem bezucht was; want haer docht datse groot gonck van eenen ho. dt / die in sijnen muyl droegh een brandende sackel / waer mede hy de heele werelt in brandt stack. De waerheyt hier van is ghebleken / als hy soo door sp-selven / als door sijn kinderen vele Kercken ende Christenen herten met godvruchtigheyt ende liefde hebben ontsteken.

Doe aenghevaem hy aen de H. Maghet Maria was / is licht te achterhaelen / als eenen wie de lelie van sijne supberheyt gheboeght heeft met de roosen van haer Kransken.

Hier mysters heeft hy neerstigher ontloopen / alse de andere volghen. Hy hadde groote macht over de duyvels / jae over de doot selve / ghelyck hy-er hier verweckte.

Den Hemel quam hem te ghemoet als hy schepde / ende ick ghelooft datse den heelen waegh nestraonde met roosen. *Ex Fasti.*

Onse L. VROUWE ter Sneeuw. 5. Aug.

Toe-vlucht tot Maria.

Allen het ghene dat ghy wilt op-offeren / he-
beek dat aen Maria, is't dat ghy niet en wilt
verstoeten worden. *S. Bern.*

Wilt hoer die be Kercken van onse L. Vrouwe
bercieren.

v. Augustus.

Godtbruchtighe menschen hebben altydt erfghenamen / al en hebben sy gheen kinderen / ghelyck het in eenen edelen Borgher van Roomen / met naeme Joannes, is ghebleken.

Deseu was ghetrowt met eene treffelycke Joffrouwe; sy waeren ryck van middelen ende van barmhertigheyt; in alles hadden sy hunnen wensch / behalven datse inden houwelijcken staet gheen vruchten en hadden ghewonnen.

Wat doense? sy sluyten onder malkanderen datse Onse L. Vrouwe (wiens dienst syt' eenemael toe-gedaen waeren) sullen erfghenamen maecten bā allen hunne goederē; eenen wijfen raedt voorzwaer / om een onsterfelyckē erfgenaem te hebbe.

Al de swaerigheyt was / datse niet en wisten waer in datse dit gheloft t' haerder eere best sou-den komen besteden / als wanneer elck in't besonder 'snachts het selfste visioen hadde / te weten / datse 'smorghens soudent gaen naer den bergh Esquilinus, ende daerse steeutv bonden / datse daer een Kercke soudent stichten. Leert hier uyt uwe mildtheyt oeffenen in de schaele dā die Kerck-meesters.

Sy zyn Sanderdaeghs ghegaen / wesende den v. Augusti, als wanneer hunen Roomen groote heete placht te wesen / ende hebben den steeutv daer ter plaetse ghebonden / de H. Maghet lebende / die niet koude blocken hun herte meer ende meer dede branden.

Sy hebben't aen den Paus Liberius (die daer van eene openbaringhe ghehadt hadde) te kennen gegeven / en eene Kercke ghesticht / die de H. Maghet berckerde met treffelycke mirakelen / ende tot berghelounghe van desen aerdtischen bouw / heeft syse een hemels palens gegeven. *Ex Rosvv.*

Transfiguratie des Heeren. 6. Aug.

Verstervinghe.

Niemandt en is weerdigh den hettelschen
troost te ghenieten / 't en zy dat hy hem neere
stigh gheoeffent heeft inde verstervinghe. *Ge-
son.*

Wilt booz die in godtbruyctighe oefeninghen
verflappen.

vi. Augustus.

De straelen / ende de glorie die van haegh op
den bergh Thabor hebben ghescheyen / die ko-
men desen dagh oock verlichten.

Den Heere Iesus nam met hem Petrum, Iaco-
bum, ende Ioannem, met de welcke hy ghekrom-
men is op den bergh van Thabor / om aen hem een
staeltjen van sijne glorie te herhoonen / om hem
te heter tot het lijden te becloecken; want loon-
placht arbeidt te versoeten.

Hier verscheenen oock Moyses ende Elias, in
welcker by-waesen Iesus is veranderd gheweest
van ghedaente / sijn kleederen zijn wit ghewor-
den ghelijck als sneeuw / ende sijn aensicht heeft
ghelijck een son ghescheyen.

Dit beviel aen Petrus soo wel / dat hy seyde tot
Christum: Is't dat het u belieft, laet ons hier
drie tabernakelen maecten, eenen voor u, eenen
voor Moyses, eenen voor Elias. Het schein dat
Petrus daer wenschte te blijven / soo om die
wzeught te ghenieten / als om vande verholgins
ghe der Scriben ende Phariseen ontflaghen te
waesen.

Ondertusschen wierder een sterre upt de
wolcken ghehoort / segghende: Dit is mijnen
beminden soon, daer ick groot behaeghen in
hebbe; hoort hem. Dooy die gheluyde zijn de
Apostelen verschrickt plat op hun aensicht ter-
aerden neder gheballen.

Terstont Iesus gaffe goeden moedt / soo dat se
wederom op-saghen / maer Moyses ende Elias
waren verdweenen.

Maer oft die glorie by ons die kracht hadde /
diese ghehad heeft by Godts dienaren ende die-
naren: die gheime hier in droefheydt saepderv
om in blydshap te marpen. *Ex Euang.*

Den H. ALBERTUS Belijder. 7. Aug.

Vlucht der sonden.

Weel liever soude ick my van kobern inde
brandende hel smijten / als dat ick my vyztwil-
ligh tot sonden soude begheven. *S. Anselmus.*

Wilt hoor die hoor bedroggh des duyvels ghes-
teuteert worden.

VII. Augustus.

Ende ghy/ o H. Alberte, moest van eene on-
 byrechtbaere moeder ghebozen worden / om te
 thoonen dat ghy den hemel meer toe-behoorde/
 als de aerde die ghy soudt versmaeden.

Het is oock soo gheschiedt/ alhoewel uwe
 ouders vande W. Maghet ober huwe traeg-
 heydt berispt zyn / komende door de liefde soo
 haest van u niet schenden; maer bresende den
 hemel te vergrammen/die hun soo ionstigh was
 gheweest/ hebben sy u aen de Carmeliten op-ghe-
 draghen door eene offerande.

Het welck aen hun ghemoet soo veel te herder
 kost vallen / om dat ghy met eene Princesse van
 Koninghs bloedt kost trouwen; maer ghy pepsde
 dat het edelste houtwelijck is / als een ziel haer
 aen Godt gaet verbinden.

Eventwel en hiel den duppel niet op van u/
 oock inden Geligieusen staet / met die sinelijcke
 ghepepsen te quellen te nemen / dat meer is/ hy
 heeft aenghenomen de ghedaente van die Prin-
 cesse / om met dat lock-aes u hert te vanghen;
 maer uwe voorzichtigheyt was groeter als
 syn arglistigheyt.

Wat sal ick segghen van dat ghy in dieren tijde
 ende beleght uwe Borghers met schepen vol
 graen hebt versien? dat ghy droogh-boets op
 de wateren hebt ghewandelt? dat ghy de duy-
 bels/ die u wilden verholghen/ vervolght hebt
 ende verwonnen?

Een klockerken dat van selfs luyde / en quam
 u soo seer niet de doot waerschoutwen/ als men
 roepen om de kroon te ontfanghen. Gae de En-
 ghelen hebben op u Wyrbaert inde plaetse van
Requiem, Orjusti ghesonghen / tot teecken datse
 de rust hadt bekomen. *Ex Fassit.*

Den H. MARINUS Martelaer, 8. Aug.

Verduldigheydt in 't lijden.

'Tis my veel beter te lijden / ende in uttre
vriendtschap te blijven / als hancet te houden /
ende Koningh te zijn / ende in glozie sonder uwe
vriendtschap te leven. S. Bern.

Bide hoop die vervolgh worden om het Ghes
loof.

VIII. Augustus.

Set eens hoe zomelijck dat die Martelaer-
ren voer het Gheloof hebben gheleeden / ende
wat al tormenten dat sy onderstaen hebben / ten
epide sy met hun bloedt de saligheyt ende de
kroon van glorie souden verkeren! ende wy
daer-en-tusschen weten somtijds qualijck oft
wy daer eenen voer sullen verkeren.

Hoe kloeck en was in desen strijd niet den
H. ende vromen Martelaer Marinus, die t' An-
azarben in Cilicien onder den Keyser Diocle-
tianus, ende den President Litas voer sijne
kloeckmoedigheyt ghehoort heeft / dat men de
Martelaeren het leuen wel, maer niet het Ghe-
loof en kan ontweyden.

Sy hebben hem voer het eerste grofwelijck
met roeden doen gheeffelen: maer als Marinus
het bloedt rondson sijn lichaem sagh af-comen
dan danckte hy Godt dat hy hem weerdigh ken-
de om eenen van sijne minste bloedt-ghetuyghen
te wesen.

Soude dese wreetheydt aen den Tyran niet ge-
noegh behoozen geweest te zyn? te meer in eenen
ouden man gens van hayen ende saecel/ghelock
als was den H. Marinus? Meer't / sy hanghet
hem op / ende doen hem het heel lichaem ver-
scheuren / soe dat al de wonden maer eene wonde
en scheen te wesen.

Ten lesten ghebedt den Tyran datmen hem
soude voer de wilde beesten werpen / die selver
wreeder was als al de beesten te saemen: dese
vermeerderden noch de wonden / op datter die
grootte ziel voer soude komen scheyden.

O ziel! smijt u Godt oock somtijds onder de
voeten/voer siecken/ellenden/ onghelucken? ver-
draeght het/en maecter af eē offerade, *Martyrol.*

ix. Augustus.

TIs al te bergheefs / o bloedt-dorstighe Tyrannen / dat ghy-lieden vooz tormenten de **H. H.** Martelaeren meent te overwinnen; want ghelijck den olie voedt de blammen; soo verstercken hant de pijnen.

Ende ghy / o Leo, goddeloosen beeldt-stomer / sult de storcken op de salighe Martelaeren wel kommen breken / ende uwe ruyperen bot streken / maer huime staarvastigheyt en sult ghy niet kommen overwinnen.

Siet eens hoe dat binnen Constantinopelen den **H. Julianus**, ende sijne mede-ghesellen de **H. Joannes, Jacobus, Alexius, Demetrius, Photius, Petrus, Leonius**, ende eene treffelijcke vrouwe met naeme **Maria**: siet eens / seggh' ick / hoe weynigh datse achten uwen tooren ende gramschay: ende uwen duppelschen haet / die ghy hebt teghen de beelden / ende de ghene die de beelden eeren.

Gaet / ende siet eens aen de Kopere-poort hande stad / ende ghy sultse daer besigh vinden met het beeldt handen Salighmaecker op te hanghen / op dat Christus daer in van ieder-een soude ghe-eert worden: so maerken van publike plaetsen Kercken / om dat ghy vande Kercken maect publike plaetsen.

Ick sie wel dat ghyse vooz u beulen doet aen-tasten / met storcken doet slaen / ende wyedelick handelen / iac altemael doet onthalsen; maer allen uwe straffen dat zijn hun wenschen.

Lof zy u ende glorie / o **H. H. Martelaeren** / want die Christus beleiden hebt vooz de Tyrannen / die sal hy oock belijden vooz de Engelen. Och oft wy een bouckerken hadden van het vyer daer uwe herten mede waren ontfeken! *Ex Martyrol.*

Den H. JULIANUS Martelaer. 9. Aug.

Hope vande zenuwighe goederen.

Hoe kan iemandt in dese woese wereldt iet bez
minnen/ende naer-jaeghen/wiens ghesicht altyt
overtweeght de goederen Godts/ ende die altyt
heeft vooz oogen den loon vanden hemel? S. Bern.

Widt hoer die de beelden eeten.

x. Augustus.

Dit is u liden/ o H. Laurenti, daer den Paus Sixtus u af-spzack als hy gouck liden / als wannere ghy u beklaeghde dat ghy met hem niet en mocht gaen liden.

Ghy hadt de schatten vande H. Kercke naer sijn bevel upt-gheedeelt aen de arme lieden / als wannere den Cyran Valerianus de handt op u leyde/ t'eenemael dozstigh naer het goedt / ende naer u bloedt/ soo hem het goedt niet en volghde.

Het welck soo t' hem misluckte / heeft hy het bloedt aenghesproken/ ende u niet gheeffelen ende sweepen derlijck doen verscheuren/ soo dat ghy u selber liet booz-kaen / dat het tijdt was van uwe ziele in Godts handen te bevelen; maer eenen Enghel quam u ende het bloedt ende de pynen seffens af-baeghen.

Doen dede den Cyran u den mont met kasseren mozelen / ende ghy steenighde hem de ooren met bymoedighe woorden.

Hier door is Valerianus seffens in grannoebigheyt upt-ghebozsten / ende dede u op eenen rooster braeden / niet wetende dat ghy meerder byer gheboelde van binuen als van buyten/waer door gheschiedt is/ dat ghy den Cyran ghenoodt hebt / segghende / Dat d'eene sijde was ghebraden, dat hy soude snijden om sijn wrceheydt te versaeden.

Die dese uwe gherustighent/ende de onsteke-nisse banden Cyran ghesien hadde/ soude geloof hebben dat Valerianus op den rooster hadde, ende dat Laurentius het aenschouwt hadde.

Den soeten geur van dit gebraet is den Hemel ghewaer ghe worden/ ende heeft het aen sijn taefel willen hebben. Wy konden zyn vande ghenode/ waren wy naer de deught vande vrienden. *F. 8.*

Den H. LAURENTIUS Mart. 10. Aug.

Stantvastigheyt in tormenten.

Wie en soude met Laurentius niet een turken
willen braeden/ om hier door te ontgaen de hel-
sche blammen die uder ceulwigheyt sullen drie-
ren? S. August.

Bidt voor die het Ghelooft kloeckmoedigh be-
lijden.

xi. Augustus.

Hier is te sien inden selfsten persoon het aensicht van eenen Kolen-drager/van eenē Philosoph/van eenen Bisschop/cū vā eenē Martelaer.

'Tis den H. Alexander, die/ als hy in grooten aensien by de wereldt kost wesen/ heeft by sp-selken inde beschen betrocken/ daer hy bus-kolen leerde branden/ in welck ampt hoe hy sweter was van handen/ hoe hy witter was van herte.

Ontrent desen tijt quam den H. Gregorius Magnus naer de Stadt Como/ om eenen Bisschop te kiezen/ en als al de wereldt d' oogh hadde op euele ofte rijke personagien/ soo heeft den H. Paus desen Kolen-brander te booschijn doen komen/ ende hem den miste op het hooft ghestelt/ en den staf inde handen ghegheben: want hy wist wat euele deughden datter staken onder die slechte kleederen; soo veel schillen Godts ende 'smenschen oordeelen/ oock vande selfste personen!

Den H. Gregorius dede hem boos 't botck predickē/ en doen sagh de borgerijē/ dat hy niet alleen en wist hout/maer oock herten in brand te steken.

Maer dat hy eenen gherupmen tijdt sijn Bissdom treffelijck met leeringhen ende exempelen bedient hadde/ is hy gheballen inde handen vande ketters/ die hem met alle woetheydt levende in een vper verbrandt hebben/ soo dat hy wederom van sijn eygen lichaem nieuwe kolen stookte/ maer kolen die van daegh de H. Stercke noch verlichten/ ende langh sullen verlichten.

Als ick op desen besmeurden ende bekrosen Kolen-dragher sie/ ende op sijn deughden die in hem waeren/ dan sluyt ick/ ende bondigh soo my dwickt/ ghelijck die swertigheyt gheen deughden en belet/ iad en sal de wittigheyt ende 't blanke ketfel oock gheen heyligheyt gheben. *Ex Fastis.*

Den H. ALEXANDER Bisschop ende
Martelaer. 11 Aug.

Ootmoedighydt.

Behaeght u de grootheydt inde wereldt / so
weet dat de ootmoedighendit is den trap ont
hoogh te gheraecken: beghint vanden leeghsten
trap / ende van mi zyt ghy al hoogh op-ghe-
klommen. S. August.

Bidt voer die hooghe staeten verlaeten.

XII. Augustus.

Och oft ick niet de klare straelen vande Son
 kost schryben het leben vande H. Clara, die
 in Italien soo klaer heeft ghescheuen!

De H. Clara Patronesse vande Clarissen is
 ghebozen inde stadt van Assisien in Umbria/ ghe-
 leggen in Italien: sy was van ionghs af alsoo
 seer de godtruchtigheyt toe-ghebaen/ alse af-
 keerigh was van alle wereltlyck cieraet/ ende
 van allen ydel yalleersel.

In eene samen-spraecke met den H. Franciscus
 is sy t'eenemael ontfeken om een gheestelyck
 leben aen te nemen/ waer in sy/ ende haere mede-
 Religieusen groote strengigheyt ende armoede
 aenbeert hebben/ welcke maniere van leben Godt
 is seer aenghenam gheweest/ die t' oock ghelieft
 heeft haere armoede met mirakelen te bereeren/
 ghelijck t' ghebeurden als sy met een half broodt
 eene groote ghemeynte ghespysst heeft/ ende olie
 ynt een ydel vat heeft konnen tappen.

Als de Saracenen Assisium quamen beleghe-
 ren/ heeft syse inde blucht ghebrocht door de
 H. Remonstrantie, tot eene leerlinge dat de bes-
 ste hulpe teghen den vyandt te haelen is by den
 Godt der heyl-krachten.

Sy waerdt somtyds van Christus ghelendt
 nu naer het stalleken van Bethleem/ dan naer
 den bergh van Calvarien: ende wist van d' een
 plaetse oodmoedigheyt/ van d' andere verbul-
 digheyt mede te brengen.

Als sy lagh op haer sterben/ is den Paus met
 de Cardinaelen/ ende dat noch meer te achten is/
 is haer Christus, met Maria ende veel Salighen
 komen besoecken/ soo daerse was inden hemel/ eer
 dat se was inden hemel. **O** Ziel! alle dingen waer
 klaer/ wist ghly als eene Clara te leben. *Ex F. F. F.*

De H. CLARA Mag. eade Abdiffe. 12. Aug.

Kracht des H. Sacrament des Autaers.

Woo: het Bloedt van het Lam wort het huyt
bezyndt teghen den slaenden Enghel / ende dit
zyn de Mysterien vande H. Kercke. S. Hieron. |
Bidt om victorie teghen de vyanden der
H. Kercke te vermerven.

xiii. Augustus.

Voortwaer den H. Cassianus heeft met meer-
deren lof naer sijn Bisdom school gaen hou-
den / als den Tyrant Dionysius, wel wterende dat
de Jonckheydt is gheboeghsaem wasch / daer-
men alsoo wel een schoon Eugheljen als een
leelijck dupbeljen af kan maecten.

Maer hoe dickwils gheschiedt het dat de
Jonckheydt in plaetse van school-gheldt / aen
hunne Meesters niet als onbeleefsheydt en be-
traeten / ende diese als hunnen tweeden Dader
behoorden te beminnen / die willense qualijck
hoorzbiendt erkennen?

Den H. Cassianus alleen kander hoorz vele een
beloiffinghe van gheben: hy wierdt beschuldicht
hoorz den Tyrant / ende beroopdeelt om vande
school-sougers met priemkens ghestreken te
worden / op dat hy alsoo dickwils soude sterben
eer hy soude kottien te sterben.

Siet eens wat die ondancckaere quytjens
doen! sy komen neerstigher naer de Justitie-
plaetse / als naer de schole gheloopen; ende die sy
hadden behooren van pijnen te beschermen / gaen-
se oerladen met pijnen ende met wonden.

Zae sy verwecken malkanderen om gheenen
tijdt te versumpen: Want, seyden sy / dat was on-
se Meesters lesse, datmen neerstigh moest wesen,
datmen den schrijf-priem vlijtigh moest ghe-
bruycken. Soo wordt den H. Maan ghetozmen-
teert van die hy vaderlijck hadde onderwesen /
ter tijdt roe dat de wonden in een liepen / als
wanneer sijne verbuldighe ziele is herscheren.

Meert hier / o Ziel / op u eyghen plichten letten /
ende siet eens hoe ghy die u onderwesen heeft /
loont. Alexander den Grooten achtte alsoo seer
Aristotelē hoorzmeester / als Philippū hoorz vader.

Den H. CASSIANUS Martelaer. 13. Aug.

Hope.

Stelt uwe hope altyde op Godt / ende al wat
u overkomt / 't zy voorspaet oft teghenspoet /
bidt altyde: O Godt wilt my in alles uwen by-
standt verleenen. *S. August.*

Bidt voer die de Jonckhepdt leeren.

XIV. Augustus.

Wie sal my gheben dat ick soo volmaeckte-
 linc de H. Athanasia sal pijsen/ gheijck sy
 in alles haer heeft soecken te volmaeckken:

Dese leefden in't jaer 850. was ghebozen in
 het Enlant Egina van overtreffelijcke ouders:
 sy seben jaeren oudt zijnde hadde den Psalter
 gheleert/ ende andere heylighe boecken.

't ghebeurde eens dat se alleen sat en weefde/
 als wanneer sy gesien heeft eene klaer-blucken-
 de sterre/ die/ soo haer docht/ op haeren boesem
 neder-daelde/ waer door sy verlicht wierde om
 de vdelhejdt vande werelst te verlacten.

Des niet teghenstaende is sy van hare ouders
 ghedwonghen om tweemaels te trouwen/ maer
 soo den eersten man doot was/ en den anderen
 niet ghemejn consent in een Clooster gonck/ is
 Athanasia niet langh meer inde werelst gebleven.

Sy gonck in een Clooster/ daerse wjrscheen in
 ootmoedighjdt/ verbulbighejdt/ kleynachtighe-
 jaers selfs; maer in d's de eere en de schaduw
 die bluchtelighen haer-loopen/ soo is sy wdisse
 gekosen/ en is gedwongen geweeft den gulde staf
 te hoeren inde handt daerse mede geweeft hadde.

Wat sal ick schryben van haere mirakelen/
 sy ghevas eiten ghichtighen/ sy werdrec' de duy-
 mandt en quam by Athanasia, die van Athanasia
 niet verrosst en wierde.

Haer haere doot/ die sy voorsepde/ is haer
 graf van alle siecken besocht gheweest/ die van
 alle siekten verlost werden.

Hoe wel soude ghy doen/ o Ziel/ soo ghy u
 want-werck gonckt met Athanasia Godt op-dra-
 gen! ja weet dat ter geen soo slecht en is/ oft een
 goede meyminghe kan het kostelijck maken. *Sar.*

De H. ATHANASIA, 14. Aug.

Verfmaedinghe der wereldt.

Saligh is hy die niet en haect naer 's woer-
relots goet ende lusten ! die ons beswaeren als
mense besit / ende besmetten als mense beuindt /
ende smerten als mense verliest. *S. Bern.*

Bidt voor die weerstigh zyn aen hui handt-
werck.

xv. Augustus.

Verheft u/ o mijne penne / wat krupt ghy
laughes der aerden/ als ghy de weerdige ko-
ninginne Maria wilt pynsen/ neemt een hooghere
streke/ ende boven wolcken ende winden/ sae ver-
heft Mariam boven allen de hemelen.

De soete bloemen bande eerste stercke gaben
eenen aenghenamen geur/ terwylen die van Ma-
ria op de aerde/ van Christus inden hemel onder-
houden wierden. Ende Maria wenschte wel
Christum op de wereldt/ ende Christus wenschte
wel Mariam inden hemel ghehadt te hebben.

Ergo dan den Engel Gabriel wordt van
Christus af-ghebeerdicht/ om Mariam tot eenen
soeten slaep te noodighen/ terwylen dat d' andere
Engelen besigh sijn om de Apostelen/ die de we-
relt vooz verspreydt waren/ te vergaderen; want
een moeder en magh niet schepden sonder haere
lieke kinderen Adieu te segghen.

Sy is van in eenen soeten slaep gevallen/ ende
is inden Meer ontslapen: de droefheyt der Apo-
stelen soude onnaerigh groot gheweest hebben/
maer sy troosteden hun om datse het H. Lic-
haem by hun bewaerden; maer dat is oock ten
hemel ghebaeren/ op dat alsoo haere Ziel ende
Lichaem/ die saemen ghearbeeydt hadden/ oock
saemen souden ghecroont worden; ende soo heb-
ben de Apostelen/ tot hun groot leetwesen / het
graf t'eene-mael pdeel ghebonden.

Hier vallen top u te voet / o Koninginne /
ende top liden / dat ghehick certijds Elias sijn
nen mantel vooz sijnen discipel Eliseus liet val-
len / dat ghy oock vooz ons wilt laeten daelen
den mantel van uwe bescherminghe/ op dat wy
hier uhen by-standt/ ende hier naermaels u ges-
elschap mochten ghemeten. *Ex Fastis.*

Onse L. VROUWEN Hemelvaert. 15. Aug.

Hope van saligheydt.

Onse Koninginne is ons vooz-ghegaen / *ſ* is vooz-ghegaen / ende *s*' is met groote vrecht ende glorie ontfanghen / op dat top van beneden roepen ſouden: Treckt ons naet u inden geur van uwe ſpecerijen. *S. Barn.*

Bidt vooz de Sodaliceyten van onse L. Vrouwe.

xvi. Augustus.

Hier hebt ghy, o Ziel / het beelst vanden Sa-
 lighmaecker des wereltes / die voor ons de
 bittere doot is gestorben / om ons het eeuwigh
 leven te gheben: maer weet ghy wel wat desen
 doeck met sijne af-beeldinghe wil segghen?

Den Koningh Abagarus, Koningh van Edes-
 sen / hadde den Heere Iesum (hoorende de quade
 onghaelinghe by de Scriben ende Phariseen) tot
 sijn Konck ende ruste ghenodigh't; het welck soo
 het niet en koste geschieden heeft hy eenen schil-
 der af-ghesonden om den Heere Iesum up te
 schilderen: maer de straelen ende den luster van
 het aensicht Christi waeren soo groot / dat het
 den schilder onmoghelijk was het stuck te vol-
 trecken; als wanneer den Heere Iesus eenen
 doeck genomen heeft, ende heeft daer sijn ghebe-
 nedid't aensicht ingedruckt, en hem dat gesonden.

Den Koningh heeft dit present ghestelt ende
 geacht haben alle schatten / ende is door het aen-
 raecken ghenesen / ende heeft doen onderschij-
 ven met goude letteren: *Ille spes non imponit, qui
 in Deo spem suam ponit.* Die sijne hope op God
 ghestelt heeft, die en wordt in sijne hope niet
 bedrogken. Soo deve hy schribben met woorden /
 soo hadd' hy bevonden in wercken.

Godt gabe / o Ziele / dat dit beelst in u hert /
 ghelick in desen doeck / ghedruckt wiede! Och
 hoe harduldigh in segghenspoet? hoe langhmoed-
 igh in op-spraek? hoe lief-ghetal in woorden?
 hoe vuerigh in uwe ghebeden? hoe godmoed-
 igh soudt ghy wesen in uwe ghepensen? wat
 eenen leber soudt ghy hebben tot de ziele?
 Dan soudt ghy segghen met Paulus: Ick leef,
 ende ick en leef niet, want in my leeft Christus.
Ex Damasc.

SALIGHMAKER des Weteldts. 16. Aug.

Gheestelijcke blijdschap.

De blindtschap vande dien aeren Christi, is van
Christus, is met Christus, is naer Christus, is
door Christus, ende is om Christus. *S. August.*

Bidt voor die debote schilderijen doen maec-
ken.

Den H. ARNULPHUS Biffchop. 16. Aug.

Befcherminghe vande H. Kercke.

Den loon die hy eerst wou inden krijgh heeft
hy beandert in hemelfche kroon / ende de fla-
berije vanden oorlogh heeft hy ghemanghelt
met de weerdighejdt hande Godts-dienften.
S. Chryfol.

Bidit voozdie teghen den Turck booz 't Ghes-
loof bechten.

Onde waerhejdt te segghen / veel moeders
en betweenen niet wel de doot van haere
kinderen / want sy wenschen die noch in het le-
ven / de welcke soose ghebleven hadden in het le-
ven hadden gheweest goddeloos van leven.

Soo ghebeurdent met de moeder vanden **H.**
Arnulphus, wiens eerste Soontiens doot van
waer bitterlijck betweent wierde / ende en had hy
niet wieghe niet ghestorven / hy waer op een rat
ghestorven / om dat hy gworden soude zyn hoofs-
en Prince vande moordenaren.

Den **H.** Eughel heeft haer hier mede getroost /
ende met eenen gheboodtschape dat haer Godt
noch eenen anderen soon soude verleenen / die met
sijn heylicheit de heete werelt soude verlichten.

Dit is gheweest den **H.** Arnulphus die eerst
eenten **H.** belinck / daer naer eenen kloecken
Krijghs-man / ten lesten ghestelijck is gewor-
den / ende tot den mijter verheben / ende in alle
dese Staeten is hy acensienelijck gheweest booz
Godt ende booz de menschen / soo datmen magh
twisfelen of hy heyligheren soldaet was / of heyl-
igheren Bisschop.

In desen staet heeft hy 't Bisschdom van Sois-
sons treffelijck bedient / ende is van Godt bes-
gaest met grooten seghen ende hemeliche jonsten.

In sijn leste siekten quamen hem troosten
den **H.** Petrus die hem te kennen gaf dat hem sijn
sonden waeren berghen. Op een ander reyse
verscheen hem den **H.** Michael, ten lesten de Co-
ninghinne der Hemelen / die hem verscherde dat
hy op haren Hemelbaert-dagh oock ten Hemel
soude varen. Die en soude niet Arnulphus niet
willen sieck zyn / om niet Arnulphus soo te ster-
ven. *Ex Fastis.*

Den H. ROCHUS Belijder. 16. Aug.

Onnooselheydt des levens.

Ghelick go u gheyt bewaert / op dat het u van
 den vijandt niet en soude gheroost worden / son
 bewaert nock waer onnooselheyt op datse u van
 den duibelniet en soude ontromen worden. S. An-
 gustin.

Bide hoop die met de haestighe sieckte besmet
 sijn.

xvi. Augustus.

Hier is eenen vriendt inden doot / sac eenen
vriendt in doots-doot / als wanneer een
moeder van haere dochter / ende eenen vader van
sijnen soon woerde verlaeren.

Tot den H. Rochus Parroon inde peste wiens
naem door sijne weldaeden soo bekend is / als de
stralen vande sonne.

Hy was in Brancarick ghebozen van edele
ouders maer die hem zoegh zijn onbullen: be-
velende dat sij. erf-goederen aen sijnen doot /
waer al jaeren oudt zijnde (naes dat hy veel goets
den a-men tijt-ghebeelt hadde) is hy beetrocken
naer Italien in pelgrimage.

Hier heeft hy gaen dienen die niet de peste be-
smit waeren / maer van hyer niet weynigh niet
het tecken des H. Cruys heeft ghenesen.

Ende als hy een ander op-hulp van het sieck-
bedde / dan heeft hem Godt selver met eene swa-
re sieckte komen besoccken: ende met eenen te-
kenen gegeven / wat hem al stont te liden. Soo
leest Godt met sijn beste vriende / hy en lacte in
gheen lap weeldigh leven verrotten.

Hy wierdt met eenen pijs door sijn dije ghe-
schoren / maer sijnen H. Enghel ghenas de woude /
als wanneer den H. Rochus sich op de reyse naer
Brancarick wederom heeft begheben: soo soet
is het vaderlande aen alle menschen.

Onder-weghen viel hy in sieckte / waer in hy
daghetlichs van eenen hondt een broodt kreegh:
Thuyshomende / hebben sy hem als eenen be-
spieder inden kercker ghesineten. Hier sat hy by
jaeren / ende stiers vande peste. Vo hem voutmen
een berdeken / daer op stondt: Rochus Parroon te-
gen de pest. Soo dat sy hem eens verwou / die hy
naer sijn doot dickwils soude verwinnē. *Ex Fas.*

De H. CLARA de Monte-falco, Ma. 17. Au.

Ghedachtenisse van het lijden Christi.

Drukt in ti herr het liden Christi / ende in us
 we keimen / op dat we wercken suyber van son-
 den moghen ghebonden worden / en darsc zijn son-
 der schult / sonder eenighe berispunghe. S. An-
 brof.

Bidit voordie in Overicheyt zijn.

XVII. Augustus.

Als ghy fiet het herte bande H. Clara de monte Falco, dan moet ghy verpen dat ghy fiet het Hert dat den hemel bemint / en seer bemint wort banden hemel.

Dese was soo eerbaer in haren handel / datse oock haeren eyghen broeder niet en wilde aanspreken als niet het bloers ober de ooghen / segghende datmen om tael en antwoort te gheben de tonghe maer van doen en hadde.

Sy gonck van jonckx in een klooster / daerse de minste was van jaeren / ende de meeste van deughden / die haer den straffen lesten inde hande hebben ghegheben / een swaer pack vooz die zijn ootmoedigh van herte.

¶ Gebeurden eens dat Christus by haer quam met sijn kruys / haer met vrendelijcke woorden segghende: Mijne Dochter Clara ick heb een vaste plaetse gesocht om dit kruys te planten, en ick heb u herte ghevonden daer ick het magh stellen ende naeghelen: ghy moet dan een dit kruys sterven, wilt ghy mijne dochter zija, ende mijn Rijk erven. ¶ salighen boom daer sulcke vruchten sy groepen!

Men ghelooft dat van doen af in haer herte ghedruckt is de passie Christi, diemen naer haere doodt in haer herte heeft ghevonden / waer upt bleek / datse met Christo ghetrouw was; wiens wapenen dat sy boerde.

Waerom ist / o ziel / dat ons dierghelijcke debotien oock niet in het hert gedrukt en worden?

Waerom? om diestulle dat wy gheen herten maer kassu-steenen in het lijf draeghen. Och waeren wy wat ghehoelijcker / wy waeren oock wy wat hepliger. Haddeu wy een hert als Clara, wy leefden als Clara. *Ev Fastis.*

De H. HELENA Keyserinne. 18. Aug.

Devotie tot het H. Cruys.

Die onthonden wil zijn van alle banden van
vermaledigdinghe / en allen seggen wil bekomen /
dat hy het H. Cruys bekuise / waer upt allen
overbloedighydt van ghebenedigdinge is spruy-
tende. *S. Petr. Dam.*

Bidt voorz die Godt met veel cruysskens korat
besoeken.

XVIII. Augustus.

De **H.** Helena, die in Engelandt is ghebo-
ren / was oock soo schoon als eenen Engel/
behalven datse begaest was met een kloeck ver-
stant / en met eene uptnemende eerbaerhepdt.

Sy troude met Constantinus, die naderhandt
Keysers wiert / en by haer Constantinum ber-
wechte / en dat is dien Constantinus, onder wie
de **H.** Kercke over al tempels houwde.

De **H.** Helena was van jonckr af Catholijck/
en tot alle oeffeninghen der deughden seer ghene-
ghen / soo dat wy stofs genoegh hebben om haer
te pryzen / al ist dat wy niet aen-en-roeren dat
dooz haer toe-doenden rijcksten schadt van hemel
en van aerde / dat is / het **H.** Cruys is ghebon-
den / en ghe-eert gheworden.

Sy tinnerde drij Kercken / een by den bergh
van Calbarien / een in de speloutke van Beth-
leem / en een op den bergh van Olibeten / en soo
ick gelofde vierde in haer herte.

Als sy in het **H.** Landt de Cloosters der
Maeghen gonck besoecken / dan gonckse in een
seil kleedt / sy dicke haer / sy gaffe het water om
de handen te wasschen / sy droegh de schotelten /
haer dienende met gebooghde knien / sae hiel haer
dooz gheluckigh dat sy Keysersinne zijde / mocht
dienen die ghetrouw waeren met den Koninck
van hemel en van aerde.

Lxxx. jaer oudt zijde / naer datse haeren soon
Constantinum en haere neefkens veel saelighe
vermaenighen hadde ghegheven / is sy inden
Heere ontslaepen.

Keert hier upt oziel / de eere Godts ende des
H. Cruys, en het cieraet der Kercken beheren /
op dat ghy hier dooz deelachtigh bande vruchten
van het **H.** Cruys meught worden. *Ex Rosv.*

Den H. LUDOVICUS Biss. 19. Aug.

Sorghe voor het eeuwigh.

Ten is gheen klein nae-deel en schaede / dat
 men veel tijds beskeet aen 't ghene dat van klein
 ne werde[n] is / ende luttel tijds aen dat is van
 groter werde[n]. *S. Eucher.*

Bide hoop die den aermen gunstigh ende milde
 sijn.

xix. Augustus.

DEN H. Ludovicus sone vanden machtighen Carolus Koninck van Sicilien / is geborren sone vanden outmoedighen Franciscus, by woren hy her gheestelyck habit gontck aenbeerden.

Hy dede sijn gebedt knielende op de bloete aerde / om soo te beter de slaperachticheydt daer de sonckhepdt seer toe gheueghen is te verwinnen. Hy droegh eens eenen ghebraeden Capoen naer de erme bedelaeren / het welck soo 't vanden vader gernerckt wierde / en hem daer ober wou betrappen / soo is den ghebraden haen verandert in roosen-bladeren: ick gheloof dat het gheschiede om dat het rene bloem is / waer dooz de liefde plachte verbeelt te worden.

Als hy eens te peerde rede / heeft hem het peert te neder ghevozen / soo dat hy van een ieghelyck wiert upt-ghelachen / maer om dat hy wiste datse alsoo veel hebben die naer lachen / als die booz lachen / soo heeft hy alles verlaten / ende heeft de wereldt selver upt-ghelachen.

Op den selfsten dagh als sijn suiter trouwden / heeft hy sijn trouw aen Godt almachtigh opghedraeghen / soo veel te gheluckigher / als sijn staet was verheender.

Als hy stierf / heeftmen sijn ziels vande Engelen sien ten hemel leyden / en daer wiert ghehoort dese stemme: Soo wordense gheloont die Godt in suyverheyt dienen!

Men sijn graf gheschieden veel mirakelen / onder de welcke is de ghenefinghe van Dionysius Coninck van Portugal / die op de sacht van eenen beer van sijn peert ghelicht wiert.

Dit konnen wy in hem betrachtieren / maer den acuten hy te staen / konnen wy in hem naerbolghen / en in ons wat-drucken. *Ex Fastis.*

Den H BERNARDVS Abt. 20. Aug.

Verganckelijckheydt der tijdelijcker saeken.
De werelt passeert mer alle haere ijdelheden/
oherfulckte waert beter die in tijds te verlaten/
als van die verlaten te worden. S. Bernardus.
Wilt hoort die de werelt verlaten.

xx. Augustus.

D'esen dagh draeght synen roem op den H. Bernardus, dien homich-bloependen schryver / en die alle soeticheydt met het melck uyt de borsten van Maria hadde ghesoghen.

Als hy noch een kindt was, is hem suachts het kindken Jesus verschenen / ick denck dat hy hem aensagh dooz sijn Broederken / om datse aen den selfsten boesem hadden ghesoghen.

Den H. Bernardus was heel schoon van aensicht / waer dooz / soo hy van seker vrouw-veersoon tot sonde verweckt wierde / riep hy niet luyden kelen: Dieven, dieven. En wisselheek dooz waer / want de supberheydt is eenen schat boven alle schatten van gout oft silber.

Maer hoe heeft hy in sijn leven de Abdije van Clarebaur verlicht dooz sijn wijse regeringhe / dooz sijn uyt-schijnende deughden / en dooz sijn gheleerde boecken? Wie heeft er opt soeter van de soete Maghet Maria gheschreben als den soeten Bernardus?

Siet hem daer eens sitten met de instrumenten van de Passie Christi, wat suyght hy al liefselijckheydt uyt die bittere stocken? Hy en heeft se niet alleen in sijn ermen / maer veel meer in sijn ghedachten en in sijn herte. Hy toont waer dat eene mistroostighe ziele troost moet soecken.

Hy was groot by Pausen, Koningen, en Prinzen / maer boven maten klein in sijn eygen oogen.

In sijn laetste sieckte / daer hy van heel Bischoppen en Abten besocht wierde / bebal hy dat almen hem soude begraven / datmen dan op sijn borste soude legghen een doosken met de Reliquien van den H. Thadæus Apostel / met den welcken hy hoopte te verrijzen / en een saeligh soordeel te hebben. *Ex Fastis.*

Den H. PRIVATVS Mart. 21. Aug.

Onberispelickheydt in 't leven.

Hy is wijs en verstandigh die synen goeden
naem niet en bouwt op het klappen ende segghen
der menschen / maer op de goede werken ende
eene onnossele consciencie. B. Boëtius.

Bide vooz die ontschuldigh zyn / en ghelaster
worden.

xxi. Augustus.

TEn tijde dat Cornelius tot Roomen / ende Cyprianus tot Cartagen hebben geleeden / soo heeft sijnen strijdt oock onderstaen den H. Privatus, die in Dancrick booz' t geloof is gevangen. Ter wijlen dan dat heel het landt met verbolghinghe ghestoott wierde / heeft den H. Privatus sy selven in een hol van een steen-rotse begeben / soo om sijne verskeringhe en eenighedyt / als om de vrienden langher sy te staen / en de vijanden die op hem uit waren te ontvluchten.

Maer soo hunne rasernijse en bloet-giericheyte alles ten nauwsten doorszuffelde / soo is hy ten lesten in handen gheballen / waer dooz' Godt be-toonde dat Privatus eenen van sijn heste ende liefste vrienden was / ende diesvolghens hem niet den laurier-tack en de croon der byzome martelaren wilde vercrieren.

Het eerste / darse hem booz-hielden / was / dat hy sijn ondersaeten soude wijs maecken / darse hunne fortreffe goetwilligh souden oer-gheben / maer den D. man viel hier in weygherigh / segghende / dat het roe-stont de sijne niet te ontwa-penen / maer eerder moet te gheben.

Doen praemden sy hem dat hy booz de Afgoden en de dupbels wiersoock soude op-offeren : dat tweede sloegh den D. Privatus noch platter af als het eerste. Hier en kost niet anders op volghen als dat sy hem wreedelick hebben beghinden te slaen met stocken / en te branden met sackels / soo darse hem booz doodt lieten ligghen.

Sijn Ondersaeten hebben hem eerelick be-graeben / ende Godt heeft by den iustiter van het graf gheboeght het cieraet der mirakelen. Soo eert Godt de ghene die hem eeren. Ex

Den H SYMPHORIANVS Mart. 22. Aug.

Liefde tot Godt.

Soeckt Godt / want eer ghy hem verfocht /
quam hy tot u en als ghy hem verliet / riep hy u;
en eer ghy u bekeerde / dreyghden hy u; en als
ghy hem bemunde / troosten hy u. S. Aug.
Bidt vooz de Godvreesende Ouders.

XXII. Augustus.

In't jaer ons Heeren cccxiii. heeft Augustus in
 Byzantijck ghesien de klaerke doot vanden
 H. Symphorianus die van jonck af een rijpe wijs-
 heyt toonde / en ghenoech te kennen gaf wat hy
 out zijnde soude derten ende konnen doen als hy
 aen-gbetast soude worden vande Tyrannen.

De Heydenen bierende de Afgoddinne Berycin-
 thia, wiens beeldt op eenen triumph-waeghen
 gheboert wiert / ende van ieder een aenbeden /
 soo en heeft den H. Symphorianus het selfste beelt
 niet de minste eere willen bewijzen / waer op sy
 hem ghebanghen hebben ghenomen / segghende
 dat hy oorzaeck was van op-roerte / een konst
 die hedensdaeghs noch onder de Ketters reghen
 de Catholicken in swang gaet / diese met
 valsche beschuldighen dickwils beswaeren.

Maer als sy saeghen dat Symphorianus noch
 door de tormenten / daerse hem mede dreyghden /
 noch door beloften daerse hem mede vlyeden en
 kosten winnen / soo is over hem sententie ghe-
 gheben om onthalt te worden.

Gaende naer de plaetse daer de justitie moeste
 gheschieden / is hem de moeder ghebraght / die
 hem aen-sprack met dese woorden: Wel aen, soon,
 wel aen, toont nu dat ghy hebt een Christelick
 ghemoedt en bloedt, en vreesst gheen doot die
 u het leven sal baeren; qualijck sal 't sweert zijn
 door uwen hals, oft Godt sal u de croon op het
 hooft stellen: Siet niet op den Tyran die u oor-
 deelt, maer op den ghenen die de Tyrannen sal
 oordeelen, ick haecke naer de ure die u eenen
 martelaer ende my een moeder van eenen mar-
 telaer sal maecken. Hier op is hy onthalt / ende
 door korte pijn naer de eeuwighe vreyghit gebae-
 ren. *Ex Fastis.*

Den H. PHILIPPVS Belijd. 23. Aug.

Devotie tot Maria.

Maria hemmt die haer verminnen / ende die
haer ghelyck zyn in sonderhepde / en gotmoedig-
hendt / en die hun te hope naer Christum stellen
op Maria. S. Bern.

Widre hoort die in doodts noot ligghen.

XXIII. Augustus.

Vel begheben hun in een anders dienst/maer niemandt in eerlijcker / als die hun stellen onder 't ghetal van de Dienaeren van Maria, ghe-lick dede den H. Philippus die binnen Florencien het ghezestelijck habnt aen-trock in het Clooster van de Serviren, en dat recht op dien tijdt als men inden dienst der H. Kercke las / 't ghene eerstijts tot den H. Philippum / die den Thesaurier van de Coninghine soopre: *Philippe accede, & adju-ge te ad curram istum.* Treedt toe Philippe, ende voeght u by dien waghen; ende hy sagh de Coninghine der hemelen op eenen schoonen waeghen sitten.

Desen Dignaer nam soo aen in deughden / en in vermaerthendyt / dat de Cardinalen hem soch-ten tot Hoofst van den stoel van Roomen te ver-kiezen / maer Philippus heeft de blucht ghenom- men / ende is de eere ontloopen / hebbende lieber eenen Dienaer van Maria te blijven / als mee-ster van de heel H. Kercke te worden.

Als de Religieusen eens ghebreck van spijse hadden / is hy gaen bidden voor het Beeldt van onse H. Vrouw / en siet hy heeft daer twee man- den met heel sneeuw-wit broodt ghebonden.

Weder-keerende opt Duytsch-landt / daer hy veel goets goaen hadde / quam hy inde kerck van onse H. Vrouw tot Florencien / segghende: *Hec regis mea.* Die sal mijn ruste wesen. En dat sijn boorzegginge niet lichtveerdigh en was / is ghe-bleken als hy op onse H. Vrouwen dagh is sieck ghetworden / en op de Octabe is ghestorven.

De kreupelen / blinden / stommen / ende doo- den aen sijn graf / ghetugghen daer haerder ge-nesinghe / sijn verdiensten. Soo vereert / soo berheft Maria haere Dienaeren. *Ex Fastis.*

XXIV. Augustus.

Mer dunckt boozwaer dat de H. Aurea met recht wel magh Aurea, dat is / Gulde ghe-noemt worden / soo kostelijck zyn alle hare wercken ende haere deughden.

Als in't jaer cccxxx. onder Severus tot Roomen en daer ontrent een grotsame verbolginge op-stont / doen woonde Aurea / een nichte der Keyseren / die van joncx Christene ghelweest was / tot Ostrien / de hube van Roomen.

Onder andere is Aurea oock in handen gheballen / en beschuldigt / die / soose stant vastigh bleef / vii. daghen lghespjnght is met hongher en dorst / een scherp sweert boozdieder mede gestraft worden.

Underwerf hebben sy met senulwen de D. Ma-ghet uyt-ghecrocken / en tusschen het kraecken vande beenderen / die uyt syn gebachten getrocken wierden / hoorden men anders niet als : Helpt my uwe Dienaresse, o Christe; noch en verworpt my niet mijnen Godt, en mijnen Saligmaker. Ick danck u Christe, dat ghy u gheweerdicht hebt my onder uwe HH. Martelaren eene de alderminste te rekenen.

Sy wiert gheslaghen met klippelen / ende d'orelen wierden ghebrant met sackels / ende Aurea was stercker in 't verdraghen / als sy in haer te plaeghen.

Den lesten wiert sy met eenen meulen-steen aenden hals in zee gheworpen / sy dreef daer mede aenden oever / en is vanden H. Nonnus begraven.

Laet by de wereldsche Joffrouwen gaen met kostelijcke perle-snoeren / goude ketenen / diamanten en robijnen / den meulen-steen van Aurea overtreest allen haer kostelijcke ghesteenen. *Ex Surio.*

De H. AUREA Ma. en Mart. 24. Aug.

Ydelheydt der Kleederen

Eenen mensch bekleedt met kostelycke Stoffen
wat is dat anders als een dwyl smuckende / ende
vottende lichaem ? dat daer naer noch het gesicht
en sal kunnen aenschouwen / noch den reuck kon-
nen berzaghen. *S. Laurent. Inst.*

Wat hoor die tekeren Gods den wereltchers
pracht besmaaden.

Vel Schijvers zijn van gheboelen dat den H. Bartholomzus van seer edele ouders en in het purpur soude ter werelbt ghekommen zijn/ maer dat hyer in't purper van sijn bloet is wyt gheschepden / dat is immers seker.

Maer het schepden der 12. Apostelen is hem Indien ende Armenien ten deel gheballen / ende qualijck liet hy hier sijn stemme hoozen / ofte de dupbelen / daer de inwoonders raet by vraggheden / sijn altemael stom gheworden.

Op wierp de boose Gheesten upt de dochter vanden Coninck Polymius, die tot danbaerheyt tot hem sont kemels gheladeit met gout ende kostelycke ghesteenten / maer den H. Apostel heeft die wederom doen gaen gelijckse ghekomen waren / segghende / dat hy eenen Coopman was van sielen ende niet van ghesteenten.

Dooz dit en meer andere won hy 't ghemoet vanden Coninck / die met sijn Hof en een groot deel van sijn Onderlaten hem van den H. Bartholomzus heeft laten doopen. Sulcken kracht hebben d' exempel en der Grooten!

Maer Aftyages Coninck vroeber / sagh dit aen met afgunstige ooghen / en heeft dooz dupwelschen haet den H. Bartholomzum levende doen het del af stroopen / en daer naer noch met een sneert doen onthalsen. Doen sont India selfs verwondert / siende datse noch noyt geen purper van soo hogghen coleur en hadden ghebonden.

Maer wat segghen hier op de Dienaers ende Dienaressen vande hdele werelbt / die heel dagen niet en doen als blanketten / rosetten / ende hayz poeyeren? Doozwaer sy souden beter / ist niet in hun bloet / ten minsten staen in hwarie traenen / om dooz Godt schoon te wesen. *Ex Fastis.*

Den H BARTHOLOMÆUS Ap. 25. Aug.

Lijden.

Verandert uwē ghedaente naer de ghedaente
Christi / op dat uwē vernieuwinghe upt-schijne /
en dat den hemelschen mensch met het he melsch
kleedt sich verthoone. *S. Petr. Chrysol.*

Widt hoop; die de ongeloobigē bekeeren / en veel
lijden.

xxvi. Augustus.

DEN H. Alexander, ende den H. Secundus wa-
ren twee kloecke kringhs-mannen onder de
Ghebeuwosche soldaten/ en en bochten niet alleen
om aertsche steden / maer veel meer om den he-
mel in te nemen.

Den Keyser Maximinus wesende tot Bergame/
en verstaen hebbende / dat Alexander Christene
was geworden / heeft hem ontboden om hem te
dwingen tot de offerhande ter eeren van sijn Afg-
goden; maer Alexander alsoo kloeck in't geloof
te beschermen / als te aenbeerden / seyde dat hy
het ghebodt niet en soude gehoozsamen/mits hem
Godt een ander ghebodt hadde ghegheben.

Hier op gebiedt den Tysan (die een tafel voor
hem hadde doen brengen met toe-gedeckte scho-
telen) datmen hem niet gewelt inden mont soude
steken (sijn die de Afgoden op-geoffert waren.

Maer Alexander stiet de tafel om verre dat
de schotelen hier en daer blyghen.

Doen begonst den Tysan hem met eenen hoo-
gheren toon te dreyghen/ en dat hy Alexandrum
haest sijn onbeleeftheit / en Secundum sijn hert-
uechigheyt soude doen voelen.

Hy heeft dan Alexandrum doen onthalsen/ den
welcken sijn handen in het water af-ghewasschen
hebbende / bly was dat hy'er oock sijn bloet sou-
de hy moghen bergieten / ende is alsoo een lau-
wer-crans weerdigh geworden/toonende datmen
de hrome Christenen wel den hals kan dooz-kap-
pen / maer niet inde stantvastigheyt krencken.

Doen heeft een edele Mevrouw met naeme
Gratia, sijn lichaem op haer erbe begraben/ en is
ser dooz verblift gheweest/wel wetende dat sulcke
schatten meer deught doen aen de epgenaren/ als
aen de gronden van de epghe naren. *Ex Sario.*

De HH. ALEXANDER ende SE-
CVNDVS Martelaren, 26. Aug.

Verduldi heyde.

Waerom hermondert g' u dat de Martelaes-
ren soo veel hebben geleden om de hemel te vera-
klijghen? waer en staet een gierigh mensch niet
upt om de aerde te vermerken? *S. August.*

Wilt hoor die stantvastigh zyn in 't geloof.

xxvii. Augustus.

O Trent Chalons / op de Frontieren van
 Franckrijk en Bourgoignen is den H. Ca-
 sarius van edele ouders ghebozen.

Van jonck af begaf hy sy selven tot den dienst
 vande Kercke / soo dat hy de wereldt eerder niet
 ghekent en heeft als verlaeten.

Hy dede groote penitentie / en was seer gene-
 ghen tot het vasten: met dierghelike deughden
 herriert / is hy Priester ghewordt / naderhandt
 is hy Bisschop van Arles gheworden.

Op eenen nacht docht hem dat hy sliep op een
 veel serpenteu / en alst al upe quam / hy sliep op
 eenen boeck van Poëterij die niet plus en was.
 Wat salt dan sijn van die niet anders als sulcke
 byvl boecken en lesen / en noch bypder beelden
 betwaeren?

Hy wierp de bypbelen wt / hy blustede den
 brande met sijn ghebeden / hy ghenas eenen kreuz-
 pelen / hy verweckte een doode bysulwe / en niet
 teghentraende alle dese heylighejdt / is hy dick-
 wils ghelastert / in ballinckschap ghelonden / iae
 in den Kercker gesmeten / dan soo supbert Godt
 het gouden hert van sijne vrienden!

Den Rommick Theodoricus wilde hem ver-
 coordeelen / maer siende sijn aensicht blincken / en
 vol van straelen / heeft hy vanden plichtighen by
 de menschen / ghemaecht sijnen Advocaet by
 Godt almachtigh / ende heeft hem ghebeden / dat
 hem ghelieven soude vooz hem te bidden.

Al wat hy besat / en liggende en roerende had-
 de / heeft hy bestrect tot bystant ende verlossinge
 vande ghebangenen. Och hoe traostigh sal het
 hem (en ons oock soo wy hem naer-volghden)
 wesen / te hoorzen van Christus: Ghy hebt my be-
 soght als ick was inden Kercker. *Ex Fastis.*

Den H. CÆSARIUS Biffchop. 27. Aug.

Bekeeringhe.

Ghemeyntlick gheschiet het / dat Godt meer
behaeght naes de soude een wierighe boet-beer-
digheyt / als voor de soude een flappe / en flae-
pende onnooselheyt. S. Greg. Mag.

Bidit voor die in ballinckfchap om 't gheloof
zyn.

XXVIII. Augustus.

Hier sien wy inden H. Augustinus dat Godt van steenen maken kan kinderen van Abraham, ende van groote sondaeren groote Heylighen / op dat gheen sondaeren en wanhoopen.

Als den H. Augustinus teenemael bekeert was / is hy wederom ghereyst in *Afrika* / daer hy eerst *Brester* / naderhandt oock *Bisschop* van *Hippo* is ghe worden, blyvende altydt grooten *Breder* ende beschermmer vande *Catholijcken* / maer eenen straffen byandt en bebechter vande *ketteren*.

Hy wandelden eens langhs den oever vande zee / heel besigh met de ghepepsen vande verhoentheden vande *H. Dryvuldigheydt*, als wanneer hy daer bondt een *Tonckeren* dat besigh was met de zee in een kleyn putteken te gieten / waer op soo Augustinus seyde / dat hem dat onmogelijck soude wesen / soo gaff hoer antwoordt : Eerder sal ick de groote zee in dit kleyn putteken besluyten, als ghy met u kleyn verstant het *Mysterie* van de *H. Dryvuldigheydt* kont begripen.

Maer wat sal ick segghen van dit vanden vande *heer* / daer hy de gheheele werelt mede verlicht heeft ende ontfeken?

Op sijn dood-bedde / dede hy met sijn eene handt *mirakelen* / ende met sijn ander handt klopten hy op sijn borst / segghende : *Miserere mei Domine*. O Godt wilt mijnder ghenaedigh wesen ! in welcke ziekte hy niet en dede als weenen ende leedt wesen verweken / en niet reden / want hy wist wel dat het heel schoon moet zyn dat ewigh sal blincken ! Doorders om Augustinum naer sijn weerde te pryisen / soo moest men eenen anderen Augustinum hebben. *Ex Fastis*.

Den H. A. V. G. V. S. T. I. N. V. S. Biss. 28. Aug.

Brandende liefde tot Godt.

Isst dat wy soo seer beminnen die voor ons
korte pijn hebben onderstaen / moeten wy Christus
stum niet meer beminnen die ons in dien herden
aerbeydt aen het Cruys ghebarret heeft. S. Au-
gust.

Bidt voor de klein-herrighe ende stouwe Ca-
tholijcken,

xxix. Augustus.

Licht ghy hier onder 't sweert/ o onnooselen
de onder de menschen/ die den heplighsten waert
van alle de menschen!

Herodes houdt maeltijdt ter eeren van syne
gheboorte / en op den dagh dat hy quam in 't le-
ven / komt men u haelen upt het leven.

Want de Dochter van Herodias een boos kie-
ken van noch een booser moeder / die heeft ghe-
dant / en den Koninck Herodes soa behaeyht/
dat hy in haeren keus alles / sae self de heylt van
sijn rijk heeft gaen stellen.

Hoe gheluckigh en kan dees dochter niet wor-
den op den dagh van heden? Ten sy saecke dat
de wraecksucht van haere moeder liever bloedt
als goedt heeft te verkiezen.

Ghelyck het oock ghebeurde / als sa den Co-
winck het hooft van den H. Ioannes af-ghe-
braeght heeft/den welcken hoe wel tot sijn groot
leet ende weder-wil Ioannem inden Kercker da-
telick heeft doen onthalsen.

Wese lichte Dausersse heeft het hooft ghelept
in een silvere schotel (want het waeren oock ho-
stelijcke Reliquien) ende op de tafel ghebraghen/
van wiens verstozven mont ende tonge Herodes
noch verschrickte. Soo diep laegghen hem noch
in het hert de scherp-sussende woorden / daer
Ioannes aen hem in't sermoen sijn bloetschande
mede hadde verweten.

Wie ghy zyt / die dit leest / staet booz u-
wen eedt / en booz u conicientie / en in het
beschermen van Godts eer / en de rechtveers-
dicheyt / soo en siet niet op Koninghen en
Princken / maer op die en u / en Koninghen / en
Princken eens sal oordeelen. *Ex Fastis.*

S. JANS Onthoofdinghe. 29. Aug.

Perijckel van onghelijcke Persoonen.

Ist dac Joannes soo groot / en soo heyligh / en
 in de wildernisse woneude het perijckel en haet
 van vrouwen niet en heeft konnen outgaen / hoe
 salt hemant outgaen die daer midden onder is
 woneude ? S. Chrysol.

Bidt voor de onnoosele die beruyckt worden.

xxx. Augustus.

Eene vande sterckste meditatie/ en die op ons
hert groot ghewelt doen / is het overdencken
vande doot/ waer door den H. Bonnonius noch
jancck zijnde de werelbt heeft verlaeten / en is in
de wildernissen van Egypten ghetrocken.

Hier trock hy soo veel volckx tot een goet le-
ven / dat de steden scheenen in ijdele plaetsen/ en
de ijdele plaetsen in steden scheenen berandert te
wesen.

Hy bekeerden oock veel Cloopliden naer dat
hy huuie schepen in tempeest verlost hadde /
want door sijn ghebedt herkreegh hy hui schoon
weer / en verreef de dupsterhepdt upt de locht/
en upt huuie herten.

Sijn dack was den blauwen hemel / sijn bed-
de de koude aerde / sijnen hoost-peulinch een
stuk van een steen-rotse / en op dat hy sachter
soude ligghen / besproeyde hy sijn bedde met lau-
we tranen.

Den saelighen Petrus . Bisschop van Wercel /
stelde hem Abt ober een Clooster / in welck of-
ficie / ghelick hy hepligh gheleest hadde / is hy
oock heylighlick ghestorven.

Die sijnen broeder vermoort hadde quam aen
het graf om vergiffnisse bidden / en dat hy ver-
hoort was / gaf te kennen de sijere keten (daer hy
sijnen misdaedighen erm mede gheboeyt hadde)
die in stucken is ghespronghen: soo goet-aerdigh
was den H. Bonnonius . dat hem het wel-doen
de doot selve / die 't al neemt / niet en heeft kon-
nen ontnemen.

Maer och of onse boenen en ketenen van qua-
de ghebaonten soo in stucken spronghen : onge-
twyfelt wy souden al veel byjer ende blijer se-
ven !! *Ex Fastis.*

Den H. BONNONIUS Abt. 30 Aug.

Hope van saeligheydt.

Al zitt ghy gheballen / al licht ghy diep in son-
den / en waanhopt niet / daer is raet hoe dat gy
uwen goedertieren borghen sult valdoen. Wilt gy
guyt-ichel van al? Bemint: want de liefde dect
alle de ghebreken. *S. Petrus Chrysol.*

Wilt hoor die op-staen uut sonden.

XXXI. Augustus.

Wie en soude niet ontsteken worden in Godsdienst/ als hy den H. Aidanum Bisschop siet aen den Nurcer soo hyerighlick die G. ende onbloedighe offerande/ Godt aen Godt op-dragent.

Hy was in Engelandt Bisschop van Lindesferne / ende door het toe doen vanden Koningh Oswaldus (want Engelandt heeft hy naer soveel Heyligh Koninghen als Koninghen ghehad) heeft hy dat Rijk beghinnen te bekeeren.

Al was hy ghemeynsaem met Sine Majesteyt/ noch hadt hy meerdere kennisse met de bedelaeren / want die sullen hier naermaels Koninghen worden.

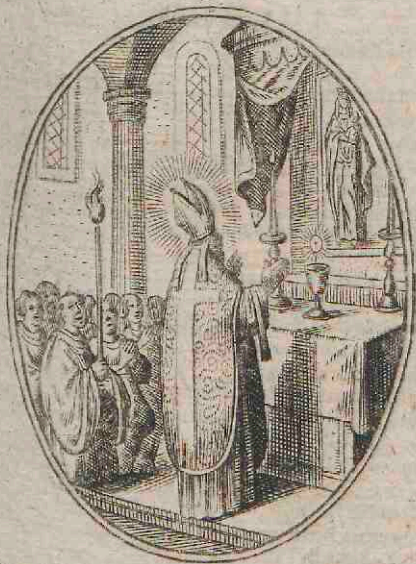
Ende als hy aen een van dese een wel-gemonteert peerdt hadde gheschoncken/ ende dat hy Oswaldus dat qualick wiert genomen/ soo braeghe de hy hem met soete woorden/ Of hy niet meer en moest achten Godt inden bedelaer, als in het peerdt ene slavelycke beeste te ghedencken?

Als den Koningh hoorde de redelickheyt dat dese braeghe/ is hy booz hem op sijn knien ghehallen/ ende heeft om vergiffnisse geboden. Siet hoe hier oock een Croon eer doet aen den Miter.

Door sijn ghebedt / dat vperigher was als vper/ heeft hy den brandt geblust. Als den H. Aidanus inde zee (die t'eenemael onstuytmigh was) ohe hadde ghegoren/ is sy soo effen gheworden/ dat men op soude gheschreven hebben.

Ende hy/ die heel Engelandt verlicht hadde/ is ten lesten niet een groot licht gheien ten hemel waeren / een-ieghelelyck noodende dat se hem derwaerts soude volgen.

Dat zijn gheweest vme Herders / ô Engelandt! maer nu leest ghy midden onder de gryp-pende wolven. *Ex Fastis.*

Den H. AIDANUS Bisschop. 31. Aug.

Aelmoesse.

Te verghoefs hoort in vermhertigheyt / die
 hier niet en oeffent de vermhertigheyt / maer die
 armoessen doet / die loopt naer de vergeldinghe /
 en die gheen armoessen doet / die suelt naer sijn
 tormenten. S. Perr. Chrysal.

Dit booz de beschaemde Hups-erinen.

Tafel der Heylig en inde maendt
AUGUSTI.

- De Banden vanden H. Petrus, 1. Aug.
Onse L. Vrouwe ter Enghelen, 2. Aug.
Vindinghe van het Lichaem vanden H. Stephanus, 3. Aug.
S. Dominicus, 4. Aug.
Onse L. Vrouwe ter Sneeuw, 5. Aug.
Transfiguratie des Heeren, 6. Aug.
S. Albertus Belijder, 7. Aug.
S. Marinus Martelaer, 8. Aug.
S. Iulianus Martelaer, 9. Aug.
S. Laurentius Martelaer, 10. Aug.
S. Alexander Bisschop ende Martelaer, 11. Aug.
S. Clara Maghet ende Abdissc, 12. Aug.
S. Cassianus Martelaer, 13. Aug.
S. Athanasia, 14. Aug.
Onse L. Vrouwen Hemelvaert, 15. Aug.
Salighmaecker des Wereldts, 16. Aug.
S. Arnulphus Bisschop, Ibid.
S. Rochus Belijder, Ibid.
S. Clara de Monte-falco Maghet, 17. Aug.
S. Helena Keyserinne, 18. Aug.
S. Ludovicus Bisschop, 19. Aug.
S. Bernardus Abt, 20. Aug.
S. Privatus Mart. 21. Aug.
S. Symphorianus Mart. 22. Aug.
S. Philippus Belijder, 23. Aug.
S. Aurea Maghet ende Mart. 24. Aug.
S. Bartholomaeus Apostel, 25. Aug.
SS. Alexander ende Secundus M.M. 26. Aug.
S. Cæsarius Bisschop, 27. Aug.
S. Augustinus Bisschop, 28. Aug.
S. Ians Onthoofdinghe, 29. Aug.
S. Bonnonius Abt, 30. Aug.
S. Aidanus Bisschop, 31. Aug.

S E P T E M B E R.

Den H. ÆGIDIUS Abt. 1. Sept.

Verduldigheyt.

De deught van verduldigheyt is verhaer
in een kint/ is aengenaemt in een Jonghman/
is dienstigh inden ouderdom/ ende schoon door
heel het leben. S. Cyprian.

Bidt voor de grammoedighe.

1. September.

Die den H. Agidius was van Coninck
 Ijck bioedt / dat souemen hebben con-
 nen speulen aen sin doozluchtigh en berm-
 hertigh ghemoet / waer dooz hy op sekereu
 tyt sijn purperen mantel verinanghelde met
 een bedelaers kleedt / die niet afseu het pur-
 per / maer oock de ghesoutheypde heeft ont-
 saughen.

Den H. Agidius was tot Athenen in
 Grieken-landt ghebooren en is van daer ghe-
 reys na Vranckryck daer hy langhen tyt met
 eenen Hert inde selfste speloucke ghewoont
 heeft / de welcke hem dickwils met haer melck
 spysde / soo datmen doen mocht segghen: Siet
 eenen mensch is de schuyplasterie van een
 wilt dier / en een wilt dier is de boedster van
 eenen mensch inde wildecnisse.

Ja als her Hert dickwils vande Jaeghers
 verholght wierde / dan namt altyt sinen toes-
 blucht tot Agidium die t beschermden tegen
 de schichten en teghen de hondin.

Den lesten is den Coninck Clodovus sel-
 ver op de sacht ontghereden / ende heeft aen
 het ghevanghen Hert byndom ghegheben / aen
 den H. Agidius (die hy gheval met eenen
 vil ghequerst was) een Clooster / en aen hee
 Clooster veel Conincklycke goederen gheghe-
 ven.

Hier wierdt den H. Agidius Abt / en be-
 keerde veel sondaren / waer onder oock was
 den Coninck Clodovus , wiens verborghen
 soude aen Agidius dooz een papier uut den
 Hemel ghesonden / bekent ghemaecte wiert.
 Siet / gheen nachten en daeren ont te sonde-
 ghen. Ex Fallis.

De HH, ANICETUS ende PHOTINUS
Martelaren, 2. Sept.

Verduldigheyde.

De Martelaren worden geboren door hantse
doot/ende sy beghinnen daerse eynde nemen/ sy
leven als mensche doet sterbe/ en als sy hier lijden
pynen/gaense inden hemel schijnen. S. Chrysol.
Bidt door de sielen van ulwe overledene
Gubers.

II. September.

Hier hebt ghy twee Broeders Anicetus en Photinus, de welcke gelijcke ma/canderen in hun leven bemint h/bben/ soo en sijne oock inde doot met gheschenden.

Dy hebben geleden binnen Nicodemien onder den Keiser Diocletianus. Als sy vanden Tyran ghedwongen wierden door de Afgoden wierdoock te branden/ maer Anicetus z/nde eenen seer edelen grabe gaf door antwoorde aen den tyran: Heer Keyser wy en vreesen noch u, noch uwe tormenten, en hebben liever voor den waerachtighen Godt te sterven, als met uwe valsche Goden te leven.

Hier ober wiert Anicetus de tonghe wtgesneden/ met senten ghedreesselt/ ja door eenen sellen leeuw gheworpen die in plaetse van hem te verscheuren/ met sijn klantken het bloet hem af-baeghde. Daer na dede hem den Tyran in een byer sijnthen / maer de blammen verkoelden hem in plaetse van hem te verbranden.

Sijnen Broeder Photinus hier door ontscken dringht door al het volck om sijnen broeder te omhelsen / en verwoijt den Tyran sijn blurheit en sijn wreetheit waer ober Diocletianus hem met sackels dede branden / en met kassijen steenigen/ ja door wilde peerden/daerse aen ghebonden waren langhs de wegghen slapen / ende siet de peerden die tam wierden / schetten hem in een stede te boeren.

Ja soo veel tormenten heeft den Tyran eenen grooten oben doen ontscken / waer in sy met veel Christene mans en vrouwen sijn gheworpen/ die altemaal lobende niet soo seer n't byer sijn verbrant / als inden Heer z/nt ontslapen. Ex Satio.

De H. SERAPIA Maget en Mart. 3. Sept.

Suyverheydt.

Gheen lichaam en can niet eenighe sonden
besmeert worden / noch gheenen maeghdont
en kan een eerlijck hert teghen wil ontnomen
worden. S. Lucia Virg.

Bidt voor de Maeghden.

111. September.

Voortwaer ick soude aen uwen naem / o Serapia,
en aen uwe deughden groot leet doen / soo ick
uwe broinc stantvastigheyt aen alle de maegh-
den niet konbaer en maecte om in hunne teer-
heyt van uwe teerheyt versterckt te worden.

Ghy waert tot Antiochien ghebozen / ende
syt tot Roomen ter herberghe vande H. Sabina
ghecomen / die ghy van de dupsteruffe des hez-
dendoms brocht tot het licht der H. Kercke.

Welcke bekeeringhe sooden Stadt-houder
bepnomen hadde / heeft hy de H. Serapia dooz hem
doen komen / ende soude haer hebben doen pmi-
ghen / ten ware hy haer om Sabinas wille ber-
choont hadde.

Als Serapia nu bemerkte dat Sabina haer
sozgh-balsigheyt bewaerde / op datse in handen
vande Iustitie niet en soude vallen / soo heeftse
haer ghebeden / ten eynde sy dock martelaresse
mochte sterben / segghende : Al ist dat ick eene
sondareffe ben, nochtans en sal Iesus niet laten
my voor sijne dienst-maeght aen te nemen.

Sy heeftse laten gaen / al hoe wel met schrey-
ende ooghen / en den Tyran heeft dooz 't eerst be-
gheert datse wierdoock op soude offeren / maer
Serapia seide : Datse maer eenen Godt en ken-
de . die alle Afgoden dienaeren op sijnen tijdt
soude weten te vinden.

Dier ober wou hy haer dooz twee ionghmans
Egyptenaren doen onteeren / maer sy zijn dooz
haer ghebedt en aert-hebunghe dooz doodt neder
gheballen / soo sozghelijck ist supbere maeghden
aen te raken naer brandende lampen / herde sla-
ghen / is sy onthalt / leerende alle maeghden dat
de supberheyt dooz Godts hulpe teghen alle ge-
welte kan beschermt worden. *Ex Rosuv.*

De H. ROSALIA Maghet ende Pa-
tronerisse teghen de Peste. 4. Sept.

Vlucht des vverelts.

Veracht de wereltse schatten/ en ghy sult
rijck wesen; veracht hare glozie/ ende ghy sult
bereert worden. S. Chryloft.

Bidt haer die van Godt up de werelt woer-
den gheroeppen.

iv. September.

O Conincklike Maghet ! o groot Licht
van Sicilien ! o blinkende sonne van Pa-
lermo , o noyt ghezoegh gheprezen Rosalia !
Wat penne sal uwen lof konnen beschrijven /
wat tonghe sal uwe deughden konnen ver-
baelen ?

Wat eenen soeten geur o edele Roose ! hebt
ghy jonck zijnde in het Walleys vanden Co-
ninck Guilielmus uwen bloedt-berwant ghe-
gheven.

En dat lichter is om te segghen / als om
uyt te voeren / met wat eene skandt-bastig-
heyt hebt ghy het Hof verandert in eene stee-
ne cluyse ? u perlen en diamanten in een
slecht habijt ? het ghewoel van uwes Vaders
hups in eenighent : de banketten in basten ?
de soete wihnen in ghedurighe tranen.

Storie sal my gheven dat ick eens hoor de
gantsche wereld magh uyt-blasoenen u heyl-
ligh leven in de droeve speloncke / wat seggh
ick droeve / daer ghy dagheelike besocht
wierdt vande Enghelen / van de Conin-
ghinne der Enghelen / van den Heere Jesus
die u herte met blidschap verbulde / soe dat
ghy schier saligh waert / eer ghy saligh zijt ge-
worden.

Maer hoe wonderlick is gheweest de bin-
dinghe van u Heyligh Lichaem / ende dat
om dat ghy soudt wesen eene al-ghemeyne
Patronesse teghen de peste.

Biet / ey siet eens / hoe die treffelike
Jonghmanus van Antwerpen u eeren en
vercreen in de Sodaliteyt. Ghy sult daer
leven in uwe beelden / ende noch meer in hun-
ne herten. Ex Vita.

Den H. EUDOXIUS Mart. 5. Sept.

Begheerte om te lijden.

Die met een verstandighe ooghe besiet het
Cruys en Christi lijden: die en bint geen lijden
in syn eyghen lijden. S. Cyriacus.

Wilt' bont die uyt menschelyck opsieht vants
de deught af-wijchen.

v. September.

Vraecht ghy my wie dat het is die de Goddeloose Placcaten vanden Keyser Traianus afscheurt? **T** is den H. Eudoxius, die in grooten aensien was van het Hof; maer mits dat hy onder de boosheydt leefden in heyligheyt / is hy upt het Dallen inden stercker gesineten / al ofmen de denghen soude comen vast leggen in boepen en ketenen / en ghebanghen worden.

Als van H. Eudoxius vande soldaten ghesocht wierde / die hem nochtans niet en kerden / heeft hyse altemael aan de tafel seer wel onthaelt / hy schonck die soldaten den rooden wijn / die quamem om hem sijn bloed te vergieten / soo goecht is de Christelycke liefde!

Maer de Tafel heeft hy sijn eyghen selven gaen verraden / ende is soo bymoedigh ende byghewilligh met meer andere ghegaen naer den Tyran / voer wiens boeten sy hun heltecken met de superstitionen / jae hun leventen leffen seer kloeck-moedigh af-gheleyt hebben.

Den Tyran dede den H. Eudoxium vreeselijck met santwen gheesselen / en het lichaem verscheuren / den hals met ijere bollen ghekroken / en is ten lesten onthalt gheworden / als wanneer sijne huys-brouwde sijn bloedt in een wollen vlies heeft ontfanghen / droevigh zjude datse haer bloedt onder het sijn niet en mochte menghen.

Soo is den H. Eudoxius met noch veel andere mede-ghefallen triumphantelyck naer het Hemels Capitulum ghebarren. Ex Factis.

Den H. ELEUTERIUS Abt. 6. Sept.

Kracht des H. Cruys.

Wekt het Cruys des Heeren alrejt in u herse
te / in ulwen mont / laet het Cruys des Heeren
zyn u wapenen teghen Sathan die is den vy
andt des Heeren. S. Martial.

Widt vooz die beleten zyn.

v I. September.

Hoe seer dat wy de H. Eleutherium prijsen
noch en sal het niet veel te bedieden heb-
ben by den Iof die hem den H. Paus Gregorius
Magnus in synen eedt heeft ghegheuen.

En dat ter oorsaecke dat den H. Gregorius
seer gequest was van eene slappe maeghe/ van
welcke sieckte hy naest Godt door de gebeden
ende verdiensten van Eleutherius is ghelesen.

Desen H. Man was Abt/ in't Clooster na
S. Marcus, inden Br-vauck van Spoleto/
daer hy in sulcke mirakelen uyt-scheen/ dat hy
eenen dooden verweckte.

Elders verdroef hy de duybelen/ namentlick
uyt een beseten kindt dat hy met hem nam na
sijn Clooster/ het welck den duybel om het by-
wesen van Eleutherius niet meer/ so't scheen
en derde tormenteren.

Maer hoe sou dien gheslaeghen bhant sijn
hoosheyt komen wederhouden/ en betoemen?
Hy heeft het ionckeren dan wederom gesmeren
plat ter aerden/ als wanneer den H. man E-
leutherius met alle sijn Religieusen Godt booz
dit Ionckeren hebben ghebeden tot dat dien
menschen gast sijn herberghe ghedwonghen is
gheweest met schande te verlaeten.

Den H. Gregorius heeft van sijn genesinge
een schilderije doen maecken/ om de heyligheyt
van Eleutherus aen alle eeuwen ober te leve-
ren/ en met danckbaerheyt te herkennen.

En vermannighe booz ons/ dat wy behoor-
den allen daghen aen Godt booz sijn gaeven
te voet te vallen/ want hy en is niet weerdigh
van Godt weldaeden te ontfanghen/ die't
Godt geenen danck en weet/ dat hy weldaeden
heeft ontfanghen. Ex Fastis.

De H REGINA Maget en Mart. 7. Sept.

Lanckmoedigheydt.

Men can niet vercrifgen de croone van Ihesu
saemhent / tot dat wy ons cloeck gethoont heb-
ben in't verdagen / en in verduidigheyt. S. Cyp-
Bidt vooz die wanckelbaer in het gheloof
zyn.

vii. September.

In Regina een Koninginne te seggen / waer-
om en sal de **M.** Regina niet haeren roem
moghen draeghen op haeren doozluchtheden
staet te meer / om datse in het Rijk der He-
melen draeght de Croon der glorie.

Wil was sy Coninginne sonder Hof / sy wist
hoe datmen een hof kan winnen ende sulck een
hof dat langher dueren sal / als alle de paleysen
ende Coninckelicken hande gantsche werelt.
Want / steden en Rijken die hebben hun lij-
ken.

Dese **M.** Maget heeft Rustigh verkosen tot
haere strijt-plaetse daerse vanden Dooz-borger-
meester Olybrius is gebanghen geweest / ende
ghetoont heeft / dat in reere ende delicate lie-
baemen steken zielen / stercker als van groote
reusen.

Men heeft haer gesmeten in eenen donkeren
kelder / daermen haer heeft upt-gereckt op een
pinbanck / ende als de litmaten upt hantte ghe-
brichten wierden getrocken / ende dat de sen-
wen ten uptersten waeren ghespannen / dan
hoordemen haer met groote blijdschap ende
soetighepdt Godt noch loben.

Men stelde haer in een kupp met olie / men
brande haere zijden met sackels / ende Regina
sagh de kupp aen booz een Driektien / ende olie
scheen haer douwt te wesen

Wel aen / o kloecke Maget / daer en onbreckt
niet meer als eenen slag / vā het sweert / en vā
sal een duybe met een goude Croon op u komē
dalen / op dat gr Regina, dat is Koninghinne,
gekroont naer het hemels Rijk sout trecken.
Dit is een **M.** eersucht / daer oock den oets-
moedighsten naer magh trachten. Ex Marrye.

De Gheboorte van ons L. Vrouw. 8. Sep.

Godvruchtigheydt tot de H. Maghet Maria.
Het beghinsel / het middel / het eynde van
onze blydtschap / moet wesen Maria, want
hare gheboorte verheught de gantsche wereldt.
S. Matth.

Wilt voer die sijn inde Sodaliteyten van de
H. Maghet Maria.

8. September.

Nal sal de werelddt naer de duysternissen / van
soo langhen nacht eens moghen hopen / dat
sy vande son eens sal verlicht worden / aengesien
top van daegh den aenghenamen Daghenaer-
sten komen op-risen.

En desen Daghenaer is de H. Maria die door
een besondere ghenade Godts uyt de H. Anna
en Joachim is geboren / welchen stem hoe edel
dat sy is / kan de vrucht ghenoech betuyghen.

In dese gheboorte heeft hemel en aerde blit-
schap ghetoont op alle kanten. Iae eenen Cre-
myt / plachtede op desen dagh alcht inde locht
het musieck der Engelen te hoozen; want sy
quamen singhen ter eeren hande doozlichtighe
Coninginne der Engelen / en wie kinnen sy be-
ter / en van wie kost sy beter zijn gheprezen?

Wat haer gheslacht belanght / dat quam van
machtighe Coninghen / van zome Capiteynen /
van groote ende wyse Rechters ende Regeer-
ders van 't volck van Israël, ende (dat het mee-
ste noch van al is / dat quam van seer godt-bree-
sende ende H. Piesters en Patriarchen / ende
uyt-nemende Godts vrienden.

Den Paus Innocentius den IV. heeft desen
dagh doen bieren om dat sy door het faueur van
Maria (het welck den Keyser Fredericus meen-
den te stoozen) tot Paus is verkosen. Een
groot weldaet / maer oock eene groote danck-
baerheyt daerteghen.

Gheluckigh is de wieghe / gheluckigh is de
ronghe / gheluckigh het herte daer de H. Ma-
gher alle daeghen met den daghenaer in wort ge-
bozen / en op den dagh met de son is aen-groep-
ende en met den abonde / ende sterbenden dagh
met en komt te sterben. *Ex Fafis.*

9. September.

Als den H. Audomarus quamt in het leben dan
scheyden de moeder vanden H. Audomarus upt
het leben dat is/ doen aenbeerde den H. Audoma-
rus met synen Vader het kloosterlijck leben/ als
de moeder geroyen wiert upt dit leben.

Sijne gheboorte was tot Mulbendael/ niet
verre van Constantz in Duytschlandt in 't jaer
695. den welcken bekeert door de woorden Chri-
sti: Gaet, ende verkoopt al wat ghy hebt, ende
volght my nae, heeft treffelijck ghevolght de
hoestappen Christi. Wat sal ick segghen dat hy
stralen sagh bloepen upt een houten Cruys? dat
hy etter soogh upt de wonden vande siecken/
maer etter die hem als Nectar smakte.

Als hy Bisschop was van Teroaenen/ ver-
boot hy een kindt te gaen swemmen oft te gaen
berkelen/ ende siet/ overtredende syn ghebodt/
ist herer' zecwaert in ghedeben/ ende aen het
landt komende/ vondt hy daer moordenaren.
Wat soude hy doen! Goeden raet was hier ko-
stelijck. Hy en hadde noch riem noch zepl om hy
te setten/ dan de Heylighen/ die hy badt/ die-
den hem door zepl/ en sijn ghebeden waeren syn
riemen.

Noch was daer een oudt man die sijn ghesicht
had berkreghen/ aen 't graf van S. Vedastus,
maer niet wotende oft hem zachtigh was oft niet/
is wederom gekeert naer 't graf daer hy weder-
om blindt is geworden. Weter ist blindt naer den
hemel te gaen/ als siende naer de helle.

Ende als desen blinden most sterken/ sondt
Godt sijn Enghelen om hem te leyden daer hy
Godt rechtigh soude aenschouwen. Om oot soo
klaer een ghesicht te hebben o ziel/ moet ghy u
ghesicht somtijds wat versterken. *Ex Falso.*

Den H. ANDOMARUS Biffch. 9. Sept.

Suyvere meyninghe in het Prediken.

Als ghy Predickt / en soecht dan sod seer
niet woen lof / als hun stichten te hooren: 't sal
u meer eer zijn dat hun tranen vissen / als dat
se u pffsen. S. Hieron.

Widr hoort de Godtvuchtighe Ghemeente.

x. September.

Dese schoon Bloem/den H. Nicolaus Tol-
lentinas is gepluict tot Sant Angel niet
verre vande stadt Terino. Hy begoft te bloeyē
in deughden van sijn seben jaeren af/ als waer-
neer hy duy dagen inde weke was vastende en
op den saterdagh en nam hy niet als broodt en
waeter.

Maer sijn studien wiert hy Canonick/maer
hoorende predicken op de woorden vanden H.
Ioannes: En wilt de wereldt niet beminnen,
noch de wereltliche laecken. Heest hy de we-
relt verlaeren ende is inde wildernisse ghetroc-
ken onder de Gremijte die den H. Augustinum
eeren/ ende in deughden naer-bolghen.

Doende sijn eerste Missie is hy inden gheest
van eene ziele geboert in het Daghevier/ daer
alle de zielen hem voor eenen algemeenen Va-
der en Pareoon hebben verkosē/vande welcke
hy'er doot de H. Sacrificien veel verlost
heest uut de blammen en tormenien. En waer
is onse liefde tot de selfste / aenghesien wy een
ander de liefde hoorde te bethoonen / die naer
onse doot de selfste liefde verwachten.

De doot en sterfdagh wiert aen dien H.
Man 6. maenden van te bozen boozsept! hy
had booz leydes-man een sterre / die hem soo
lanck diende met haer licht/tot dat hy het ew-
wigh Licht konde aenschouwen.

Hem zijn te gemoet gekomen den Heere Ie-
sus, de H. Moeder Godts Maria, ende den H.
Vader ende Leeraer Augustinus, te bozen had
hy ses maenden lanck gehoozt het musieck der
Engelen/ het welck alst hem soo naer hy was/
wist hy wel dat den hemel met verre af en ko-
ste wesen Ex Fastis.

Den H. NICOLAUS TOLLEN.
TINAS Belijder. 10. Sept.

Cieraet der sielen.

Wilt ghy weten wat cieraet dat Godt van
u begheert? Maect dat ghy hebt de booz-
sichtigheyt / de Rechtveerdigheyt / de sterck-
heyt / en de matigheyt / en ghy sult booz sijn
ooghen fraey wesen. S. Hieron.

Waarom de sielen in't Dazeyper.

xi. September.

O wat al schadelijcke en boose instrumenten
zijn die dubbelsche Koppelerffen / die een
eerlick ende deughetsaem hert dooz haer benij-
nighe tonghen tot val en schande brengen!

Soo is het ghebeurt met Theodora de Pe-
nitentie-doenster / die onder alle de Jouffrou-
wen van Alexandrien haers gelick met en had-
den in schoonheyt ende eerhaerheyt / ter tijdt
toe datter een buyl Comere haer een ober spel
heeft weten wijs te maken / segghende dat de
sonden die int duyfter gheschieden dooz gheen
sonden en werden ghehouden.

Maer Theodora self overtunght van haer
gemoet / heeft 's anderendaeghs wel anders
behouden / want de sonde diese hegaen hadde /
scheen haer (gelickse oock was) soo leetlick /
ende soo swaer / datse van haer eppen selven /
hadde het komen geschieden / wel soude hebben
willen gaen loopen. Soo komt van klein ge-
nuchten een bittere suchten.

Wat doetse? sy verandert van kleederen / en-
de om geen verijckel by mans-persoonen te
loopen / soo ghebeynst sy haer eenen man te
zijn / ende in desen staet en dede sy heel dagen
en nachten niet als schreyen / om de sonde van
eenen nacht upt te wasschen.

Dat haer bekeeringhe Godt aenghenam
was / is gebleken aende wilde dieren / die haer
nide wildermissen dickwils ghespaert hebben;
gelick oock eenen Crocodil die haer op synen
rugghe ober het water voerde.

Maer haere doot heefmen geweten dat het
een vrouwe was / maer een vrouwe dooz waer /
wiens tranen en hoetbeerdigheyt doepnighe
manspersoonen sullen komen volghen.

De H. THEODORA Sondaresse. 11. Sep.

Schaemte.

O wonderes sake om te hooren ! Het Samari-
taens Vrouwen komende aen den put / was vol
van onkuischeit / ende keerende van Christus
was sy vol van supberheyt. S. Ambros.

Zide voorz die in perijckel sijn van verleyt te
worden.

xii. September.

Den H. Macedonius ende den H. Theodulus, hebben den scrift kloeck-moedigh wt-gheleken ende den selfsten Laurier-rack oock ghewonnen / triumpherende samen over den Tyrann en over sijn wrecheit en sijn roymenten.

Den President Almachius, vooz wie datse ghebroeck warden / wou dese dwinghen om het Campen ghelooft te versaecken / ende de Afgoden wiceroeck te branden / maer sy senden dat het verscht te groot was / den hemel teghen de sy te manghelen.

Den Tyrann siende hunne standvastighent / heeft terstont gheboden datmense den casten soude mit alle sorten van konnenten / maer soo veel als sy in hunne lichamen ghekreuckt warden / alsoo veel vercloecken sy in hunne ghemoederen.

Ten lesten doet Almachius een groot byer onder yfere rooffers stoken tot datse gloeyden / en daer de byzome Campionen op-singten.

Tet wijlen dat het het kiestede op de kolen / soo hebben sy einen Hof-sanck aen Godt Almachtigh ghesonghen / ende sijn met groote blidtschap upt dese bedroefde werelt gheschenden.

De Poeten versieren dat den Voghel Phoenix sterft inde vlamme vande welriekende kruden / ende herbozen wordt upt sijn aschen.

Dese fabel der Poeten is een waerheyt by de Martelaren / die sterbende vooz 't ghelooft hun leven upt de doot haelen. Ex Martyr.

De HH. MACEDONIUS ende
THEODULUS Mart. 12. Sept.

Naer-volghinghe der Martelaren.

Het geheel leuen van eenen Christen-mensch
(ist dat hy sy werken schickt na het Euange-
lie) is een gedurigh Cruys en martelle. S. Aug.
Bidt voor de standvastigheyt der nieuwe
Christenen.

XIII. September.

Als ick den H. Bisschop Mauritius sie met eenen korde-waghen / dan peys ick war schoon bzeught ofte bloem dat hy in sijnen hof sal winnen / dat hy selber noch al een schoonder bloem ende bzeucht sal wesen.

Sijn Baderlant was Milaenen / sijn ouders Edel-lieden / sijnen Meester den H. Martinus. dan wie hy Priester en Bisschop van Angiers is ghewijst gheworden.

Bedienende dit ampt / isser een kindt sieck gheworden / her welck noch niet ghevoorn en was / ende soo den Bisschop daer toe bzeucht gheroepen / en wat te lanck bleef in sijne devotie / is het kindt ghestorben.

Wese verflupmenisse heeft den goeden Bisschop soo ter herten ghenomen / dat hy verlatende sijn Bisschdom na een ander landt is gaen bluchten / en soo hy 't scheep boer / en dat de sleutels vande Kerck / die hy met hem bzeugh / in 't water vielen / seyd' hy : dat hy niet eer en soud' wederom komen / vooz dat hy sijn sleutels wederom soude hebben.

In dit bzeemt lant diende hy aen eenen Prins vooz hovenier / ende al plantede hy den hof vol wel-riekende kruden / soo gaben sijn deughden noch wel den besten geur van allen.

Hy is hier ten lesten van sijn ondersaten ghehouden / die hem soo lanck ghebeden hebben / tot dat hy te scheep ghekeert is / op welke reyse hy sijn sleutels van eenen visch heeft ontfanghen.

Op sijn doot-bedde vermaende hy die last der sielen hebben / datse den schat die met het bloedt Christi ghekocht was wel souden bewaren. Ex Factis.

Den H. MAURITIUS Bisc. 13. Sept.

Danckbaerheydt aen Godt.

O siel! hoe sult gy comen volboen aen Godt
uwen milden Gheber? uwen vriendelijken
Crooster? uwen overbloedighen Verlosser?
uwen ghestadighen Bewaerder? S. Bernard.

Widt booz die humen kost in sweest huns
aenschyns winnen.

xiv. September.

O Heyligh Cruys / o kostelijck Hout / o edel
Instrument daer den Sone Godts de werelt
door quam verlossen!

Ghy zyt weerdigh aen-beden / weerdigh be-
minst / weerdigh ghe-cert / weerdigh ghekroont.
om dat den Saligmaker aen u is ghestorven.

Weerdigh bemindt / om dat Godts liefde op
u ghenaghelt aen ons allen ghetoot heeft eene
menidelijcke en on-uyt-sprekelijcke liefde.

Weerdigh ghe-cert / om dat den Heer Iesus u
ghenomen heeft van de schandighe plaetse der
justitie / ende gheplant heeft boven de hoofden /
ende op de croonen beide Koninghen.

Desen thresoor weten wy u naest Godt danck
o victoreusen Keyser Heraclie! noyt en isser rijc-
keren buyt den byandt ontnomen / noyt en isser
Keyser triumphanter ghekeert van sngeslagen
ende overwonnen byanden.

Maer wie is die u weder-hout inde poorte
van Jerusalem o Heraclie! als ghy gheladen
met het H. Cruys dat selfste wilst inden Tempel
stellen? Och den ootmoedighen Iesus wilt
sijnen standaert in ootmoedigheyt ghedraghen
hebben het H. Cruys en wil gheen ander pur-
per lijden / als dat komt van't purpere bloet dat
Iesus heeft vergoten.

Ende siet / o ziel / als den Keyser bloot-boets
in een slecht habijt gaet / dan en woxt hy van
niemant wederhouden / maer gaet met lichtig-
heydt en blijtschap den saligen boom des Cruys
te inden tempel eeren ende verheffen / om daer
door oock eens verheben te worden.

O ziel / wilst ghy hoe kostelijck dat den boom
van't Cruys en van't lijden is / ghy sout al de
blaepkens op-raepen. *Ex Fastis.*

H. Cruys Verheffinghe. 14. Sept.

Edelheydt van het H. Cruys.

Verre sy van my dat ick ergheus in mijne
Bloede stelle als in het Cruys van onsen Heere
Christus/ door wie de werelt aen my gecruysst
is/ en ick aen de werelt. S. Paulus.

Bidt voor die den Cruys-wegh ofte sta-
tien Godbzuchtelijck besoecken.

xv. September.

So den H. Aichardus op rijckdommen ende edelboom wilde roemē/soo en moest hy maer allen syn ouders te boozschijn brengen / die alle beyde in Vranckrijk binnen de stadt van Poitiers hebben upt. ghescheneu.

Den Vader hadde gheerne ghehadt dat hy den krijg ghevolgt soude hebben/te moeder hadde liever ghesien dat hy Godt Almachtigh soude ghedient hebben.

Wat doet Aichardus? hy begheeft hem tot het Cloosterlijck leven/ hy dient Godt / ende voert ozloogh teghen syn eyghen seluen/ eenen strijt boozwaer / die verespicht kloecke soldaten.

Alst zünde/ stichtede hy een Clooster op syn eyghen erve daer hy Obersten was van 900. Religieusen/ die hy soo regeerden/ dat Aichardus die den meesten was / den minsten scheen te wesen.

Hy verdroef de dubbelē / ja soo den dubbel beel vande Religieusen door 't vallen van een epcken-boom mepnde te krencken/ heeft den H. Aichardus hem van verre toe-gheroepen ende ghewaerschout dat se den val soudē midden.

Somtijts sagh hy den dubbel die sienelick hem berthoude/ ende besich was met de verstrooptheden ofte daghelijckse sonden der Religieusen op te teekenen.

Als hem den dagh van sijn doot door den Engel des Heeren boozsept was/ heeft hy sijn Religieusen hy een gheroepen/ende beel seluone leeringhen booz een testament achter-gelaten / ende liggende op een hayzen kleedt heeft hy sachtens ende soertens sijnen gheest ghegheben. Ex Fastis.

Den H. AICHARDUS Abt. 15. Sept.

Volkomen Bekeeringhe.

En wilt niet sondighen na de vergiffenisse/
en wilt niet quetsen na de ghenesinghe/en wilt
u niet besmeuren na de swervinghe. S. Chrysol.
Wilt voorz die van de boose gheesten ghes-
quelt worden.

xvi. September.

Sal dan altijt de onnooselheyt bevolcht woz
 doen/ sal de boosheyt en wzeetheyt dan altijt
 de oberhant blijven houden om het bloec van
 Godts dienaren ende dienaarissen te vergieten?

Ia sy want Godt en kan sijn vrienden geen
 meerder goet doen/dā dat hysse veel quaets laet
 lijden/en hier doet pollisteren door de Cyran-
 nen/om inder eeuwighheyt te blincken.

Onder dese zyt gy eens geweest o H. Euphe-
 mia, als in het jaer 290, tot Calcedonien veel
 Christenen door's geloof sijn gestorben. Godt
 hadde u bericert mee veel gabe/want gy waert
 schoon/ wel ghemantert/ edel en eerbaer/
 welcke denighden gyp met den onreynen dicke
 ver afgoderyen minnermeer en hebt willen
 besmetten.

Dix ober zyt ghy beschuldicht/gelworpen
 inden kercker veroordeelt om met uere roe-
 den ghegheestelt te worden. **O** wceden Cy-
 ran ende herder als steen-rotsen die niet be-
 weecht en wiere siende Euphemiam dien wite-
 ten en onnooselen hals bloet gheben om met
 die wzeede gheestelen opghaekt te worden.

Ia merckende u stantvastigheyt in't ver-
 meerderen vande tormenten oock aengrepen/
 heeft hy u teer lichaem op de pijn-banck doen
 up-recken/ en op een rat doen verscheuren/
 maer den Heere Jesus quam u te gemoet/ brack
 het rat/ ende ghenas allen uwe wonden.

Doen wiere den Cyran Priscus raesende
 van gramshay/ ende dede u door de beiren/ en
 door hier leeuwen worpen/en door eenen berck
 van eenen beir zyt ghestorben/ upt welcke
 wonde oock meer glorie als bloet is gheloc-
 pen. Ex. Rosw.

De H. EPHEMIA Mag. en Mart. 16. Sept.

Verachtinghe der tijdelijcke goederen.

Ghy dwacit van uwe waardigheyt ist dat
 ghy ijdele ende vergaenckeliche saken en schoon-
 ingheyt berisct: die werelt is om u / niet ghy
 ont de werelt ghemaeckt / en daerom en is de
 werelt u niet waardigh. S. Bernard.

Wilt hoor de standt vastigheyt der terre
 maeghyden die hoor 't gheloof lijden.

De H. EDITHA Maghet, 16. Sept.

Verachtinghe van al dat werelcks en ver-
ganckelijck is.

En hoe verdwaelt den mensch van sijn
weerdigheyt! ende hoe schandelijck verwerpt
hy sijn eyghen selven/die om de werelt verliest
sijn eyghen selven. S. Bern.

Wilt vooz die de siecken dienen en besoeken.

xvi. September.

Siet hier komt het Rijk van Engelandt
ons wederom een kostelijck juwel ver-
thoonen / voozwaer hoe verschilligh is dit
Engelandt van het ander Engelandt, doen
gaf daer haeren klaer-blinckenden luste de
Seylighheid / nu blincken daer de vijlen van
wereldtheit.

In dit Rijk was de **M.** Maghet Editha
Dochter van Edgaris Coninc van Enghe-
landt, de welke groeten lust hadde tot de
supberheyt / ende tot den bystant van de me-
lactiche menschen / de welke hoese leelijcker
waren / hoe dars haer schoonder schenen te
wesen / aensiende elke robe al oft een peerle
gheweest hadde.

Als den **H.** Dunstanus haer dickwils het
teecken des **H.** Cruys met haren duym sagh
maken / soo seyde hy: Desen duym en moet
noyt verrotten. Ende de woymen en hebben-
der naer hare doot nimmermeer beren aen-
komen.

Naer hare doot beropenbaerde sy haer aen-
den **H.** Dunstanus, hem bevelende dat sy haer
lichaem soude verheffen / het welck sy oock
noch geheel heeft gehouden behalvend oogen/
handen/en voeten / diese (sose hem selver oock
ghewaerschout hadde in haer leben somtijds
tot ihelheyt ghebruyckt hadde: siet hoe dat
elck loymaet loon na sijn wercken / ende naer
sijn verdiensten sal ontfanghen: ende hier
mede troosteden hem die **H.** Mannen / als
si hem lichamen kastijden / wetende dat het
saer van penitentie voogts-brenght vruchten
van glorie / ghelijck aen dese **M.** Maghet is
gheschiedt. Fastis.

De H. EUPHEMIA Maghet ende
Martelaresse, 16. Sept.

Doorwaer uwen strijt en is niet kleyn/ noch
van weynighe heerdiensten; en de Engheleu/ ja
Gode selve/nemen een vermaeck in uwē stante
vastigheyt en pijnen. S. Ephrem.

Wilt vooz die met sware bekozinghen wo-
den bebochten.

xvi. September.

Sal dan alstidt de onnosselijpde vervolghet worden / sal de hooshepde en waerdhepde dan alstidt de ober-handt blijven houden om het bloedt van Godts dienaerven ende dienaeressen te vergieten ?

Jaes p: want Godt en kan sijn vrienden gheen meerder goet doen / dan dat hyse veel quaedts laet liden / ende hier doet volkifferven door de Tyrannen / om inder rechtwijghet te blinken.

Onder dese zijt ghy eene ghetweest / o H. Euphemia ! als in het jaer 290. tot Calcedonien veel Christenen door het gheloof sijn ghestorben.

Hier ober beschuldicht zijnde / zijt ghy ghevozen inden kerker veroordeelt om niet ijere roeden ghegheeffelt te worden. **B**reedden Tyrant die niet beweeght en wierdt siende Euphemiam dien witten en onnosselen hals heel bloedt gheben om niet die wzebe gheeffelen op-ghehaelt ende ghepynight te worden.

Hy heeft u teer lichaem op een rat doen legghen om te verscheuren / maer de **M**aghet haer wapenende met het tecken is door den Heere Jesus die u te ontmoet quam verlost / ende brack het rat / en ghenas allen uwe wonden.

Doen wierdt den Tyrant Priscus raesende van gramschap / ende dede u door de betten / en door hier leuven wozen / en door eenen beet van eenen beir zijt ghestorben / upt welke wonde oock meer gloze als bloedt is ghelopen. Ex Rosw.

**Den H. LAMBERTUS Bifchop ende
Martelaer. 17. Sept.**

Verachtinghe der vvereldt.

**Wat is den mensch foeter en aenghenamer
als de werelt te berispede/en die te hebben on-
der de boeten? en daer niet in te sien weerdigh
om te verminnen/noch om te hengden? S. Bern.**

**Wilt hoer die hoer de rechtveestigheyt
sterben.**

xvii. September.

Noyt en sal de deught langhen tijdt sonder
Nafgunst en verholghinghe konnen leben/
ghelickt inden H. Lambertus is ghebleken/ die
uyt sijn Bischdom dooz den moordadighen
Ebroinus is verdreven.

Hy was ghebozen binnen Maestricht van
Edel ouders/ onderwesen dooz den H. Lodoal-
dus, en na de doode van Theodardus Maes-
telaer/ is hy tot Bisschop van Maestricht ver-
kosen.

In't Clooster van Stavelo daer hem Ebroi-
nus had versonden/ was hy eenen spiegel on-
der de Religieusen soo dat hy sijnen Bisschops-
pelijken mieter onder den staf van Jhr. gheer-
ne heeft onderwoopen.

Deseu en dede niet als heele nachten/ hoe
kout het was / onder een Crucifix bidden/
alwaer hem het Goddelijck byer/ verwerinde/
t welck sijn aensicht/ dat vol stralen was/ te
kennen heeft ghegheben.

Ma dat hy hier seuen jaren in alle heyligh-
heit hadde oet-gebrocht/ is hy dooz den Prin-
ce Pipinus in sijn Bischdom herstelt / vooz
welck woldaet den H. Lambertus gheen beter
bergheltinghe en wiste te thoonen / als dat
hy Pipinum soude af-trecken van eenre vuyte
Alpais, die deseu Prince vooz een bysit mis-
bruyckte.

Maer dese ghelick een ander Herodias,
heeft hem biddende vooz den Mutax vanden
H. Cosinas en Damianus doen vermoorden;
maer den H. Lambertum spoedigh van kant
te helpen/ was spoedigh eenen naben hemel te
sependen / om de waerck oet haer af te doen
dalen. Ex Fastis.

Den H. FERREOLUS Mart. 18. Sept.

Blijſchap in de ketenen ende ghevanckeniffe.
Mijn glorie/en mijn eer/en mijn rijkdom
men ſtel ik inde ketenen met de hieleke ik van
Syrien tot Roomen toe ben ghebonden/ ſa het
ſijn mijn gheestelijke peirten. S. Ignat. Mart.
Wilt booz de ſoldaten die booz 't Ghyeloof
ſtrijden.

XVIII. September.

Iden oorlogh kloecke werken upt te woeren / en booz het gheloof sware pijnen upt te staen / dat is gheweest het doel-wit handen H. Ferreolus. Hy wiert tot Viennen ghehangen in't jaer 303. ende gheschert in handen vanden Booz-bozghemeester Crispinus meer bekent dooz sijn boosheit als dooz sijn weerdigheydt.

Desen / soo hy het ghemoet van Ferreolus niet en kost vermoeden dooz vleyen / heeft het gaen breken met roymenten / maer den H. man was onwinbaer in alle beede sijn aenslaghen / en had liever sijn eyghen bloedt aen Godt / als eens anders d' Afgoden te offeren.

Siende sijne stantvastigheyt / heeft hy hem het gheheel lichaem met isere boepen en ketenen doen behaughen en overladen / en heeft hem soo inden Kercker ghesmeten ; maer gheen Jouffrouw en was opt soo trots op hare perle-snoeren / als Ferreolus op dese isere schackels / en sware boepen.

Ter-willen dat hy hier sat / is den Kercker van seifs ontsloten / de ketenen sijn hem af geresen / de wacht niet slaep oberballen / was sonder wacht / waer dooz aen den H. Man ghelegghentheit wiert ghegheben om te bliuchten / maer achterhaelt zinde / hebben sy hem het afgheslaghen hooft van Julianus sinnen mede-ghesel gethoont / segghende dat hy oft moeste veranderen van sententie / of dat hy de selfste sententie soude moeten besueren / maer Ferreolus is lieber onthalt gheweest / om bloedt by bloedt / en hooft by hooft / en graf by graf te boeghen. Ex Factis

Den H. JANUARIUS Mart. 19. Sept.

Christelijcke gheleertheydt.

Ghy hebt tijdt om Philosophen te zyn/en ga
en hebt gheenem tijdt om Christenen te zyn/
keert liever het blaepken/en leert liever Godt
volghen en eeren/als veel van Godt te disputa-
teren. S. Paulinus.

Wilt uooy die uooy de gheleertheydt hant
verijbelen.

XIX. September.

Hier woedt om-ghezaghen o edele stadt
Napels, uwen Patroon ende beschermmer
den H. Januarius, die niet alleen Mirakelen
en dede in sijn leven / maer noch op den dagh
van heden.

Als hy was Bisschop van Beneventen, saght
hy een blamine op't hooft valen vanden Dia-
ken Sosus, heeft hem als toekomenden Mar-
telaer ghegroet / die selver naderhandt oock
Martelaer soude sterben.

Want in't jaer Christi 345. is hy van den
Cyzar Timotheus, in eenen oven gebozpen
die dry daghen lanck ghestoockt was. En siet/
ghelijck eertijts de dry ionghelighen soughen
in't fornys van Babylonien, soo heeft den H.
Januarius in den oven oock een hzotlich liedt
opgheheben / soo dat de Enghelen hunne stem-
men daer oock onder menghden.

Hier quam hy onbeschadicht upt / ober sulcx
doet hem den Cyzar op de pyu-banck uptrec-
ken / daer na wederom inden kercker stryten/
dan dooz de wilde beesten werpen / maer hy
wist het altemael tam te maken / uptgenomen
't wzeet ghemoet van Timotheus. Desen gaf
dan de sententie des doots / ober den H. Janua-
rium, ende hy selver wiert ghestraft met blint-
heydt / waer van hy dooz den H. Martelaer is
ghenesen / noch en saght hy niet sijn wzeede da-
den / ende Januarij weldaden.

Den H. Januarius wiert ten lesten onthalt /
dooz wiens doot byf duysent menschen sijn
bekeerden.

En flesken met sijn bloedt bluscht op dien
dagh van heden noch den hergh Vesuvius als
hy beghint te branden. Ex Faskis.

**Den H. EUSTACHIUS met zijn Wifs-
vrouwe en twee Sonen. 20. Sept.**

Dagh des oordeels.

Wif Christus sal dalen tot het oordeel / dat
salmen een doef gehupl hoorzen. Dan sal Plato
met sijn leeringhen verschijnen; dan en sullen
de subtile rede-kabelinghen van Aristoteles
niet besluyten. S. Hieron.

Widt hoor de vrede inden houwelijcken staet.

xx. September.

Als den H. Eustachius (eertijds gheuoemt Placidus) gonck ter jacht / is hy selver ghevangen / door een Crucifix dat hem verthoonde tusschen de hoozens van een Hert / ende hem heeft vermaent tot sijne bekeeringhe.

Hy heeft hem dan met sijn Wifs- vzwoutwe / ende sijn twee sonen laten doopen / den loop van sijn leven is heel ghelijck geweest an het leven van den H. Job , dat is / van boozspoet in teghenspoet / en van teghenspoet in boozspoet.

Hy was eerst een machtrigh en victorieus Welst- heer onder Trajanus , daer na in het reysen raost hem eenen Schipper sijn Wifs- vzwoutwe / ende den eenen soon wordt hem van eenen leeuw / den anderen van eenen wolf ont- nomen.

Bijntens landts drijft hy de schaepen / die eertijds ghetweest was den Leydt- man van de Roomsche Krijghs- henden. Hier wordt hy ghesecht en ghevonden / en door een wonder schickinghe Godts bekint hy sijn boozgaende amyt / vzwoutwe / en twee Sonten welke bindinghe soo veel te saeter was / hoe het berlies bitterde ghetweest hadde.

Hy wierdt in den Oorlogh wederom euen victorius / maer als hy by den Keyser Hadrianus beclaeght wierdt dat hy en sijn Wifs- ghesin Christen waren / en van dit booznemen niet en waren af te trecken / zijns veroordeelt om in eenen gloependen Oes gheworpen te worden. Womstaenders meynden datse van pijnen souden knallen / maer sy soughen van blifschap. Ex Faktis.

De H. FAUSTA Maghet, ende Martel.
20. Sept.

Kostelijke doode der Martelaren.

Godten is eerthits noyt soo vernoecht ghes
weest met het bloet van de beesten / a's hedens
daeghs met het bloedt van de Martelaren /
welcker bloet door dat bloet bereckens wies
de. S. Bruno.

Widt hoor die vervolgt worden.

xx. September.

Hoe wel mocht de H. Faulsta Maghet en Martelaresse segghen met den Apostel Paulus : Ick kan't al verdragen door den ghenen die my versterckt.

Haer Tyrant was Maximianus, hare streebane de stadt Eyzicum in Proponten / daerse booz de belidenisse des Gheloofs gheltick een steen-rotse onberoetelick gestaen heeft onder dupsent tormenten.

Sp hebben van eerst dese teere Maghet met soete waetiens soecken te berleyden/maer de H. Faulsta wiste wel dat de Tyrannen / dan meest Tyrannen sijn / als sp gheen Tyrannen en schijnen.

Hier op heeft Evilasius eenen Afgoden die naer haer het hooft kaet af-gheschozen om van ieder een bespot te worden / doen waert sp overghelanghen en ghepynghit / en als men haer naer dese tormenten ober-midden wilde sagen soo is Evilasius hier door soo gheraecht gheweest / dat hy sp selven oock booz Christenen heeft aenghegheben / ende van eenen wreeden pijnigher is hy gheworden eenen kloeken belider.

Doen hebben sp het hooft bande H. Faulsta booz-boort/sae sp hebben haer lichaem vol naghels en spijckers gheslaghen/en met dit oser soo als ghelardeert zijnde/ is sp in eene gloeps ende braedt-wanne ghewerpen.

O teere Maghet/ o kloecke Martelaresse! hoozt/hoozt een hemelsche stemme / die u tot de glorie komt roepen/ende die ons beschaemt komt maken ober onse klepne couragie. Ex Martyr.

Den H. MATTHÆUS Apostel , ende
Euangelist. 21. Sept.

Ootmoedigheyt des Sondaers.

Bekent en belijst u vooz eenen sondaer / op dat
Jesus met u gaet aen tafel sitten. Komt tot
Christum, gaet tot uwen medecijn op dat hy u
gheneest van alle wonden en van u pijnen. S.
Chrysol.

Widt vooz die onrechtbeerdigh goet besitten.

XXI. September.

HEben heeft het Joodsche landt ghesieft een groot mirakel datter geschiede: want eenn kermel is ghepasseert dooz de ooghe van eene naelde/ dat is den H. Mattheus, eenen Colleenaar is ghetworden eenen Jaer-bolgher van Christus.

Hy is gheweest een vande hier Evangelisten/ en heeft het leven Christi beschreven/ en dat aende H. Kercke dooz eenen grooten schat achterghelaten.

In Moorenlandt, het welck hem ten becke was geballen/ hebben hem de Tooberaers veel spels ghelebert / ja eens twee draecken op het lijf ghesonden / maer hy remden die terstont/ en lierse na de wildernisse keeren.

Hy bekeerden hier veel volck/ als sy ghesien hadden dat hy s' Coninck soen vande doot berweckte. Maer als hy de schoone maghet Iphigenia wils maecte/datse het goddeloos houwelijck met den Coninck niet en soude aenbeerden / doen is hem staende aen den autaar/ met een bjl het hooft ghecloben.

Den Tyran woud' oock de onwillighe Iphigenia in haer eyghen hups verbranden/ maer de blamme liet dat onbeschadicht / ende is in het palless van den Tyran ghebloghen den welcken op dat hy gheen drooge doot en soude sterben / heeft met sijn eyghen hant sijn bloet vergoten.

Ma sijn doot is den broeder vande H Iphigenia Coninck getworden/ onder den welcken/ mits hy Catholijck was / is het gheloof heel Mooren-landt dooz ghepredickt soo dat den H. Mattheus niet te verghaers de Mooren heeft ghekrasschen. Faktis.

Den H. MAURITIUS Martel. met sijn
Mede-ghesellen. 22. Sept.

Standvastigheydt in teghen-spoet.

Het gemoet vanden mensch moet roekome
te teghenspoet althijt van verre sien komen/om
sich dan met het harnas van verduldigheyt te
konuen wapenen S. Gregor.

Wilt vooz 's Koninckx legheer.

22. September.

Int jaer Christi 297. als Diocletianus was gekomen tot het Rijk / nam hy dooz mede-ghefel Maximianus, die hy met eenen legher naer Branckrijck heeft ghesonden om eenighe op-roeringhen / die gheresen waren / te dempen.

Hy hadde in sijnen legher een Legioen van ses duysent / ses hondert / ses-en-estigh soldaren upt de stadt Thebe / die altemael Christenen waren / en in 't ghelooft bevestight dooz den Paus Marcellinus, als sy te stroomen passeerden.

Maximianus hont goet sijn volck te monsteren / en hem den eet af te nemen op de autaren der Afgoden / het welck soo den H. Mauritius, die hemmen Colonel was / verstant / ende Exuperius die Waen-bragher was / en Candidus eenen treffelicken Maetsheer / hebben sy ghesloten hem van het legher af-te-sonderen om met dese afgoderhe niet besmet te worden.

Dit nam Maximianus soo qualijck / dat hy last heeft ghegheben om den thierenden man van die 666. soldaten om hals te brengen / om de rest eenen schrick vande doot aen te jaeghen / die in teghendeel een begeerte kregen om oock te sterben / segghende: dat / hadden sy wel ghedaen / hy en hadde niet moeten straffen; hadden se ghesondighyt / die ghelijck waren in misdaet / hadde hy oock ghelijck moeten maecken in tormenten / hier ober zijns van 't heel legher omringheit / ende doot gheslaghen.

Gen out soldaet / met naeme Victor verstaende hem doot / wenschte met hem oock te sterben / al en was hy van hem regiment niet / naer sijnen wensch is hem oock gheschiet. Ende een van het schoonste hoofd-cieraet was te sien den groenen laurier op sijn witte grijsse hairen. *Ex Fastis,*

23. September.

In alle eeuwen / en in alle boecken der Oud-
vaderen is bekend gheweest de H. Thecla, ende
voorzwaer met redenen omdat sy de eerste Ma-
ghet is / die het purpere beidel vooz alle de mar-
telareffen heest ghedraghen.

Dese is bekeert vanden H. Paulus, wiens ser-
moonen sy dagh en nacht hoorde / dooz wiens
raet sy aen Godt supberheyt beloofden / ende het
houtwelick met eenen Jongen Edelma liebaré.
Dit booznemen is oozsaeck gheweest datmen
Paulum heeft iuden kercker ghesmeten / wiens
aen-spraeck / soo aen Thecla gheweyghert wier-
heest sy met hare perlen ende juweelen de wacht
om-ghekocht / haer laetende vooz-staen dat de
woozden van Paulus en sijn onderwijfinghe gonz-
ghen boben gont ende topazen.

Woozt nu hare stantvastigheyt en kloecke da-
den / ende dat de Beeten van hummen Hercules
booztaen swijghen. De leeuwen daerse booz-ge-
wozpen wierde / heeft sy ghetemt. De stieren /
daerse aen-ghebonden was / heeftse verkwonnen /
de zee / en de zee-monsters heeftse vermeerst /
het bier en de blammen / die Hercules niet ghe-
spaert en hebben / hebben haer niet derren raec-
ken / de serpentes en hadden by haer geen vergif.
Woozwaersy zyn dan wilder als wilde dieren /
die de supberheyt werpen vooz de wilde die-
ren.

Sy hebbense daer naer dooz twee lichte gup-
ten willen doen onteeren / maer een rotse gonck
open / en heeft haer ontfanghen / waer in sy en
haer schuyt-plaetse / ende haer gras heeft ghe-
bonden. Leert de supberheyt werderen / aen-ge-
sien de klippen en steen-rotse die werderen. *Ex
Fasit.*

De H. THECLA Maghet ende Martel,
23. Sept.

Suyverheydt in bekoringhe.

Onder alle de stryden die de Christenen aense
gedaen worden/en isser geenem selver als tegen
de supberheydt / haer daghelicke heel stryden
ballen/er weynighe victorien. S. August.

Wilt hoor die in perickel sijn van sondigen.

xxiv. September.

De stadt van Venetien heeft de eer ghehadt
 bande gheboorte van den H. Gerardus,
 maer Hungarijen heeft te vruchten ghenoten
 van sijne geleertheydt/ heyligheyt/ ende goede
 wercken.

Want als hy dooz Hungarijen trock naer
 het H. Landt / heeft hem den Coninck Ste-
 phanus op alle vrientschay ghebeden om daer
 te blijven/ waer hy oock tot Bisschop is verke-
 ozen.

In dit ampt was hy boven maten sozgh-
 buldigh om Godts eere te verhoorden/ ende
 om de liefde bande H. Maghet Maria Co-
 ninginne van hemel ende van aerde in een je-
 ders herte te planten / wel wetende dat een
 Rijck niet qualijck en kan vaeren dat van
 dese Coninginne in alle perijckelen beschermt
 sal worden.

Hy was teemael ghenadigh / en niemant
 en soude hem om verghiffnisse ghebeden heb-
 ben / of hy en bekwees hen alle Christene
 liefde.

Snachts stont hy op/ ende terwijlen dat hy
 waecte/gaf hy sijn hedde aen melaetsche men-
 schen om daer op te slapen.

Hy dede dagh en nacht booz den Nut aer van
 onse V. Vrouwe waerdoock branden/ ende ont-
 der dien soeten geur menghde hy den reuck
 van sijn debote ghebeden.

Sijn cleet was rou gelijck een haren cleet/
 maer sijn manieren waren sacht/gelijck een zj-
 de / het welck hy dede blijcken als hy booz de
 ghene die hem met een lancie de dootsteken ga-
 ben / als eenen stephanus. op sijn knien heeft
 ghebeden. Rosvv.

**Den H. GERARDUS Bisschop ende
Martelaer. 24. Sept.**

Onnooselheydt des levens.

Saligh is hy die eenen schroom heeft van
alle vyphigheyt der sonden / ende die van sijn
selven maecht eene lebende en aenghename of-
offerande. S. Ephrem.

Widt booz die sijn supber van herten.

Hier siet ghy oer wegh gaen den Heere Jesum Christum, met sijn twee Discipelen naer het Kasteel van Emaus aen de welcke hy ont-leght alle het ghene de Propheten van Christus hebben voorsept ende geschreven.

Dit is de repse / op de welcke dat sy gheboelden (ghelyckse nader-handt teghen malckanderen beken hebben) dat hunne herten waren brandende. Soo veel hanghter aen in wiens samen-sprake dat wy vallen.

Een van dese twee Discipelen was ghe-noemt Cleophas, den welcken vande H. Kerkhe ghebiert wordt op den dagh van heden.

Wy weten dooz eene standbaestighe oberleberinghe dat hy het Kasteeltjen van Emaus ghehadt heeft voorsijn gheboort-plaetse/waer dat noch hy-gheboeght wordt / dat hy op de selfste plaetse (daer hy eertijds voors Christus de tafel ghedeckt hadde) vande boose Joden is ghedoot geworden: soo dat hy daer ten hemel is ghebozen/ daer hy eerst ghebozen was ter aerden / een kort leben veranderde in een eeuwich en onsterffelijck leben.

Waer upt dat wy leeren datter noyt is mant iet goets aen Christo ghedaen heeft/die hy tot vergheldinghe niet veel quaets en heeft laten lijden/ en oer-komen/ wel wetende dat in het quaet het goet/in teghenspoet het voorse deel / in het verlies de winste/in het lijden het verblijden is te vinden; en dat het sijn beste vrienden sijn/ die hier hebben en verdraghen de selfste vanden. Want de kroon van glorie wordt ghesmeet op het aem-beest van patientie. Ex Martyrol.

Den H. CLEOPHAS Discipel Christi
en Marcellaer, 25. Sept.

Verstervinghe.

Ist datmen om de gesontheit des lichaems
inde siechte sy-selven soo soberlick hout en bes
lijdt van alles/maerom en sullen wy tot wels
baren van de siel niet het herten en lijf-kastijg
dinghen omhelsen: S. Chrysol.

Widt hoor diebe vasten-daghen obertreden:

DEN H. Callistratus was soldaet als wann-
neer aen synen Groot-vader Christus sy
selven/ghelijck hy bande Joden ghewont was
berthoont heeft/waer door den H. Callistratus
oock is ontfleken/ om veel te lijden/ ende door
Godts naem te verdraghen.

Sijnen Woldt-oversten ende samen Tyrant
Perfentinus dede hem gheeffelen / uyt-recken
op de pijn-banck / en wentelen ober scherpe
scherben / maer het scheuen aen Callistratus
datse roose-bladeren onder hem ghestroopt
hadden / het welck is ghebleken als hy soo
vrijelijck in alle syn tormenten heeft ghesou-
ghen.

Maerhandt heeft hy hem in eenen leeren
sack doen naepen/ ende inde zee doen smijten /
maer de Dolfijnen syn tot hem komen
swemmen/ hebben hem wiens sack sy gehoort
hadden) op humen rugghe ghenomen / al oft
Amphion ghetweest hadde.

Door dit mirakel zijnder veel soldaten be-
keert / vte met den H. Callistratus vreeselijck
syn ghegheeffelt / het welck dese kloecke
mannen standtvastelijck hebben verdraghen /
willende alsoo den hemel met ghebelt in-
nemen.

Soo aen den Tyrant de wreechheit te lande
niet en luckte/ heeft hyse te water aenghetast/
en inde zee te doen werpen. daer se oock uyt ber-
loft syn als wanneer een kroonvisseude uyt den
hemel op 't hooft van Callistratus ghesien
wierde. Men heeftse inden kercker met vijlen
in stucken ghakapt : want soo kloecke ende
groote sielen en kessen niet uyt-gaen/als door
groote wonden. Ex Faktis.

DEH. CALLISTRATUS Mart. 26, Sep.

Godts-dienstigheyt.

Christus is door een seghelijck het leven/den
wegh/ en de deure; doet dan u best om door de
engge poorte te gheraecten tot de lyerde/ een
groote en ewighe erffenisse. S. Paulinus.

Bidt door die in tempeest zijn.

xxvii. September.

DEn H. Elzearius hadd' vooz Vaderlandt het Narboensch-Vranckrijck, vooz Vader Hermogaus een machtigh man / vooz moeder Laudana, vooz Hupsghoutwe Delphina.

In sijn jonghe jaren was hy oodmoedigh / vriendelijck / sachtsinnigh / ghehoorzaem / luttel van woorden / Godbruchtigh / eerbaer / rijp van manieren / blijd' van ghelaet / van lichaem schoon / en soo veel de jaeren toe lieten vooz sichtig ende gheseten / ten lesten hy was begaest met alderhande sooren van Hemelsche gratien.

Inden houtwelicken staet leefde hy met sijn Hupsghoutwe Delphina in eeuwigher supberhepdt / waer toe dat hy niet veel verschepde Hemelsche verthooninghen wierden aengheraden.

Hy stelden aen sijn' hupsghesin dese wetten :
 Ten 1. datse alle daghen Misse souden voozen. 2. Datse eerbaer souden wesen. 3. Datse alle acht daghen souden biechten. 4. Datse alle maenden souden gaen ter tafelen ons Heeren. 5. Datse 's moorghens hui tot Godbruchtighhepdt / 's achternoens tot den arbeepdt souden begeben. 6. Datse niet en souden sweeten. 7. Datse niet en souden tupschen en meer diergelijcke andere / waer wt kan ghesloten worden / hoe hepligh dat den Heer moest leven / daer de knechten soo volmaecht moesten wesen.

Hy stierf dan tellende meer deughden als jaeren. Soo dat hy inde lenten van sijn leuen de vruchten hadde van eenen heplighen somer. Fastis.

Den H. ELZEARIUS Belijder, 27. Sept

Suyverheydt der consciencie.

Wacht u niet alleen vande sware sonnen/ en
doek van de lichte fouten: want om dies wil
datse kleyn sijn/woxter van de menscheu doek
klepne acht op-ghehouden. S. Ephrem.

Widt booz die Gods inden houwelijcken
staet dienen.

xxviii. September.

Hier komen hun vertoonen twee broeders/
maer heel verschillende in op-boedinghe/
en heel verscheyden oock in manieren / dese
zijn den H. Wenceslaus en Boleslaus. Dese
wiert op-gheboet van Ludmilla sijn Groot-
moeder/ een vrouwe soo rijp van deughden als
van jaren; en Boleslaus van sijn moeder Dra-
homira die een aensicht had van een vrouwe/ en
een hert van een duvelinne.

Wenceslaus gonck 's winter-daeghs by
nachten haerboets de Kercken besoecken/ dien-
de geerne de Misse / een ampt daer hun de
Engelen selfs in verheughen. Iae by saep-
den en maepnden terto' daer het Mis-broodt
afwiert ghebacken.

Hy is eens met sijnen Legher te velde ghe-
trocken teghen Radislaum, en om niet veel
bloedts te vergieten heeft hy hem in een lijf-
ghebecht beroeven / hebbende een kort rapier-
ken/ maer een kloeck corselet/ dat is/ een hay-
ren-kleedt / dat hy was draghende / ende het
teecken des Heylighens Krups / voor eenen
standaert.

Radislaus siende noch eenen Engel boven
hem/ is verschriekt gheweest / ende heeft hem
onder-ghegheben. Iae den Keyser Otto heeft
hem andermael oock ghesien omringhelt van
de Engelen.

Sijn Stief-moeder Drahomira hadde hem
tot een banket ghenodt / maer niet ghedre-
schorelen. Want over machtydt is hy van Bo-
deslaus doot-gesteken/ hy is met haer karosse
in d' aerde gesoncken. O vermomde valscheyt
die honingh draecht inden monde / ende gal in
het herte ! Fastis.

Den H. WENCESLAUS Mart. 28. Sept.

Valscheydt onder de vrienden.

Niemand en betrouwe sich op sijn vrienden/
noch op sijn ouders / aenghestien den eenen
broeder den anderen vermoort / en dat vader
en soen maalcaderen vā kant helpē. S. Chrysof.

Widt hoorz de gekensde en valsche vrienden.

XXIX. September.

Liet ons lobben den H. Arts-Engel Michael den Prince van alle de goede Enghelen/den verwinner van alle boose gheesten/ den Ghesant nae de aerde/ den Lepdtsman nae den hemel/ ende die in de weegh-schale op-haught/ ende ondersoectt alle de wercken vande menschen.

Als den Keyser Constantinus door den bystant van den H. Michael sijne byanden had verflaghen/ heeft hy tot danckbaerheyt ende herkennenisse eenen heerlijcken tempel doen bouwen.

Op desen dagh viert de H. Kereke oock alle de andere Enghelen/ de welke bestaen in 9. Choozen/ ende sijn: de Enghelen, Aerts-Enghelen, Prinschappen, Machten, Krachten, Heerschappen, Throonen, Cherabinen, en Seraphinen. De Enghelen sijn Presidenten vande Landtschappen/ Princken van Coninckrijcken/ Wolbrughers vanden wille Godts. Sy worden ghenoecht de Sonne/ om dat se de werelt verlichten. Sy heeten pilaren des Hemels/ om dat sy dien ondersetten/ wagheneu Godts/ Borghers des Paradys/ en ten lesten vrienden en kinderen Godts.

Hier wort o siel u danckbaerheyt bereyscht tot uwen H. Enghel bevvaerder, die u daghelijck stelt op de rechte paden vande deught/ die u bebrut vanden val/ die u ontwerckt uyt de perijckelen des dubbels/ die aen u ontdeckt ende thoont sin listen en bedrog. Hy offert daghelijck uwe wercken aen Godt. Leest van inde bzeese des Heeren/ op dat ghy met hem eens menicht aenschouwen het aensicht des Heeren. Ex Fastis.

Den H. MICHEL Aerts. Engel. 29. Sept.

Eerbiedinghe tot de Enghelen.

Maet wat eene sozghvuldigheyt moeten wy
ons dragen inde teghenwoordigheyt der Enge-
len? Wee ons ist dat wy die soo gaen vergrā-
men, datse ons gaen verlaten. S. Bern.

Wilt voor de Sodaliteyten der Enghelen.

xxx. September.

Dit is eenen bande vier pilaren / die de H. Kercke met hunne gelijckheit ondersteunt hebben. Den H. Hieronymus seght ick / en die is ghebozen in Dalmatien van Christene ende Edele ouders.

Soo ras als sijn verstant open was / heeft hy hem tot de studien begheben / eerst tot Roomen, daer naer in Vranckrijk, ten lesten in Brecken-lande / en als hy nu veel deelen des wereltds besocht hadde / heeft hy de wereltdt verklaren.

Sijn neerstigheyt was groot / sijn verstant scherp en kloeck. sijn deughden wirtmuntende / sijn lijf-kastijdinghe onghemeen.

Als ghy hem met eenen steen siet kloppen op sijn borste / peyst dan dat hy sy selben waspent teghen de oneerlijcke invallen / die geerne in sijn herte souden nestelen.

Doen hy tot Jerusalem woonde inde wilsternisse / dede hy groote penitentien / schreef veel boecken / overwon de Ketters / was de rechterhandt vanden Heus Damafus, heeft den Bybel oberghefset / gaf raet en daet schier aen de gantsche werelt.

Hy heeft in alle gheestelricke oeffeninghen onder-wesen de Edele Paula, Paulina, Eustochium, Elefilla, Rufina, Marcella, Albina, Afella en Leta, de welcke als ick noem / dan noem ick den besten Edeeldom van Italien, die liever saghen het stallcken van Bethlehem, als de trotse Amphiteaters van Roomen. Waer wat sal ick segghen van sijnen grooten aert / en van de trompetten des onzdeels? Hy breesde eer hy moest breesen / om niet te breesen / als hy 'soub' breesen. Ex Fastis.

Den H. HIERONIMUS Doet 30. Sept

Overpeylen des oordeels.

Siet de trompetten slaen upt den Hemel/ en
maenen ons ten vier schare / den Rechter met
der scherp- sijnderde sweert komt in de wolcken
afghedaelt/ en sude ghy u tot soo ghetwichtighe
sake met bereyden. S. Hieron.

Wilt vooz die de vreesse des Heeren niet en
hebben.

Tafel der Heylighen in dese Maendt
 S E P T E M B E R.

- S. Ægidius Abt, 1. Sept.
 SS. Anicetus ende Photinus MM. 2. Sept.
 S. Serapia Maghet en Mart. 3. Sept.
 S. Rosalia Maghet ende Patronesse teghen de
 Peste 4. Sept.
 S. Eudoxius Mart 5. Sept.
 S. Eleutherius Abt. 6. Sept.
 S. Regina Maghet ende Mart. 7. Sept.
 Onse L. Vrouwe gheborste, 8. Sept.
 S. Audomarus Bisschop, 9. Sept.
 S. Nicolaus Tollentinas Belijder, 10. Sept.
 S. Theodora, 11. Sept.
 SS. Macedonius ende Theodulus MM. 12. Sept.
 S. Mauritius Bissc. 13. Sept.
 H. Cruys Verheffinghe, 14. Sept.
 S. Aichardus Abt. 15. Sept.
 S. Euphemia Maghet ende Mart. 16. Sept.
 S. Edita Maghet, Ibid.
 S. Euphemia Maghet ende Mart, Ibid.
 S. Lambertus Bisschop ende Mart. 17. Sept.
 S. Ferreolus Mart. 18. Sept.
 S. Januarius Bisschop ende Mart. 19. Sept.
 S. Eustachius met sijne Huysvr. &c. 20. Sept.
 S. Fausta Maghet ende Mart. Ibid.
 S. Mattheus Apostel, 21. Sept.
 S. Mauritius Mart. 22. Sept.
 S. Thecla Maghet ende Mart. 23. Sept.
 S. Gerardus Bisschop ende Mart. 24. Sept.
 S. Cleophas Discipel Christi en Mart. 25. Sept.
 S. Callistratus Mart. 26. Sept.
 S. Elzearius Belijder, 27. Sept.
 S. Wenceslaus Mart. 28. Sept.
 S. Michiel Aerts-Enghel, 29. Sept.
 S. Hieronymus Doct. der H. Kercke, 30. Sept.

1/2 a / 14

1710
uenit ex aut
u. de hinc
pina. dicit

KUNSTHISTORISCH INSTITUUT
DER RIJKSUNIVERSITEIT · UTRECHT
AFDELING IKONOLOGIE